

Europeiska unionens officiella tidning

L 337

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioandra årgången

18 december 2009

Innehållsförteckning

- I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1211/2009 av den 25 november 2009 om inrättande av organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) och byrån ⁽¹⁾ 1

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/136/EG av den 25 november 2009 om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation och förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen ⁽¹⁾ 11
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/140/EG av den 25 november 2009 om ändring av direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/19/EG om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter och direktiv 2002/20/EG om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster ⁽¹⁾ 37

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

Pris: 4 EUR

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1211/2009

av den 25 november 2009

om inrättande av organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation
(Berec) och byrån

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av
den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektro-
niska kommunikationsnät och kommunikationstjänster
(ramdirektivet) ⁽⁴⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv
2002/19/EG av den 7 mars 2002 om tillträde till och
samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och till-
hörande faciliteter (tillträdesdirektivet) ⁽⁵⁾, Europaparla-
mentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars
2002 om auktorisation för elektroniska kommunikations-
nät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirekti-
vet) ⁽⁶⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv

2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande
tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska
kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direkti-
vet om samhällsomfattande tjänster) ⁽⁷⁾ samt Europaparla-
mentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli
2002 om behandling av personuppgifter och integritets-
skydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direk-
tivet om integritet och elektronisk kommunikation) ⁽⁸⁾
(gemensamt kallade ramdirektivet och särdirektiven) syf-
tar till att skapa en inre marknad för elektronisk kommu-
nikation inom gemenskapen med en hög nivå på
investeringar, innovation och konsumentskydd genom
ökad konkurrens.

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG)
nr 717/2007 av den 27 juni 2007 om roaming i allmänna
mobila kommunikationsnät i gemenskapen ⁽⁹⁾ komplette-
rar och stöder EU-regelverket för elektronisk kommunika-
tion vad beträffar roaming inom hela gemenskapen.

(3) Behovet av ett EU-regelverk som tillämpas på ett enhetligt
sätt i alla medlemsstater är av avgörande betydelse för att
man ska lyckas med att utveckla en inre marknad för elek-
troniska kommunikationsnät och kommunikationstjän-
ster. I EU-regelverket fastställs mål och ramar för de
nationella regleringsmyndigheternas åtgärder, samtidigt
som de får handlingsutrymme för att inom bestämda
områden väga in nationella särdrag vid tillämpningen av
bestämmelserna.

⁽¹⁾ EUT C 224, 30.8.2008, s. 50.

⁽²⁾ EUT C 257, 9.10.2008, s. 51.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 24 september 2008 (ännu ej
offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den
16 februari 2009 (EUT C 75 E, 31.3.2009, s. 67), Europaparlamentets
ståndpunkt av den 6 maj 2009 och rådets beslut av den 26 oktober
2009.

⁽⁴⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽⁵⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁽⁶⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽⁷⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 51.

⁽⁸⁾ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁽⁹⁾ EUT L 171, 29.6.2007, s. 32.

- (4) Med hänsyn till att det är nödvändigt att säkerställa utvecklingen av en konsekvent regleringspraxis och en konsekvent tillämpning av det gemensamma regelverket har kommissionen bildat Europeiska gruppen av regleringsmyndigheter (ERG) genom kommissionens beslut 2002/627/EG av den 29 juli 2002 om att bilda Europeiska gruppen av regleringsmyndigheter för nät och tjänster inom området elektronisk kommunikation ⁽¹⁾ för att rådgå och bistå kommissionen vid utvecklingen av den inre marknaden och mer allmänt utgöra en kontaktpunkt mellan nationella regleringsmyndigheter och kommissionen.
- (5) ERG har lämnat ett positivt bidrag genom att ge stöd till utvecklingen mot en konsekvent regleringspraxis genom att underlätta samarbetet de nationella regleringsmyndigheterna emellan samt mellan de nationella regleringsmyndigheterna och kommissionen. Detta sätt att skapa en större överensstämmelse mellan de nationella regleringsmyndigheterna genom utbyte av information och kunskap om praktiska erfarenheter har visat sig vara framgångsrikt under den korta tiden som förflutit sedan ERG bildades. Det kommer att behövas fortsatt och intensifierat samarbete och samordning mellan de nationella regleringsmyndigheterna för att den inre marknaden för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster ytterligare ska kunna stärkas.
- (6) Detta kräver en förstärkning av ERG och att den erkänns inom ramen för EU-regelverket som organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation ("Body of European Regulators for Electronic Communications" Berec). Berec bör varken vara ett gemenskapsorgan eller ha status som juridisk person. Berec bör ersätta ERG och agera som ensamt forum för samarbete mellan de nationella regleringsmyndigheterna och mellan dessa myndigheter och kommissionen vid utövningen av alla deras arbetsuppgifter enligt regelverket. Berec bör tillhandahålla sakkunskap och skapa förtroende genom sitt oberoende, kvaliteten på de råd det ger och den information det sprider, insynen och öppenheten i sina förfaranden och arbetsmetoder och sin noggrannhet vid utförandet av sina uppgifter.
- (7) Berec bör genom sin förenade sakkunskap bistå de nationella regleringsmyndigheterna utan att ersätta deras nuvarande funktioner eller utföra dubbelarbete samt bistå kommissionen när den utför sina uppgifter.
- (8) Berec bör fortsätta ERG:s arbete och föra samarbetet vidare mellan nationella regleringsmyndigheter och mellan nationella regleringsmyndigheter och kommissionen för att säkerställa att det gemensamma regelverket för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster tillämpas på ett enhetligt sätt i alla medlemsstater och därigenom bidra till utvecklingen av den inre marknaden.
- (9) Berec bör också fungera som ett organ som bistår Europaparlamentet, rådet och kommissionen med analyser, diskussioner och rådgivning inom området elektronisk kommunikation. Berec bör därför på begäran eller på eget initiativ ge råd till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
- (10) Berec bör sträva efter att utföra sina uppgifter i samarbete med, och utan att påverka uppgifterna för, befintliga grupper och kommittéer, exempelvis kommunikationskommittén, som inrättats i enlighet med direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet), radiospektrumkommittén, som inrättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut nr 676/2002/EG av den 7 mars 2002 om ett regelverk för radiospektrumpolitiken i Europeiska gemenskapen (radiospektrumbeslutet) ⁽²⁾, gruppen för radiospektrumpolitik, som inrättats i enlighet med kommissionens beslut 2002/622/EG av den 26 juli 2002 om upprättande av en grupp för radiospektrumpolitik ⁽³⁾, samt den kontaktkommitté som inrättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG av den 30 juni 1997 om ändring av rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television ⁽⁴⁾.
- (11) För att kunna tillhandahålla Berec sakkunnigt och administrativt stöd bör byrån inrättas som ett gemenskapsorgan med status som juridisk person, samt utföra de uppgifter den tilldelats i enlighet med denna förordning. Denna byrå bör vara rättsligt, administrativt och ekonomiskt oberoende för att effektivt kunna stödja Berec. Byrån bör bestå av en förvaltningskommitté och en förvaltningsdirektör.
- (12) Berec och byrån bör ha en effektiv och stram organisationsform, lämpad för de uppgifter de ska utföra.
- (13) Byrån bör vara ett gemenskapsorgan enligt artikel 185 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽⁵⁾ (budgetförordningen). Det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽⁶⁾ (II A av den 17 maj 2006), särskilt punkt 47, bör gälla för byrån.

⁽¹⁾ EGT L 200, 30.7.2002, s. 38.

⁽²⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 198, 27.7.2002, s. 49.

⁽⁴⁾ EGT L 202, 30.7.1997, s. 60.

⁽⁵⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

- (14) Eftersom målen med den föreslagna åtgärden, nämligen att ytterligare utveckla en konsekvent regleringspraxis genom intensifierat samarbete och samordning mellan nationella regleringsmyndigheter och mellan nationella regleringsmyndigheter och kommissionen inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av att förordningens räckvidd är hela EU, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INRÄTTANDE

Artikel 1

Inrättande

1. Härmed inrättas organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec), med de ansvarsområden som fastställs i denna förordning.

2. Berec ska verka inom ramen för direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) och direktiven 2002/19/EG, 2002/20/EG, 2002/22/EG och 2002/58/EG (särddirektiven) och inom ramen för förordning (EG) nr 717/2007.

3. Berec ska utföra sina uppgifter på ett oberoende, opartiskt och öppet sätt. Berec ska i all verksamhet eftersträva samma mål som de som anges för de nationella regleringsmyndigheterna i artikel 8 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet). Berec ska särskilt bidra till att stärka den inre marknaden för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och förbättra dess funktion, genom att verka för att säkerställa att EU-regelverket för elektronisk kommunikation tillämpas på ett enhetligt sätt.

4. Berec ska utnyttja den sakkunskap som finns hos de nationella regleringsmyndigheterna och utföra sina uppgifter i samarbete med de nationella regleringsmyndigheterna och kommissionen. Berec ska främja samarbetet mellan de nationella regleringsmyndigheterna och kommissionen. Dessutom ska Berec ge råd till kommissionen, samt, på anmodan, till Europaparlamentet och rådet.

KAPITEL II

BERECS ORGANISATION

Artikel 2

Berecs roll

Berec ska

- utarbete och till nationella regleringsmyndigheter sprida bästa praxis, såsom gemensamma strategier, metoder eller riktlinjer för genomförande av EU-regelverket,
- på begäran bistå de nationella regleringsmyndigheterna med stöd i regleringsfrågor,
- avge yttranden om utkast till beslut, rekommendationer och riktlinjer som ska antas av kommissionen vilka avses i denna förordning, i ramdirektivet och i särddirektiven,
- utarbete rapporter och på motiverad begäran från kommissionen eller på eget initiativ, bistå med råd samt, på motiverad begäran eller på eget initiativ, avge yttranden till Europaparlamentet och rådet i alla frågor som rör elektronisk kommunikation inom dess kompetensområde,
- på begäran bistå Europaparlamentet, rådet och kommissionen och de nationella regleringsmyndigheterna i relationer, diskussioner och utbyten med tredje parter, samt bistå kommissionen och de nationella regleringsmyndigheterna med spridningen av bästa regleringspraxis till tredje parter.

Artikel 3

Berecs uppgifter

- Berec ska ha i uppgift att
 - avge yttranden om förslag till åtgärder från nationella regleringsmyndigheter om marknadsdefinition, fastställande av företag med betydande marknadsinflytande och införande av skyldigheter i enlighet med artiklarna 7 och 7a i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) och samarbete och arbeta tillsammans med de nationella regleringsmyndigheterna i enlighet med artiklarna 7 och 7a i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet),
 - avge yttranden om förslag till rekommendationer och/eller riktlinjer när det gäller form, innehåll och detaljnivå för anmälningar enligt artikel 7b i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet),
 - rådfrågas om förslag till rekommendationer om relevanta produkt- och tjänstemarknader i enlighet med artikel 15 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet),

- d) avge yttranden om förslag till beslut om identifiering av gränsöverskridande marknader i enlighet med artikel 15 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet),
- e) på begäran bistå de nationella regleringsmyndigheterna i anslutning till analys av den relevanta marknaden, i enlighet med artikel 16 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet),
- f) avge yttranden om förslag till beslut och rekommendationer om harmonisering i enlighet med artikel 19 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet),
- g) rådfrågas och avge yttranden om gränsöverskridande tvister i enlighet med artikel 21 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet),
- h) avge yttranden om förslag till beslut om att tillåta eller förhindra en nationell regleringsmyndighet att vidta undantagsåtgärder i enlighet med artikel 8 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet),
- i) rådfrågas om förslag till åtgärder med anknytning till en effektiv tillgång till larmnumret 112 i enlighet med artikel 26 i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster),
- j) rådfrågas om förslag till åtgärder med anknytning till ett effektivt genomförande av nummerserien 116, framför allt larmnumret 116000 om försvunna barn, i enlighet med artikel 27a i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster),
- k) bistå kommissionen med uppdateringen av bilaga II till direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet), i enlighet med artikel 9 i det direktivet,
- l) på begäran bistå de nationella regleringsmyndigheterna i frågor som rör bedrägeri eller missbruk av nummerresurser i gemenskapen, i synnerhet i samband med gränsöverskridande tjänster,
- m) avge yttranden för att säkra utvecklingen av gemensamma regler och krav för leverantörer av gränsöverskridande företagstjänster,
- n) övervaka och rapportera om sektorn för elektronisk kommunikation och offentliggöra en årsrapport om utvecklingen inom denna sektor.

2. Berec får på motiverad begäran av kommissionen enhälligt besluta om att ta på sig andra specifika uppgifter som är nödvändiga för att Berec ska kunna fylla sin funktion enligt det uppgiftsområde som definieras i artikel 1.2.

3. De nationella regleringsmyndigheterna och kommissionen ska ta största möjliga hänsyn till Berecs yttranden, rekommendationer, riktlinjer, råd eller synpunkter om bästa regleringspraxis. Berec kan om det är lämpligt konsultera de relevanta nationella konkurrensmyndigheterna innan det avger sitt yttrande till kommissionen.

Artikel 4

Berecs sammansättning och organisation

1. Berec ska bestå av tillsynsnämnden.
2. Tillsynsnämnden ska bestå av en medlem per medlemsstat och medlemmarna ska vara chefer eller nominerade höga företrädare för de nationella regleringsmyndigheterna som inrättats i varje medlemsstat med huvuduppgiften att övervaka den dagliga verksamheten på marknaden för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster.

Berec ska arbeta självständigt när det utför sina uppgifter enligt denna förordning.

Tillsynsnämndens medlemmar får inte söka eller ta emot instruktioner från någon regering, från kommissionen eller från något annat offentligt eller privat organ.

De nationella regleringsmyndigheterna ska utse en suppleant per medlemsstat.

Kommissionen ska delta i Berecs möten med observatörsstatus och företrädas på lämplig nivå.

3. Nationella regleringsmyndigheter i EES-länderna och i de stater som är kandidater till anslutning till Europeiska unionen ska ha observatörsstatus och företrädas på lämplig nivå. Berec får inbjuda andra sakkunniga och observatörer att närvara vid dess möten.

4. Tillsynsnämnden ska utse sin ordförande och sin(a) vice ordförande bland sina medlemmar i enlighet med Berecs arbetsordning. Vice ordföranden(a) ska automatiskt ersätta ordföranden om denne inte kan utföra sitt uppdrag. Ordföranden och vice ordföranden(a) ska utses för en mandatperiod på ett år.

5. Utan att det påverkar tillsynsnämndens roll i förhållande till ordförandens uppgifter får ordföranden inte söka eller ta emot instruktioner från någon regering eller nationell regleringsmyndighet, från kommissionen eller från något annat offentligt eller privat organ.

6. Ordföranden ska sammankalla tillsynsnämnden till plenarmöten och dessa ordinarie möten ska äga rum minst fyra gånger om året. Extra möten kan också sammankallas på ordförandens initiativ, på begäran av kommissionen eller på begäran av minst en tredjedel av nämndens medlemmar. Mötets dagordning ska fastställas av ordföranden och offentliggöras.

7. Berecs verksamhet kan organiseras i expertgrupper.

8. Kommissionen ska inbjudas till tillsynsnämndens samtliga plenarmöten.

9. Tillsynsnämnden ska fatta beslut med två tredjedelars majoritet bland alla sina medlemmar, såvida inte annat föreskrivs i denna förordning, i rambdirektivet eller i särdirektiven. Varje medlem eller suppleant ska ha en röst. Tillsynsnämndens beslut ska offentliggöras och ange reservationer från en nationell regleringsmyndighet på begäran av denna.

10. Tillsynsnämnden ska anta Berecs arbetsordning samt offentliggöra denna. I arbetsordningen ska ingå bestämmelser för omröstningar, inklusive villkoren för hur en medlem får agera på en annan medlems vägnar, samt bestämmelser om beslutförhet och tidsfrister för kallelse till möten. Dessutom ska arbetsordningen garantera att tillsynsnämndens medlemmar alltid har tillgång till den fullständiga dagordningen och samtliga preliminära förslag inför varje möte, så att de har möjlighet att lägga fram ändringsförslag före omröstningen. I arbetsordningen kan också fastställas bland annat röstningsförfaranden vid brådskande ärenden.

11. Den byrå som avses i artikel 6 ska ge Berec administrativt och sakkunnigt stöd.

Artikel 5

Tillsynsnämndens uppgifter

1. Tillsynsnämnden ska utföra Berecs uppgifter enligt artikel 3 och fatta alla beslut som rör utförandet av dess uppgifter.

2. Tillsynsnämnden ska godkänna de frivilliga ekonomiska bidragen från medlemsstaterna eller de nationella regleringsmyndigheterna innan de ges i enlighet med artikel 11.1 b på följande sätt:

- a) Enhälligt, när alla medlemsstater eller nationella regleringsmyndigheter beslutat att ge ett bidrag.
- b) Med enkel majoritet när ett antal medlemsstater eller nationella regleringsmyndigheter enhälligt beslutat att ge ett bidrag.

3. Tillsynsnämnden ska på Berecs vägnar anta särskilda bestämmelser om tillgång till handlingar som innehas av Berec, i enlighet med artikel 22.

4. Tillsynsnämnden ska, efter samråd med berörda parter i enlighet med artikel 17, anta Berecs årliga verksamhetsplan före utgången av det år som föregår det år till vilket verksamhetsplanen hänför sig. Tillsynsnämnden ska, så fort den antagits, överlämna den årliga verksamhetsplanen till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

5. Tillsynsnämnden ska anta en årsrapport om Berecs verksamhet och senast den 15 juni varje år överlämna den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och revisionsrätten. Europaparlamentet får begära att tillsynsnämndens ordförande ska hålla ett anförande inför parlamentet om viktiga frågor som rör Berecs verksamhet.

Artikel 6

Byrån

1. Byrån inrättas härmed som ett gemenskapsorgan med status som juridisk person enligt artikel 185 i budgetförordningen. Punkt 47 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 ska gälla för byrån.

2. Byrån ska, under vägledning av tillsynsnämnden, framför allt

- ge Berec administrativt och sakkunnigt stöd,
- samla information från de nationella regleringsmyndigheterna samt utbyta och översända information om den roll och de uppgifter som fastställs i artiklarna 2 a och 3,
- sprida bästa regleringspraxis bland de nationella regleringsmyndigheterna, i enlighet med artikel 2 a,
- bistå ordföranden med att förbereda tillsynsnämndens arbete,
- på tillsynsnämndens begäran inrätta expertgrupper och ge dem stöd för att de ska fungera väl.

3. Byrån ska bestå av

- a) en förvaltningskommitté,
- b) en förvaltningsdirektör.

4. Byrån ska i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen. Byrån får i synnerhet förvärva och avyttra lös och fast egendom samt vara part i rättsliga förfaranden.

5. Byråns förvaltning ska skötas av förvaltningsdirektören och antalet anställda hos byrån ska strikt begränsas till vad den behöver för att kunna utföra sina uppgifter. Antalet anställda ska föreslås av förvaltningskommitténs medlemmar och av förvaltningsdirektören, i enlighet med artikel 11. Förslag om att antalet anställda ska utökas får antas endast med enhälligt beslut från förvaltningskommittén.

Artikel 7

Förvaltningskommittén

1. Förvaltningskommittén ska bestå av en medlem per medlemsstat och medlemmarna ska vara chefer eller nominerade höga företrädare för de självständiga nationella regleringsmyndigheterna som inrättats i varje medlemsstat med huvuduppgiften att övervaka den dagliga verksamheten på marknaden för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, samt en medlem som företräder kommissionen.

Varje medlem ska ha en röst.

Artikel 9

Förvaltningsdirektörens uppgifter

Bestämmelserna i artikel 4 ska i tillämpliga delar gälla för förvaltningskommittén.

2. Förvaltningskommittén ska utse förvaltningsdirektören. Den nominerade förvaltningsdirektören ska inte delta i beredningen av eller omröstningen om ett sådant beslut.

3. Förvaltningskommittén ska vägleda förvaltningsdirektören i utförandet av hans/hennes uppgifter.

4. Förvaltningskommittén ska ansvara för personaltillsättningen.

5. Förvaltningskommittén ska bistå expertgrupperna i deras arbete.

Artikel 8

Förvaltningsdirektören

1. Förvaltningsdirektören ska vara ansvarig inför förvaltningskommittén. Förvaltningsdirektören ska vid utförandet av sina uppgifter inte söka eller ta emot instruktioner från någon medlemsstat, någon nationell regleringsmyndighet, kommissionen eller någon tredje part.

2. Förvaltningsdirektören ska utses av förvaltningskommittén genom ett öppet antagningsförfarande och på grundval av sina meriter samt kompetens och erfarenhet som är relevant för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster. Innan den av förvaltningskommittén utvalda kandidaten utses kan vederbörande lämplighetsbedömas i ett icke bindande yttrande från Europaparlamentet. I detta syfte ska kandidaten ombes att uttala sig inför behörigt utskott i Europaparlamentet och besvara frågor från ledamöterna.

3. Förvaltningsdirektörens mandatperiod ska vara tre år.

4. Förvaltningskommittén får, med beaktande av utvärderingsrapporten från ordföranden och endast i de fall det kan motiveras på grund av Berecs uppgifter och behov, förlänga förvaltningsdirektörens mandatperiod en gång med högst tre år.

Förvaltningskommittén ska underrätta Europaparlamentet om eventuella avsikter att förlänga förvaltningsdirektörens mandatperiod.

Om mandatperioden inte förlängs ska förvaltningsdirektören sitta kvar till dess att en efterträdare har utsetts.

1. Förvaltningsdirektören ska förestå byrån.

2. Förvaltningsdirektören ska bistå med att bereda dagordningarna för tillsynsnämnden, förvaltningskommittén och expertgrupperna. Förvaltningsdirektören ska utan rösträtt delta i tillsynsnämndens och förvaltningskommitténs arbete.

3. Förvaltningsdirektören ska varje år bistå förvaltningskommittén med att bereda förslaget till byråns verksamhetsplan för det kommande året. Förslaget till verksamhetsplan ska läggas fram för förvaltningskommittén senast den 30 juni varje år och antas av förvaltningskommittén före den 30 september varje år, utan att detta föregriper det slutgiltiga beslutet om anslagsbeviljande som ska fattas av Europaparlamentet och rådet (nedan gemensamt kallade *budgetmyndigheten*).

4. Förvaltningsdirektören ska under vägledning av tillsynsnämnden för det kommande året övervaka genomförandet av byråns årliga verksamhetsplan.

5. Förvaltningsdirektören ska under förvaltningskommitténs överinseende vidta nödvändiga åtgärder för att byrån i sitt arbete ska följa denna förordning, vilket i synnerhet omfattar antagande av interna administrativa instruktioner och offentliggörande av meddelanden.

6. Förvaltningsdirektören ska under förvaltningskommitténs överinseende genomföra byråns budget i enlighet med artikel 13.

7. Förvaltningsdirektören ska varje år bistå med utarbetandet av det förslag till årsrapport om Berecs verksamhet, vilket avses i artikel 5.5.

Artikel 10

Personal

1. Tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna, vilka fastställs i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 ⁽¹⁾ samt de bestämmelser som antagits gemensamt av Europeiska gemenskapernas institutioner för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren ska gälla för byråns personal, inbegripet dess förvaltningsdirektör.

2. Förvaltningskommittén ska, i samförstånd med kommissionen och i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna, anta nödvändiga tillämpningsföreskrifter.

⁽¹⁾ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

3. De befogenheter som tillkommer tillsättningsmyndigheten enligt tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och de befogenheter som tillkommer den myndighet som har rätt att ingå avtal enligt anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna ska utövas av förvaltningskommitténs vice ordförande.

4. Förvaltningskommittén får anta föreskrifter som gör det möjligt för nationella experter från medlemsstaterna att uppehålla tjänst vid byrån på tidsbestämd basis och under högst tre år.

KAPITEL III

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 11

Byråns budget

1. Byråns inkomster och tillgångar ska särskilt bestå av följande:

- a) Ett bidrag från gemenskapen vilket tas upp under lämplig rubrik i Europeiska gemenskapernas allmänna budget (kommissionens avsnitt), enligt vad budgetmyndigheten beslutat och i enlighet med punkt 47 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006.
- b) Frivilliga ekonomiska bidrag från medlemsstaterna eller från deras nationella regleringsmyndigheter, i enlighet med artikel 5.2. Dessa bidrag ska användas för särskilda driftskostnader, enligt vad som fastställts i det avtal som byrån ska ingå med medlemsstaterna eller deras nationella regleringsmyndigheter, i enlighet med artikel 19.1 b i kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002 av den 19 november 2002 med rambudgetförordning för de gemenskapsorgan som avses i artikel 185 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽¹⁾. Varje medlemsstat ska sörja för att de nationella regleringsmyndigheterna har tillräckliga ekonomiska medel för att kunna delta i byråns arbete. Innan det preliminära förslaget till Europeiska unionens allmänna budget upprättas ska byrån till budgetmyndigheten inom skälig tid sända in lämplig och detaljerad dokumentation om inkomsteravsatta för särskilda ändamål enligt denna artikel.

2. Byråns utgifter ska täcka personal-, administrations-, infrastruktur- och driftskostnader.

3. Inkomster och utgifter ska vara i balans.

4. För varje budgetår, som ska sammanfalla med kalenderåret, ska det göras prognoser över samtliga inkomster och utgifter, och dessa ska tas upp i byråns budget.

5. Byråns organisatoriska och ekonomiska struktur ska ses över inom fem år efter det datum då byrån inrättats.

Artikel 12

Upprättandet av budgeten

1. Senast den 15 februari varje år ska förvaltningsdirektören bistå förvaltningskommittén med att utarbeta ett preliminärt budgetförslag med de förväntade kostnaderna för nästa budgetår, tillsammans med en preliminär tjänsteförteckning. Varje år ska förvaltningskommittén på grundval av förslaget göra en beräkning av byråns inkomster och utgifter för nästa budgetår. Senast den 31 mars ska förvaltningskommittén överlämna denna beräkning samt ett förslag till tjänsteförteckning till kommissionen.

2. Kommissionen ska till budgetmyndigheten överlämna beräkningen tillsammans med det preliminära förslaget till Europeiska unionens allmänna budget.

3. På grundval av denna beräkning ska kommissionen i det preliminära förslaget till Europeiska unionens allmänna budget ta upp de prognostiska beräkningar som den anser vara nödvändiga med avseende på tjänsteförteckningen och föreslå anslagsbeloppet.

4. Budgetmyndigheten ska anta byråns tjänsteförteckning.

5. Förvaltningskommittén ska upprätta byråns budget. Budgeten ska bli slutgiltig först när Europeiska unionens allmänna budget slutgiltigt har antagits. Vid behov ska den justeras i enlighet med den allmänna budgeten.

6. Förvaltningskommittén ska omgående underrätta budgetmyndigheten om varje projekt som den avser att genomföra och som kan ha betydande ekonomiska konsekvenser för finansieringen av budgeten, särskilt projekt som rör fast egendom, t.ex. hyra eller förvärv av fastigheter. Förvaltningskommittén ska underrätta kommissionen om sådana planer. Om någondera av budgetmyndighetens bägge grenar avser att avge ett yttrande ska den inom två veckor efter mottagandet av information om ett fastighetsprojekt meddela förvaltningskommittén om sin avsikt att avge ett sådant yttrande. Om inget svar inkommer får förvaltningskommittén fullfölja den planerade åtgärden.

Artikel 13

Genomförande och kontroll av budgeten

1. Förvaltningsdirektören ska vara utanordnare och genomföra byråns budget under förvaltningskommitténs överinseende.

2. Förvaltningskommittén ska utarbeta en årsrapport om byråns verksamhet, tillsammans med en revisionsförklaring. Dessa dokument ska offentliggöras.

⁽¹⁾ EGT L 357, 31.12.2002, s. 72.

3. Senast den 1 mars året efter utgången av varje budgetår ska byråns räkenskapsförare till kommissionens räkenskapsförare och revisionsrätten överlämna de preliminära redovisningarna samt rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret i fråga. Byråns räkenskapsförare ska också sända rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen till Europaparlamentet och rådet senast den 31 mars det påföljande året. Kommissionens räkenskapsförare ska sedan konsolidera institutionernas och de decentraliserade organens preliminära redovisningar i enlighet med artikel 128 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002.

4. Senast den 31 mars året efter utgången av varje budgetår ska kommissionens räkenskapsförare till revisionsrätten överlämna byråns preliminära redovisningar och rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen ska också överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

5. Efter att ha mottagit revisionsrättens iakttagelser i fråga om byråns preliminära redovisningar i enlighet med artikel 129 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 ska förvaltningsdirektören, på eget ansvar, upprätta byråns slutliga redovisningar och överlämna dem till förvaltningskommittén för yttrande.

6. Förvaltningskommittén ska avge ett yttrande om byråns slutliga redovisningar.

7. Senast den 1 juli året efter utgången av budgetåret ska förvaltningsdirektören överlämna dessa slutliga redovisningar, tillsammans med förvaltningskommitténs yttrande, till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.

8. De slutliga redovisningarna ska offentliggöras.

9. Senast den 15 oktober ska förvaltningskommittén förse revisionsrätten med ett svar på dess iakttagelser. Förvaltningskommittén ska också sända detta svar till Europaparlamentet och kommissionen.

10. Förvaltningskommittén ska, på Europaparlamentets begäran och i enlighet med artikel 146.3 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002, förse Europaparlamentet med alla uppgifter som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret ska tillämpas väl.

11. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N + 2, på rekommendation av rådet som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja förvaltningskommittén ansvarsfrihet för budgetens genomförande under budgetår N.

Artikel 14

Interna kontrollsystem

Kommissionens internrevisor ska ansvara för att utföra revision av byrån.

Artikel 15

Finansiella bestämmelser

Förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002 ska gälla för byrån. Förvaltningskommittén ska utarbeta ytterligare finansiella bestämmelser för byrån efter samråd med kommissionen. Dessa bestämmelser får avvika från förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002 om de särskilda behoven för driften av byrån kräver det och bara med kommissionens förhandssamtycke.

Artikel 16

Åtgärder för bedrägeribekämpning

1. För bekämpning av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet ska bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ⁽¹⁾ gälla utan inskränkning.

2. Byrån ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ⁽²⁾ och omedelbart anta lämpliga bestämmelser för all personal vid byrån.

3. Finansieringsbeslut samt de avtal och genomförandeinstrument som blir en följd av dem ska innehålla en uttrycklig bestämmelse om att revisionsrätten och Olaf vid behov får genomföra kontroller på platsen hos mottagarna av utbetalningar från byrån, samt av de anställda som ansvarar för att fördela dessa utbetalningar.

KAPITEL IV

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 17

Samråd

Berec ska, när så är lämpligt, innan det antar yttranden, synpunkter om bästa regleringspraxis eller rapporter, samråda med berörda parter och ge dem möjlighet att lämna kommentarer inom en rimlig tidsfrist. Berec ska offentliggöra resultaten av samrådsförfarandet utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20.

⁽¹⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

Artikel 18

Insyn, öppenhet och ansvar

Berec och byrån ska utföra sin verksamhet med en hög grad av öppenhet. Berec och byrån ska se till att allmänheten och alla berörda parter ges objektiv, tillförlitlig och lättåtkomlig information, särskilt vad gäller resultaten av deras verksamhet.

Artikel 19

Information till Berec och byrån

Kommissionen och de nationella regleringsmyndigheterna ska lämna den information som Berec och byrån begär för att kunna utföra sina uppgifter. Denna information ska hanteras i enlighet med bestämmelserna i artikel 5 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

Artikel 20

Konfidentialitet

Om inte annat följer av artikel 22 ska varken Berec eller byrån offentliggöra eller för tredje part röja uppgifter som de behandlar eller mottar och för vilka en konfidentiell behandling har begärts.

Medlemmarna av tillsynsnämnden och förvaltningskommittén, förvaltningsdirektören, externa sakkunniga, inbegripet sakkunniga i expertgrupper och byråns personal ska, även efter det att deras uppdrag upphört, ha tystnadsplikt enligt artikel 287 i fördraget.

Berec och byrån ska i sina respektive interna arbetsordningar fastställa hur de regler om konfidentialitet och tystnadsplikt som avses i punkterna 1 och 2 ska tillämpas praktiskt.

Artikel 21

Intresseförklaring

Medlemmarna av tillsynsnämnden och förvaltningskommittén, förvaltningsdirektören och byråns personal ska årligen avge en åtagandeförklaring och en intresseförklaring där de anger eventuella direkta eller indirekta intressen som kan anses undergräva deras oberoende. Dessa förklaringar ska vara skriftliga. De intresseförklaringar som avges av tillsynsnämndens och förvaltningskommitténs medlemmar, samt av förvaltningsdirektören, ska offentliggöras.

Artikel 22

Tillgång till handlingar

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾ ska tillämpas på de handlingar som finns hos Berec och byrån.

2. Inom sex månader från den dag då Berec och byrån faktiskt inleder sin respektive verksamhet ska tillsynsnämnden och förvaltningskommittén anta praktiska åtgärder för tillämpning av förordning (EG) nr 1049/2001.

3. De beslut som fattas i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 får överklagas genom att klagomål framförs till ombudsmannen eller genom att talan väcks vid Europeiska gemenskapernas domstol, i enlighet med villkoren i artiklarna 195 respektive 230 i fördraget.

Artikel 23

Privilegier och immunitet

Protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier ska tillämpas på byrån och dess personal.

Artikel 24

Byråns ansvar

1. Vid utomobligatoriskt ansvar ska byrån, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar, ersätta eventuell skada som orsakats av den eller av dess personal vid tjänsteutövning. Tvister som rör ersättningen av sådana skador ska avgöras av Europeiska gemenskapernas domstol.

2. Byråns personals personliga ekonomiska och disciplinära ansvar gentemot byrån ska regleras av de relevanta bestämmelser som gäller för byråns personal.

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 25

Utvärdering och översyn

Inom tre år från den dag då Berec och byrån faktiskt inleder sin respektive verksamhet ska kommissionen lägga fram en utvärderingsrapport om de rön som vunnits som ett resultat av Berecs och byråns arbete. Utvärderingsrapporten ska innefatta de resultat som Berec och byrån har uppnått och deras respektive arbetsmetoder, mot bakgrund av deras respektive mål, uppdrag och

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

uppgifter enligt vad som fastställts i denna förordning och i deras respektive årliga verksamhetsplaner. I utvärderingsrapporten ska intressenternas synpunkter beaktas, såväl på gemenskapsnivå som på nationell nivå och rapporten ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet. Europaparlamentet ska yttra sig om utvärderingsrapporten.

Artikel 26

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 25 november 2009.

På Europaparlamentets vägnar
J. BUZEK
Ordförande

På rådets vägnar
Å. TORSTENSSON
Ordförande

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2009/136/EG

av den 25 november 2009

om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation och förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Europeiska datatillsynsmannens yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen granskar regelbundet att de fem direktiven som utgör det befintliga regelverket för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter (*tillträdesdirektivet*) ⁽⁵⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (*auktorisationsdirektivet*) ⁽⁶⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett

gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (*ramdirektivet*) ⁽⁷⁾, direktiv 2002/22/EG (*direktivet om samhällsomfattande tjänster*) ⁽⁸⁾ samt direktiv 2002/58/EG (*direktivet om integritet och elektronisk kommunikation*) ⁽⁹⁾ (gemensamt kallade *ramdirektivet och särdirektiven*) fungerar, särskilt när det gäller att avgöra om det behövs ändringar på grund av den tekniska utvecklingen och utvecklingen på marknaden.

- (2) Kommissionen har lagt fram sina granskningsresultat i sitt meddelande till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 29 juni 2006 om översynen av EU:s regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster.

- (3) Reformen av EU:s regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, inklusive förstärkningen av bestämmelser för slutanvändare med funktionshinder, är ett viktigt steg mot målet att uppnå ett gemensamt europeiskt informationsområde och samtidigt ett informationssamhälle för alla. Dessa mål är en del av den strategiska ramen för utvecklingen av informations-samhället som det beskrivs i meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 1 juni 2005 med titeln "i2010 – Det europeiska informations-samhället för tillväxt och sysselsättning".

- (4) Ett grundläggande krav för samhällsomfattande tjänster är att användarna kan begära att till ett överkomligt pris tillhandahållas anslutning till det allmänna kommunikationsnätet via en fast anslutningspunkt. Detta krav gäller tillhandahållande av lokala, nationella och internationella telefonsamtal, telefax och datatjänster, vars tillhandahållande medlemsstaterna kan begränsa till att bara gälla

⁽¹⁾ EUT C 224, 30.8.2008, s. 50.

⁽²⁾ EUT C 257, 9.10.2008, s. 51.

⁽³⁾ EUT C 181, 18.7.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 24 september 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 16 februari 2009 (EUT C 103 E, 5.5.2009, s. 40), Europaparlamentets ståndpunkt av den 6 maj 2009 och rådets beslut av den 26 oktober 2009.

⁽⁵⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁽⁶⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽⁷⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽⁸⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 51.

⁽⁹⁾ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

slutanvändarens primära anslutningspunkt eller bostad. Det bör inte finnas några restriktioner när det gäller de tekniska medel med vilka anslutningen tillhandahålls – både trådlös och annan teknik är tillåten – och inte heller när det gäller vilka operatörer som ska uppfylla alla eller några av kraven på att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster.

- (5) De dataanslutningar till det allmänna kommunikationsnätet som sker via fasta anslutningspunkter bör göra det möjligt att stödja dataöverföring med en hastighet som är tillräcklig för tillgång till on-line-tjänster, som t.ex. dem som tillhandahålls via det allmänt tillgängliga Internet. Den hastighet för Internet-uppkopplingen som upplevs av en viss användare kan bero på flera faktorer, inbegripet det eller de företag som tillhandahåller Internet-uppkopplingen och den särskilda tillämpning som anslutningen används för. Den överföringshastighet som kan garanteras med en anslutning till det allmänna kommunikationsnätet är beroende av kapaciteten hos abonnentens terminalutrustning och anslutningen. Det är därför inte lämpligt att föreskriva en viss data- eller bit-hastighet på gemenskapsnivå. Det krävs flexibilitet för att ge medlemsstaterna möjlighet att när det är nödvändigt vidta åtgärder för att säkerställa att en dataanslutning klarar en tillräcklig datahastighet som tillåter funktionellt tillträde till Internet, enligt den definition som getts av medlemsstaterna med vederbörligt beaktande av de särskilda förhållandena på de nationella marknaderna, till exempel den vanligast förekommande bandbredd som används av de flesta abonnenterna i medlemsstaterna samt den tekniska genomförbarheten, förutsatt att syftet med dessa åtgärder är att i möjligaste mån begränsa marknadssnedvridningar. Om dessa åtgärder leder till orättvisa kostnader för ett utsett företag, med vederbörligt beaktande av såväl utgifter och intäkter som de immateriella förmåner som är en följd av tillhandahållandet av de berörda tjänsterna, kan dessa kostnader tas med i en eventuell nettokostnadsberäkning av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster. Det kan också förekomma alternativ finansiering av underliggande nätinfrastuktur med användning av gemenskapsmedel eller nationella åtgärder i enlighet med gemenskapslagstiftningen.
- (6) Detta påverkar inte kravet på att kommissionen genomföra en översyn av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, som kan omfatta finansieringen av denna skyldighet, i enlighet med artikel 15 i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) och att den i förekommande fall lägger fram förslag till en reform i syfte att uppnå mål av allmänt intresse.
- (7) För tydlighetens och enkelhetens skull behandlas endast ändringar i direktiven 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) och 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) i detta direktiv.
- (8) Utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om

ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse ⁽¹⁾, särskilt de krav avseende användare med funktionshinder som fastställs i artikel 3.3 f i det direktivet, bör vissa aspekter av terminalutrustning, inklusive utrustning i konsumentens lokaler som är avsedd för slutanvändare med funktionshinder, oavsett om deras särskilda behov beror på funktionshinder eller ålder, omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) för att underlätta tillträdet till nät och användningen av tjänster. Sådan utrustning omfattar för närvarande radiomottagarutrustning som är avsedd att endast användas för mottagning av radio- och TV-sändningar samt speciella terminalapparater för hörselskadade slutanvändare.

- (9) Medlemsstaterna bör införa åtgärder för att främja upprättandet av en marknad för allmänt tillgängliga produkter och tjänster som är anpassade för slutanvändare med funktionshinder. Detta kan ske bland annat genom att man hänvisar till europeiska standarder, inför krav på elektronisk tillgänglighet (e-tillgänglighet) vid förfaranden för offentlig upphandling och anbudsinfordringar och genomför lagstiftning som skyddar funktionshindrade slutanvändares rättigheter.
- (10) När ett företag som utsetts att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster enligt artikel 4 i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) väljer att avyttra en del av sina tillgångar, som mot bakgrund av företagets skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster kan anses väsentlig, eller samtliga sina tillgångar till det lokala accessnätet på det nationella territoriet till en separat juridisk enhet med annat slutligt ägande, bör den nationella regleringsmyndigheten bedöma effekten av affären i syfte att säkerställa kontinuiteten avseende skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster på hela eller delar av det nationella territoriet. I detta syfte bör det företag som av den nationella regleringsmyndigheten ålagts skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster på förhand underrätta denna myndighet om avyttringen. Den nationella regleringsmyndighetens bedömning bör inte påverka genomförandet av affären.
- (11) Den tekniska utvecklingen har lett till en kraftig minskning av antalet offentliga telefonautomater. För att säkerställa teknisk neutralitet och allmänhetens fortsatta tillgång till taltelefonitjänster bör de nationella regleringsmyndigheterna kunna ålägga företagen en skyldighet att se till att det finns telefonautomater som tillgodose slutanvändarnas rimliga behov och dessutom se till att det finns andra ställen där man kan få tillgång till taltelefonitjänster.
- (12) Funktionshindrade slutanvändare bör garanteras samma tillträde till tjänster som andra slutanvändare. För att uppnå detta bör tillträdet vara funktionellt likvärdigt så att funktionshindrade slutanvändare kan utnyttja samma faciliteter för att använda tjänsterna som andra slutanvändare, men med andra medel.

⁽¹⁾ EGT L 91, 7.4.1999, s. 10.

- (13) Definitionerna måste anpassas till principen om teknikneutralitet och vara förenliga med den tekniska utvecklingen. Särskilt villkoren för tillhandahållandet av en tjänst bör vara skilda från de faktiska definierande delarna av en allmänt tillgänglig telefonitjänst, dvs. en elektronisk kommunikationstjänst tillgänglig för allmänheten för utgående eller inkommande samtal, direkt eller indirekt, nationella eller nationella och internationella samtal via ett eller flera nummer i en nationell eller internationell nummerplan, oberoende av om en sådan tjänst är baserad på kretskopplad eller paketförmedlad teknik. En sådan tjänst är till sin natur dubbelriktad, vilket gör det möjligt för de båda samtalsparterna att kommunicera. En tjänst som inte uppfyller alla dessa villkor, till exempel en "klick-funktion" på en kundtjänstwebbplats, är inte en allmänt tillgänglig telefonitjänst. Allmänt tillgängliga telefonitjänster omfattar också kommunikationsformer som är särskilt avsedda för slutanvändare med funktionshinder som använder textrelä- eller totalkonversationstjänster.
- (14) Det är nödvändigt att förtydliga att indirekt tillhandahållande av tjänster kan omfatta situationer där uppringningen görs via val eller förval av nätoperatör eller där en leverantör av tjänster säljer vidare eller byter varumärke på allmänt tillgängliga telefonitjänster som levereras av ett annat företag.
- (15) Nätutvecklingen går alltmer mot tekniken för "Internetprotokoll" (IP), som ett resultat av den tekniska utvecklingen och marknadsutvecklingen, och konsumenterna kan i allt större utsträckning välja mellan ett utbud av konkurrerande leverantörer av telefonitjänster. Medlemsstaterna bör därför kunna skilja skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster genom att tillhandahålla anslutning till kommunikationsnät för allmänheten från en fast plats från tillhandahållandet av en allmänt tillgänglig telefonitjänst. En sådan uppdelning bör inte påverka omfattningen när det gäller skyldigheterna att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster som fastställs och ses över på gemenskapsnivå.
- (16) I enlighet med subsidiaritetsprincipen ankommer det på medlemsstaterna att på grundval av objektiva kriterier besluta vilka företag som utses till att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, när så är lämpligt med beaktande av företagets förmåga och villighet att godta samtliga eller en del av skyldigheterna avseende samhällsomfattande tjänster. Detta utesluter inte att medlemsstaterna i urvalsprocessen får inbegripa specifika villkor som motiveras av effektivitetsskäl, bland annat att gruppera geografiska områden eller komponenter eller utfärda minimiperioder under vilka företagen utses.
- (17) De nationella regleringsmyndigheterna bör kunna övervaka utvecklingen och nivån på taxorna till slutkunder för tjänster som ingår i skyldigheterna att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, även när en medlemsstat ännu inte har utsett det företag som ska tillhandahålla samhällsomfattande tjänster. I sådana fall bör övervakningen göras på ett sådant sätt att den inte utgör en alltför stor administrativ börda vare sig för de nationella regleringsmyndigheterna eller för de företag som tillhandahåller sådana tjänster.
- (18) Inaktuella skyldigheter, som är avsedda att förenkla övergången mellan det gamla regelverket från 1998 till regelverket från 2002, bör upphävas tillsammans med andra bestämmelser som överlappar eller är kopior av redan fastställda bestämmelser i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).
- (19) Kravet att tillhandahålla ett minimiutbud av hyrda förbindelser för slutkunder, som var nödvändigt för att säkerställa den fortsatta tillämpningen av bestämmelserna i regelverket från 1998 med avseende på hyrda förbindelser, där det fortfarande inte räckte tillräckligt stor konkurrens när regelverket 2002 trädde i kraft, är inte längre nödvändigt och bör upphöra att gälla.
- (20) Ett fortsatt åläggande av val eller förval av nätoperatör direkt genom gemenskapslagstiftningen kan hämma den tekniska utvecklingen. Dessa korrigeringsåtgärder bör snarare åläggas av de nationella regleringsmyndigheterna som ett resultat av marknadsanalys i enlighet med förfarandena i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) och de skyldigheter som avses i artikel 12 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet).
- (21) Bestämmelserna om avtal bör inte gälla endast för konsumenter utan även för andra slutanvändare, främst mikroföretag och små och medelstora företag, som kan föredra ett avtal som är anpassat efter konsumenternas behov. För att undvika onödiga administrativa bördor för leverantörerna och en komplicerad definition av små och medelstora företag bör bestämmelserna om avtal inte tillämpas automatiskt på dessa andra slutanvändare utan endast om de begär detta. Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att förbättra de små och medelstora företagens kännedom om denna möjlighet.
- (22) Till följd av den tekniska utvecklingen kan andra typer av identifierare komma att användas i framtiden, utöver de sedvanliga formerna av nummeridentifiering.
- (23) Leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster som tillåter uppringning bör säkerställa att deras kunder är tillräckligt informerade om huruvida de har tillträde eller inte till larmtjänster, samt om eventuella begränsningar av tjänsten (t.ex. begränsningar i tillhandahållandet av information om varifrån samtalet kommer eller dirigering av larmsamtal). Sådana leverantörer bör också förse sina kunder med tydlig och klar information i det inledande avtalet

- och därefter vid eventuella ändringar av tillträdesbestämmelserna, t.ex. när det gäller faktureringen till kunderna. Denna information bör innehålla uppgifter om eventuella begränsningar av den geografiska täckningen, med utgångspunkt i de planerade tekniska driftsparametrarna för tjänsten och den tillgängliga infrastrukturen. Om tjänsten inte tillhandahålls över ett kopplat telenät, bör informationen även innehålla uppgifter om i vilken utsträckning tillgången och informationen om varifrån samtalet kommer är tillförlitlig i jämförelse med en tjänst som tillhandahålls över ett kopplat telenät, med beaktande av den aktuella tekniken och de gällande kvalitetsstandarderna samt de parametrar för tjänsternas kvalitet som anges i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster).
- (24) När det gäller terminalutrustning bör kundavtalet innehålla information om de begränsningar som leverantören kan ha lagt på kundens användning av sådan utrustning, till exempel i form av SIM-läst mobilutrustning, om sådana begränsningar inte är förbjudna i den nationella lagstiftningen, och om eventuella avgifter som ska betalas när avtalet löper ut, vare sig detta sker den överenskomna sista tillämpningsdagen eller tidigare, inklusive eventuella kostnader som tas ut för att behålla utrustningen.
- (25) Kundavtalet bör också, utan att införa någon skyldighet för leverantören att vidta åtgärder som går utöver dem som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen, innehålla närmare uppgifter om vilka slags åtgärder som leverantören eventuellt kan vidta vid säkerhets- eller integritetsincidenter, hot eller utsatta lägen.
- (26) För att hantera frågor av allmänintresse som rör användningen av kommunikationstjänster, och uppmuntra till skydd av andra personers fri- och rättigheter, bör de relevanta nationella myndigheterna, med hjälp av leverantörerna, kunna utarbeta och sprida information av allmänintresse om användningen av dessa tjänster. Denna kan innehålla information av allmänintresse om intrång i upphovsrätten, annan olaglig användning och spridning av skadligt innehåll, samt råd och sätt att skydda sig mot risker när det gäller den personliga säkerheten, som t.ex. kan orsakas av utlämnande av information om personen under särskilda omständigheter, integriteten och personuppgifter samt tillgången till lättanvänd och konfigurerbar programvara eller programvarualternativ som gör det möjligt att skydda barn eller utsatta personer. Informationen skulle kunna samordnas genom det samarbetsförfarande som fastställs i artikel 33.3 i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster). Sådan information av allmänintresse bör uppdateras vid behov och presenteras i lättbegripliga tryckta och elektroniska format, som fastställs av varje medlemsstat, och på nationella myndigheters webbplatser. Nationella regleringsmyndigheter bör kunna kräva att leverantörerna sprider denna standardiserade information till alla sina kunder på ett sätt som de nationella regleringsmyndigheterna anser lämpligt. Denna information bör också ingå i avtalen när medlemsstaterna kräver detta. Informationsspridningen bör dock inte leda till orimliga bördor för företagen. Medlemsstaterna bör begära att företagen sprider informationen med hjälp av de metoder som företagen använder för att kommunicera med abonnenterna inom sin normala affärsverksamhet.
- (27) Abonnenternas rättighet att säga upp sina avtal utan straffavgifter avser ändringar i avtalsvillkoren som införs av leverantörerna av elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster.
- (28) Slutanvändarna bör kunna bestämma vilket innehåll de vill skicka och ta emot, samt vilka tjänster och tillämpningar och vilken maskinvara och programvara de vill använda för detta ändamål, utan att det påverkar behovet att bevara nätens och tjänsternas integritet och säkerhet. Med en konkurrensutsatt marknad får användarna tillgång till ett brett innehåll och ett stort urval av tillämpningar och tjänster. De nationella regleringsmyndigheterna bör främja användarnas förmåga att skaffa sig tillgång till och distribuera information, samt att använda valfria tillämpningar och tjänster i enlighet med artikel 8 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet). Med tanke på den ökade betydelsen av elektronisk kommunikation för konsumenter och företag bör användare under alla omständigheter vara fullt informerade om eventuella begränsningar av användningen av elektroniska kommunikationstjänster som införs av tjänstens och/eller nätets leverantör. Leverantören bör ha möjlighet att själv specificera informationen så att den anger antingen vilket slags innehåll, tillämpning eller tjänst det är fråga om, eller de individuella tillämpningarna och tjänsterna, eller bådadera. Beroende på den använda tekniken och vilken begränsning som tillämpas kan dessa begränsningar kräva användarnas samtycke i enlighet med direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation).
- (29) I direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) varken föreskrivs eller förbjuds villkor som införs av leverantörerna i enlighet med nationell lag och som begränsar användarnas tillträde till och/eller användning av tjänster och tillämpningar. Däremot införs en skyldighet att lämna information om sådana villkor. De medlemsstater som vill genomföra åtgärder avseende användarnas tillträde till och/eller användning av tjänster och tillämpningar måste respektera medborgarnas grundläggande rättigheter, bland annat rätten till integritet och till ett korrekt rättsförfarande, och alla dessa åtgärder bör fullt ut beakta de politiska mål som fastställts på gemenskapsnivå, såsom målet att främja informationssamhällets utveckling i gemenskapen.
- (30) Direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) innehåller inte något krav på att leverantörerna ska övervaka den information som skickas via deras nätverk eller vidta rättsliga åtgärder mot kunder på grund av sådan information och direktivet gör inte heller leverantörerna ansvariga för informationen. Ansvaret för straffåtgärder eller lagföring är en fråga för de nationella rättsinstanserna och måste tillämpas med hänsyn till de grundläggande rättigheterna och friheterna, bland annat rätten till ett korrekt rättsförfarande.

- (31) Om det saknas tillämpliga bestämmelser i gemenskapslagstiftningen bör innehåll, tillämpningar och tjänster betraktas som lagliga eller skadliga i enlighet med nationell materiell rätt och processrätt. Det är medlemsstaterna och inte tillhandahållarna av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster som på vederbörligt sätt bör avgöra huruvida innehållet, tillämpningarna eller tjänsterna är antingen lagliga eller skadliga. Ramdirektivet och särdirektiven påverkar inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (direktivet om elektronisk handel) ⁽¹⁾, som bland annat innehåller en bestämmelse om "enbart vidarebefordran" för förmedlande tjänsteleverantörer, enligt definitionen i det direktivet.
- (32) Att ha tillgång till öppen, aktuell och jämförbar information om erbjudanden och tjänster är av avgörande betydelse för konsumenterna på konkurrensutsatta marknader med flera tjänsteleverantörer. Slut användare och konsumenterna av elektroniska kommunikationstjänster bör enkelt kunna jämföra priser för olika tjänster som erbjuds på marknaden på grundval av information som offentliggjorts i lättillgänglig form. För att dessa enkelt ska kunna jämföra priser bör de nationella regleringsmyndigheterna få rätt att kräva företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller tjänster på bättre insyn när det gäller information (inbegripet om taxor, konsumtionsmönster och annan relevant statistik) och säkerställa att tredje part har rätt att kostnadsfritt använda offentligt tillgänglig information som offentliggörs av dessa företag. De nationella regleringsmyndigheterna bör även kunna tillhandahålla prisguider, särskilt i de fall där marknaden inte har tillhandahållit sådana kostnadsfritt eller till ett rimligt pris. Företag bör inte ha rätt till någon ersättning vid denna användning av information som redan har offentliggjorts och därmed blivit offentlig. Dessutom bör slut användare och konsumenterna informeras ordentligt om priset eller den typ av tjänst som erbjuds innan de köper en tjänst, särskilt om ett gratisnummer innebär några extra kostnader. De nationella regleringsmyndigheterna bör kunna kräva att sådan information generellt tillhandahålls och att den, för vissa typer av tjänster som fastställs av dessa regleringsmyndigheter, tillhandahålls omedelbart innan samtalet kopplas om annat inte föreskrivs i nationell lagstiftning. De nationella regleringsmyndigheterna bör, när de fastställer vilka samtalskategorier som kräver prisuppgifter före kopplingen, ta vederbörlig hänsyn till tjänstens art, de tillämpliga prisvillkoren och huruvida tjänsten tillhandahålls av en leverantör som inte är en leverantör av elektroniska kommunikationstjänster. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2000/31/EG (direktivet om elektronisk handel), bör företag också, om medlemsstaterna kräver detta, tillhandahålla abonnenterna information av allmänintresse som utarbetats av de berörda offentliga myndigheterna, bland annat om de vanligaste överträdelserna och de rättsliga följderna av dessa.
- (33) Kunderna bör informeras om sina rättigheter i samband med att deras personuppgifter används i abonnentförteckningar, särskilt om syftet eller syftena med dessa abonnentförteckningar och om att det enligt direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) är kostnadsfritt att inte förtecknas i allmänna abonnentförteckningar. Kunderna bör även informeras om system som gör det möjligt för information att ingå i abonnentförteckningens databas utan att den avslöjas för användarna av nummerupplysningstjänster.
- (34) En konkurrensutsatt marknad bör säkerställa att slut användare får den kvalitet på tjänsten som de kräver, men i vissa fall kan det vara nödvändigt att säkerställa att allmänna kommunikationsnät uppnår en minimikvalitetsnivå för att förhindra försämrade tjänster, blockering av tillträde och långsammare nättrafik. För att uppfylla kvalitetskraven avseende tjänsterna får operatörerna vidta åtgärder för att mäta och styra trafiken på en del av nätet för att undvika att denna del fylls helt eller överbelastas, vilket skulle leda till överbelastning av nätet och dålig prestanda. Dessa åtgärder bör kontrolleras av de nationella regleringsmyndigheterna, som agerar i enlighet med ramdirektivet och särdirektiven för att se till att de inte begränsar konkurrensen, särskilt genom att förhindra diskriminerande beteenden. De nationella regleringsmyndigheterna kan också, om så är lämpligt, fastställa krav på lägsta tjänstekvalitet för företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät, så att man säkerställer att de tjänster och tillämpningar som är beroende av nätet har en lägst nivå för kvaliteten, som bör underställas kommissionens kontroll. De nationella regleringsmyndigheterna bör ha rätt att vidta åtgärder för att förhindra att tjänsten försämrats, till exempel genom att nättrafiken hindras eller blir långsammare, vilket är till skada för konsumenterna. Eftersom inkonsekventa korrigeringsåtgärder kan göra att den inre marknads funktion påverkas negativt bör kommissionen emellertid utvärdera alla krav som de nationella regleringsmyndigheterna kan tänkas anta när det gäller eventuell regleringsverksamhet i hela gemenskapen och vid behov lämna synpunkter eller utfärda rekommendationer för att få till stånd en samstämd tillämpning.
- (35) I framtida IP-nät, där tillhandahållande av en tjänst kan skiljas från tillhandahållande av nät bör medlemsstaterna avgöra vilka lämpliga steg som bör tas för att säkerställa tillgången på allmänt tillgängliga telefonitjänster som levereras med hjälp av allmänna kommunikationsnät och oavbrutet tillträde till larvtjänster i händelse av att nätet ligger nere på grund av katastrofer eller på grund av force majeure, med beaktande av de olika abonnenttypernas prioriteringar och de tekniska begränsningarna.

⁽¹⁾ EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.

- (36) För att säkerställa att slutanvändare med funktionshinder kan utnyttja den konkurrens och det urval av tjänsteleverantörer som majoriteten av slutanvändare drar fördel av bör de behöriga nationella myndigheterna, när så är lämpligt och med hänsyn till de nationella förhållandena, specificera konsumentskydds krav som måste uppfyllas av företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster. Dessa krav kan bland annat omfatta att företagen ska se till att slutanvändare med funktionshinder kan utnyttja deras tjänster på samma villkor, inbegripet priser och taxor, som de som erbjuds deras övriga slutanvändare, och att ta ut likvärdiga priser för deras tjänster, oberoende av eventuella extra kostnader. Övriga krav kan hänföra sig till grossistarrangemangen mellan företag.
- (37) Telefonistjänster täcker ett urval av olika tjänster för slutanvändare. Sådana tjänster bör tillhandahållas genom en förhandling mellan leverantörer av allmänna kommunikationsnät och telefonistjänster, vilket är fallet för andra kundsupporttjänster, och tillhandahållandet av dessa tjänster behöver inte fortsättningsvis regleras. Därför bör den motsvarande skyldigheten upphävas.
- (38) Nummerupplysningstjänster bör tillhandahållas, och tillhandahålls ofta, under konkurrensmässiga marknadsförhållanden, i enlighet med artikel 5 i kommissionens direktiv 2002/77/EG av den 16 september 2002 om konkurrens på marknaderna för elektroniska kommunikationsnät och elektroniska kommunikationstjänster⁽¹⁾. Åtgärder i grossistledet genom vilka uppgifter om slutanvändare (både fasta abonnemang och mobiltelefoner) tas med i register bör vara förenliga med lämpliga säkerhetsåtgärder för skydd av personuppgifter, inbegripet artikel 12 i direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation). Tillhandahållandet av dessa uppgifter för tjänsteleverantörer bör vara kostnadsbaserat, samtidigt som medlemsstaterna ges möjlighet att inrätta en central mekanism för att tillhandahålla övergripande samlad information till nummerupplysningsleverantörer och ge nättillgång till rimliga och öppna villkor, för att säkerställa att slutanvändarna kan dra fullständig nytta av konkurrensen, med slutmålet att göra det möjligt att avlägsna återförsäljningsregleringen för dessa tjänster och tillhandahålla nummerupplysningstjänster på rimliga och öppna villkor.
- (39) Slut användare bör kunna ringa och ha tillträde till larmtjänster med vilken telefonitjänst som helst där det går att ringa via ett eller flera nummer i den nationella telefonnummerplanen. Medlemsstater som använder andra nationella larmnummer jämsides med 112 kan ålägga företag liknande skyldigheter i fråga om tillträde till de nationella larmnumren. Larmmyndigheter bör kunna hantera och ta emot samtal till larmnumret 112 minst lika effektivt och snabbt som samtal till nationella larmnummer. Det är viktigt att öka medvetenheten om 112 för att förbättra säkerhetsskyddet för medborgare som reser inom EU. Därför bör medborgare, vid resa inom någon medlemsstat, särskilt genom information i internationella bussterminaler, tågstationer, hamnar och flygplatser samt i telefonlistor, telefonkiosker, abonnent- och fakturainformation, informeras om att 112 kan användas som enda larmnummer inom hela gemenskapen. Ansvar för detta ligger framför allt på medlemsstaterna, men kommissionen bör fortsätta att stödja och komplettera medlemsstaternas initiativ för att ytterligare öka kännedomen om 112 och med jämna mellanrum utvärdera allmänhetens kännedom om detta larmnummer. Skyldigheten att tillhandahålla information om varifrån samtalet kommer bör stärkas för att öka skyddet för medborgarna. I synnerhet bör företagen tillhandahålla larmtjänsterna information om varifrån samtalet kommer så snart samtalet når tjänsten oberoende av vilken teknik som har använts. För att göra det möjligt att följa den tekniska utvecklingen, inbegripet utvecklingen mot allt bättre information om varifrån samtalet kommer, bör kommissionen vara behörig att vidta tekniska genomförandeåtgärder som kan säkra en effektiv tillgång till 112-tjänster i hela gemenskapen, vilket skulle gagna EU:s medborgare. Dessa åtgärder bör inte påverka det sätt på vilket medlemsstaternas larmtjänster är organiserade.
- (40) Medlemsstaterna bör säkerställa att företag som tillhandahåller slutanvändare en elektronisk kommunikationstjänst för uppringning av samtal via ett eller flera nummer inom en nationell nummerplan, tillhandahåller tillförlitligt och korrekt tillträde till larmtjänster, med hänsyn till de nationella specifikationerna och kriterierna. Nätoberoende företag saknar eventuellt kontroll över näten och kan möjligen inte säkerställa att larmsamtal som går via deras tjänst överförs med samma tillförlitlighet som hos traditionella integrerade leverantörer av telefonitjänster, eftersom de eventuellt inte kan garantera tillgång till tjänsten med tanke på att problem som är förknippade med infrastrukturen inte står under deras kontroll. För nätoberoende företag är det inte alltid tekniskt möjligt att lämna information om varifrån samtalet kommer. När internationellt erkända standarder är genomförda som garanterar korrekt och tillförlitlig dirigerings och koppling till larmtjänster, bör även nätoberoende tjänsteproducenter uppfylla skyldigheterna när det gäller information om varifrån samtalet kommer; denna information bör vara lika omfattande som den som krävs av övriga företag.
- (41) Medlemsstaterna bör vidta särskilda åtgärder för att säkerställa att larmtjänster, inklusive larmnumret 112, är lika lättillgängliga för slutanvändare med funktionshinder, särskilt döva, hörselskadade, personer med talsvårigheter och dövblinda användare. Detta kan innebära tillhandahållandet av särskild terminalutrustning för hörselskadade användare, textrelätjänster, eller annan speciell utrustning.

⁽¹⁾ EGT L 249, 17.9.2002, s. 21.

- (42) Utvecklandet av det internationella prefixet 3883 (det europeiska nummerutrymmet, ETNS) hindras för närvarande av otillräcklig kännedom, överdrivna byråkratiska förfarandemässiga krav och, som en följd av detta, bristande efterfrågan. För att främja utvecklingen av ETNS bör de medlemsstater som av Internationella teleunionen har tilldelats det internationella prefixet 3883, för att följa exemplet från genomförandet av toppdomän ".eu", delegera ansvaret för förvaltning, nummertilldelning och främjande till en separat organisation som utses av kommissionen på grundval av ett öppet, transparent och icke-diskriminerande urvalsförfarande. Organisationen bör även ha som uppgift att utarbeta förslag till offentliga tillämpningar som använder ETNS för gemensamma europeiska tjänster, såsom det gemensamma numret för att anmäla stölder av mobiltelefoner.
- (43) Med tanke på de speciella aspekterna när det gäller att rapportera försvunna barn och på hur begränsad denna tjänst för nuvarande är, bör medlemsstaterna inte endast reservera ett nummer, utan även göra sitt yttersta för att se till att en sådan tjänst för att rapportera försvunna barn utan dröjsmål faktiskt finns på deras territorier via numret 116000. För detta ändamål bör medlemsstaterna, om så är lämpligt, bland annat anordna upphandlingsförfaranden för att uppmuntra anbud från de parter som är intresserade av att tillhandahålla den tjänsten.
- (44) Rösttelefonisamtal är alltså den mest stabila och tillförlitliga formen för tillgång till larmtjänster. Andra kontaktformer, som textmeddelanden, kan vara mindre tillförlitliga och kan medföra en viss tidsmässig förskjutning. Medlemsstaterna bör dock, om de anser det lämpligt, ha möjlighet att främja utveckling och genomförande av andra former för tillgång till larmtjänster som kan vara lika tillförlitliga som rösttelefonisamtal.
- (45) I enlighet med beslut 2007/116/EG av den 15 februari 2007 om att reservera den nationella nummerserien som börjar med 116 för harmoniserade nummer för harmoniserade tjänster av samhällligt värde⁽¹⁾, har kommissionen bett medlemsstaterna reservera nummer i nummerserien 116 för vissa tjänster av samhällligt värde. De relevanta bestämmelserna i det beslutet bör återspeglas i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) för att de ska vara bättre förankrade i regelverket för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, för att underlätta tillträde för slutanvändare med funktionshinder.
- (46) En inre marknad innebär att slutanvändare har tillträde till samtliga nummer, inklusive de från de nationella nummerplanerna i andra medlemsstater och tillträde till tjänster, som använder icke-geografiska nummer inom gemenskapen, inklusive gratisnummer och nummer till betaltele-tjänster. Slut användarna ska även ha tillträde till nummer från det europeiska nummerutrymmet (ETNS) och den allmänna internationella frisantaltstjänsten (UIFN). Gränsöverskridande tillträde till nummerresurser och tilläggstjänster bör inte hindras förutom i objektiva motiverade fall, som t.ex. när det är nödvändigt för att bekämpa bedrägeri eller missbruk exempelvis i samband med vissa betaltele-tjänster när numret anses ha ett endast nationellt syfte (t.ex. nationella koder), eller om det inte är tekniskt och ekonomiskt genomförbart. Användare bör informeras i förväg och på ett tydligt sätt om det förekommer några avgifter för gratisnummer, som t.ex. internationella samtalstaxor för nummer tillgängliga genom vanliga internationella uppringningskoder.
- (47) För att utnyttja den konkurrenskraftiga miljön bör konsumenterna kunna göra välinformerade val och byta leverantör när de vill. Det är mycket viktigt att säkerställa att konsumenterna kan göra detta utan att hindras av juridiska, tekniska eller praktiska hinder, inklusive avtalsvillkor, förfaranden, avgifter etc. Detta undantar dock inte möjligheten att införa rimliga minimiperioder för avtal i konsumentkontrakt. Att kunna portera numret är centralt när det gäller att förenkla konsumenternas val och konkurrensen på marknaderna för elektroniska kommunikationstjänster och denna tjänst bör genomföras med minsta möjliga dröjsmål så att numret aktiveras inom en arbetsdag och så att användaren inte drabbas av att tjänsten ligger nere i mer än en arbetsdag. De behöriga nationella myndigheterna får föreskriva den globala processen för att portera nummer, med hänsyn till nationella bestämmelser om avtal och den tekniska utvecklingen. Erfarenheten i vissa medlemsstater har visat att det finns en risk för att det kan ske byten av leverantör utan konsumenternas samtycke. Denna fråga bör främst hanteras av de brottsbekämpande myndigheterna, men medlemsstaterna bör när det gäller portering av nummer kunna föreskriva de proportionerliga minimiåtgärder som är nödvändiga för att minimera riskerna och för att se till att konsumenterna åtnjuter skydd under hela porteringsförfarandet, bland annat genom att införa lämpliga påföljder, utan att göra processen mindre attraktiv för konsumenterna.
- (48) En rättslig sändningsplikt ("must carry") kan tillämpas endast för vissa angivna radio- och tv-sändningar och tilläggstjänster som tillhandahålls av en bestämd leverantör av medietjänster. Medlemsstaterna bör ha en klar motivering för sändningsplikten i sina nationella lagar och förordningar för att säkerställa att denna plikt är proportionell, tydligt definierad och transparent. I det avseendet bör regler för sändningsplikt utformas på ett sådant sätt att det ger tillräckliga motiv för effektiva investeringar i infrastruktur. Regler om sändningsplikt kan periodvis granskas för att hålla dem aktuella i förhållande till den tekniska utvecklingen och marknadsutvecklingen för att säkerställa att de fortsätter vara proportionella i förhållande till de mål som ska nås. Tilläggstjänster omfattar, men är inte begränsade till, tjänster avsedda att förbättra tillgängligheten för slutanvändare med funktionshinder, som t.ex. videotext, textning, syntolkning och teckenspråk.

(1) EUT L 49, 17.2.2007, s. 30.

- (49) För att överbrygga befintliga brister när det gäller konsumentens samråd och på lämpligt sätt se till att medborgarnas intressen beaktas tillräckligt bör medlemsstaterna fastställa en lämplig samrådsmekanism. Mekanismen kan vara ett organ som, oberoende såväl av den nationella regleringsmyndigheten som av tjänsteleverantörerna, granskar konsumentrelaterade frågor, t.ex. konsumentbeteende och mekanismer för att byta leverantör. Detta organ skulle arbeta på ett sätt som ger god insyn och bidra till de existerande mekanismerna för samråd med berörda parter. Dessutom skulle en mekanism kunna fastställas för att underlätta ett lämpligt samarbete om frågor som rör främjandet av lagenligt innehåll. Eventuellt samarbete som godkänts i enlighet med en sådan mekanism bör emellertid inte leda till systematisk övervakning av Internetanvändning.
- (50) De skyldigheter att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster som åläggs ett företag som utsetts att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster bör meddelas kommissionen.
- (51) Genom direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) möjliggörs en harmonisering av medlemsstaternas bestämmelser för att säkerställa ett likvärdigt skydd av de grundläggande fri- och rättigheterna, i synnerhet rätten till integritet och rätten till konfidentialitet när det gäller behandling av personuppgifter inom sektorn för elektronisk kommunikation, samt för att säkerställa fri rörlighet för sådana uppgifter samt för utrustning och tjänster avseende elektronisk kommunikation inom gemenskapen. När åtgärder vidtas för att säkerställa att terminalutrustning är konstruerad så att den är förenlig med användarnas rätt till skydd och kontroll av sina personuppgifter i enlighet med direktiv 1999/5/EG och rådets beslut 87/95/EEG av den 22 december 1986 om standardisering inom området informationsteknologi och telekommunikation⁽¹⁾ bör principen om teknikneutralitet följas.
- (52) Utvecklingen när det gäller användningen av IP-adresser bör följas noggrant med hänsyn till det arbete som redan gjorts av bland annat den arbetsgrupp för skydd av personuppgifter som inrättades genom artikel 29 i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽²⁾ och mot bakgrund av sådana förslag, när så är lämpligt.
- (53) Leverantörer av säkerhetsteknik och säkerhetstjänster bör, då de fungerar som dataregisteransvariga, omfattas av artikel 7 f i direktiv 95/46/EG när de behandlar trafikuppgifter i den utsträckning som är absolut nödvändig för att säkerställa nät- och informationssäkerheten, dvs. ett näts eller ett informationssystemets förmåga att, vid en viss tillförlitlighetsnivå, tåla olyckshändelser eller olagligt eller illvilligt uppträdande som äventyrar de lagrade eller överförda uppgifternas tillgänglighet, äkthet, integritet och konfidentialitet och säkerheten för beslätade tjänster som tillhandahålls av eller är tillgängliga via dessa nät och system. Behandlingen skulle bland annat kunna ha som mål att hindra obehörigt tillträde till elektroniska kommunikationsnät och felaktig kodfördelning och att sätta stopp för överbelastning och skador på datorer och elektroniska kommunikationssystem.
- (54) Avregleringen av marknaderna för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och den snabba tekniska utvecklingen har tillsammans stimulerat konkurrens och ekonomisk tillväxt, vilket resulterat i att många olika tjänster för slutanvändare finns tillgängliga genom allmänna elektroniska kommunikationsnät. Det är nödvändigt att säkerställa att konsumenter och användare får samma skydd för integritet och personuppgifter, oavsett vilken teknik som används för att tillhandahålla en viss tjänst.
- (55) I enlighet med målen för regelverket för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och med proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna samt av rättssäkerhets- och effektivitetsskäl för såväl de europeiska företagen som de nationella regleringsmyndigheterna inriktas direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) på allmänna elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, och är inte tillämpligt på slutna användargrupper och företagsintra nät.
- (56) Tekniska framsteg tillåter utvecklingen av nya tillämpningar baserade på utrustning för datainsamling och identifiering, vilket kan vara trådlös utrustning som använder radiofrekvenser. Till exempel utrustning för radiofrekvensidentifiering (RFID) använder radiofrekvenser för att fånga data från unikt identifierade etiketter, som kan sändas över existerande kommunikationsnät. Den utbredda användningen av sådana tekniker kan ge avsevärda ekonomiska och sociala fördelar och därmed bidra betydelsefullt till den inre marknaden om medborgarna accepterar användningen av dem. För att uppnå detta mål är det nödvändigt att säkerställa att individernas grundläggande rättigheter, inbegripet rätten till integritetsskydd och dataskydd, garanteras. När sådan utrustning ansluts till allmänna elektroniska kommunikationsnät eller används i elektroniska kommunikationstjänster som en grundläggande infrastruktur bör de relevanta bestämmelserna i direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation), inklusive dem om säkerhet, trafik, lokaliseringssuppgifter och konfidentialitet, tillämpas.
- (57) Leverantören av en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst bör vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att garantera säkerheten i sina tjänster. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 95/46/EG bör sådana åtgärder säkerställa att endast auktoriserad personal, och endast i lagligen tillåtna syften, har åtkomst till personuppgifter och att de personuppgifter som lagras eller överförs samt nät och tjänster är skyddade. En

(1) EGT L 36, 7.2.1987, s. 31.

(2) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

- säkerhetspolicy för behandling av personuppgifter bör också upprättas för att det ska vara möjligt att identifiera sårbarheter i systemet och övervakning, förebyggande, korrigerande åtgärder och åtgärder för att mildra negativa effekter bör genomföras regelbundet.
- (58) De behöriga nationella myndigheterna bör främja medborgarnas intressen genom att bland annat bidra till säkerställandet av en hög skyddsnivå för personuppgifter och integritet. I detta syfte bör de behöriga nationella myndigheterna få nödvändiga resurser för att kunna utföra sina uppgifter, inklusive omfattande och pålitliga uppgifter om faktiska säkerhetsincidenter som har lett till att individers personuppgifter har äventyrats. De bör övervaka de åtgärder som vidtas och sprida bästa praxis bland leverantörer av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster. Leverantörerna bör därför upprätta omfattande förteckningar med uppgifter om personuppgiftsbrott för att möjliggöra fortsatt analys och bedömning av de nationella behöriga myndigheterna.
- (59) Gemenskapslagstiftningen föreskriver skyldigheter för de dataregisteransvariga när det gäller behandlingen av personuppgifter, inklusive en skyldighet att genomföra lämpliga tekniska och organisatoriska skyddsåtgärder för att till exempel förhindra att uppgifter tappas bort. Det krav på att anmäla överträdelse av dataskyddet som ingår i direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) skapar en struktur för att underrätta de behöriga myndigheterna och de berörda personerna när personuppgifter ändå har äventyrats. Dessa anmälningskrav gäller enbart säkerhetsöverträdelser som sker inom sektorn för elektronisk kommunikation. Anmälan av säkerhetsöverträdelser visar dock att det ligger i medborgarnas allmänintresse att informeras om säkerhetsbrister som kan leda till att deras personuppgifter tappas bort eller på annat sätt äventyras och att informeras om tillgängliga eller tillräddliga försiktighetsåtgärder som de kan vidta för att minimera en möjlig ekonomisk förlust eller social skada som kan bli resultatet av sådana säkerhetsbrister. Det är inte bara inom sektorn för elektronisk kommunikation som användarna har ett allmänintresse av att informeras och därför bör det vara en prioriterad målsättning att på gemenskapsnivå införa obligatoriska anmälningskrav inom alla sektorer. I avvaktan på en översyn från kommissionen av all relevant gemenskapslagstiftning på detta område bör kommissionen, i samråd med Europeiska datatillsynsmannen, utan dröjsmål vidta lämpliga åtgärder för att uppmuntra en tillämpning i hela gemenskapen av de principer som ingår i reglerna för att anmäla överträdelser av dataskyddet i direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation), oavsett de berörda uppgifternas sektor eller typ.
- (60) De behöriga nationella myndigheterna bör övervaka de åtgärder som vidtas och sprida bästa praxis bland leverantörer av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster.
- (61) Ett personuppgiftsbrott kan, om det inte beaktas på ett lämpligt och snabbt sätt, innebära en betydande ekonomisk förlust eller social skada för den berörda abonnenten eller enskilda personen. Därför bör leverantören av de berörda allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänsterna, så snart denne blir medveten om att ett sådant brott har inträffat, anmäla brottet till den behöriga nationella myndigheten. De abonnenter eller enskilda personer vars uppgifter och privatliv kan äventyras av detta brott bör meddelas omedelbart för att de ska kunna vidta nödvändiga försiktighetsåtgärder. Ett brott bör anses inverka menligt på abonnentens eller den enskilda personens uppgifter och integritet om brottet medför identitetsstöld eller identitetsbedrägeri, personskada, betydande förnedring eller skadat rykte i samband med tillhandahållandet av allmänt tillgängliga kommunikationstjänster i gemenskapen. Meddelandet bör innehålla information om åtgärder som vidtagits av leverantören för att ta itu med brottet, liksom rekommendationer för den berörda abonnenten eller personen.
- (62) Vid tillämpningen av de bestämmelser som införlivar direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) bör myndigheterna och domstolarna i medlemsstaterna inte bara tolka sin nationella lagstiftning på ett sätt som står i överensstämmelse med det direktivet, utan även se till att de inte tolkar det på ett sätt som strider mot grundläggande rättigheter eller allmänna gemenskapsrättsliga principer, såsom proportionalitetsprincipen.
- (63) Det bör vara möjligt att vidta tekniska genomförandeåtgärder beträffande de omständigheter, former och förfaranden som kan tillämpas för informations- och anmälningskraven, så att man kan uppnå tillfredsställande integritetskydd och säkerhet för personuppgifter som överförs eller behandlas i samband med användningen av elektroniska kommunikationsnät på den inre marknaden.
- (64) Vid fastställandet av detaljerade regler för tillämpliga format och förfaranden för anmälan av överträdelser i fråga om personuppgifter, bör vederbörlig hänsyn tas till omständigheterna kring överträdelserna, inklusive om personuppgifterna var skyddade av lämpliga tekniska skyddsåtgärder som betydligt begränsade sannolikheten för identitetsbedrägeri eller andra former av missbruk. Dessutom bör sådana regler och förfaranden beakta brottsbekämpande myndigheters legitima intressen i fall där en för tidig redovisning kan riskera att i onödan hämma undersökningen av omständigheterna kring en överträdelse.
- (65) Programvara som i hemlighet övervakar användarens handlingar eller underminerar driften för användarens terminalutrustning på uppdrag av en tredje part ("spionprogramvara") utgör, precis som virus, ett allvarligt hot mot användarnas integritet. En hög och likvärdig skyddsnivå för användarnas privata sfär måste garanteras, oavsett om oönskade spionprogram eller virus av misstag laddas ner

- via elektroniska kommunikationsnät eller skickas och installeras genom att vara gömda i programvara som distribueras på andra externa datalagringsmedier, t.ex. cd, cd-rom eller USB-minnen. Medlemsstaterna bör uppmuntra tillhandahållandet av information till slutanvändarna om tillgängliga försiktighetsåtgärder och uppmuntra dem att vidta de åtgärder som behövs för att skydda sin terminalutrustning mot virus och spionprogramvara.
- (66) Tredje parter kan vilja lagra information på en användares utrustning eller ha tillträde till redan lagrad information. Det finns flera olika skäl till detta, alltifrån legitima skäl (t.ex. vissa typer av cookies) till skäl som innebär ett obehörigt intrång i privatlivet (t.ex. spionprogramvara eller virus). Det är därför av yttersta vikt att användarna ges tydlig och utförlig information när de deltar i verksamhet som kan leda till sådan lagring eller sådant tillträde. Sättet att lämna information och ge rätt att vägra att lämna information bör vara så användarvänligt som möjligt. Ett undantag till skyldigheten att lämna information och ge någon rätten att vägra att lämna information bör bara få tillämpas i de situationer då den tekniska lagringen eller åtkomsten är strikt nödvändig av det legitima skälet att möjliggöra användning av en specifik tjänst som uttryckligen efterfrågas av abonnenten eller användaren. Om det är tekniskt möjligt och effektivt i enlighet med direktiv 95/46/EG kan användarens samtycke till behandling uttryckas med hjälp av lämpliga webbläsarinställningar eller en annan anordning. Genomförandet av dessa krav bör göras mer verkningsfullt genom de utökade befogenheter som beviljas de relevanta nationella myndigheterna.
- (67) Skyddsåtgärder för abonnenter mot intrång i deras integritet genom oönskade meddelanden för direkt marknadsföring via elektronisk post bör vara tillämpliga även på sms, mms och andra liknande tillämpningar.
- (68) Leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster gör betydande investeringar för att bekämpa oönskad reklam ("spam"). De har också större kunskap och resurser än slutanvändare för att kunna upptäcka och identifiera personer som ägnar sig åt att skicka elektronisk skräppost ("spammers"). Leverantörer av e-posttjänster och andra leverantörer av tjänster bör därför ha möjlighet att för sådana överträdelser vidta rättsliga åtgärder mot personer som ägnar sig åt att skicka elektronisk skräppost och därmed försvara sina kunders intressen, som en del av sina egna legitima affärsintressen.
- (69) Behovet av att säkerställa en tillfredsställande skyddsnivå för integritet och för personuppgifter som överförs och behandlas i samband med användningen av elektroniska kommunikationsnät inom gemenskapen kräver effektiva genomförande- och verkställighetsbefogenheter för att tillhandahålla lämpliga incitament till efterlevnad. De behöriga nationella myndigheterna och vid behov andra berörda nationella organ bör få tillräckliga befogenheter och resurser för att effektivt kunna undersöka fall av bristande efterlevnad, inklusive befogenheter att inhämta relevant information som de kan behöva för att fatta beslut om klagomål och för att införa sanktioner i fall av bristande efterlevnad.
- (70) Genomförandet och kontrollen av efterlevnaden av detta direktiv kräver ofta samarbete mellan de nationella regleringsmyndigheterna i två eller flera medlemsstater, till exempel för att bekämpa gränsöverskridande elektronisk skräppost och spionprogramvara. För att säkerställa ett smidigt och snabbt samarbete i dessa fall bör förfaranden i samband med till exempel mängden av och formatet på den information som utbyts mellan myndigheter eller de tidsfrister som måste hållas fastställas av de behöriga nationella myndigheterna och underställas kommissionens kontroll. Sådana förfaranden kommer också att göra det möjligt att harmonisera de skyldigheter för marknadsaktörerna som blir resultatet och därmed bidra till att skapa likvärdiga konkurrensvillkor i gemenskapen.
- (71) Det gränsöverskridande samarbetet och kontrollen av efterlevnaden bör förstärkas i linje med de mekanismer för förstärkt gränsöverskridande samarbete som redan finns i gemenskapen, till exempel den som införs genom förordning (EG) nr 2006/2004 (förordningen om konsumentskyddssamarbete) ⁽¹⁾ genom en ändring av den förordningen.
- (72) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra direktiven 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) och 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfarande som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾.
- (73) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anta genomförandeåtgärder för ett effektivt tillträde till 112-tjänster samt ändringsförslag för att anpassa bilagorna till den tekniska utvecklingen eller ändringar i marknads efterfrågan. Kommissionen bör också ges befogenhet att anta genomförandeåtgärder när det gäller informations- och anmälningskraven samt säkerheten i samband med behandlingen av uppgifter. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av direktiven 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) och 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) genom att komplettera dem med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG. Eftersom genomförandet av det föreskrivande förfarandet med kontroll inom de vanliga tidsfristerna i vissa speciella situationer kan förhindra ett snabbt antagande av genomförandeåtgärder bör Europaparlamentet, rådet och kommissionen agera skyndsamt för att säkerställa ett snabbt antagande av dessa åtgärder.

(1) EUT L 364, 9.12.2004, s. 1.

(2) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (74) Kommissionen bör, när den antar genomförandeåtgärderna för säkerhet i samband med behandlingen av uppgifter, samråda med alla relevanta europeiska myndigheter och organisationer (den europeiska byrån för nät- och informations säkerheten, Europeiska datatillsynsmannen och den arbetsgrupp för skydd av personuppgifter som inrättades genom artikel 29 i direktiv 95/46/EG) samt alla andra berörda parter, särskilt för att bli upplyst om de bästa tillgängliga tekniska och ekonomiska medel för att förbättra genomförandet av direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation).
- (75) Direktiven 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) och 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) bör därför ändras i enlighet med detta.
- (76) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning⁽¹⁾ uppmuntras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt som möjligt visar överensstämmelsen mellan direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) och 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster)

Direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Inom ramen för direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) avser detta direktiv tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster till slutanvändare. Målet är att genom effektiv konkurrens och valmöjligheter säkerställa att det i hela gemenskapen finns tillgång till allmänt tillgängliga tjänster av god kvalitet och hantera situationer där slutanvändares behov inte tillgodoses på ett tillfredsställande sätt av marknaden. I direktivet ingår också bestämmelser avseende vissa aspekter av terminalutrustning vilka avser att underlätta tillträde för slutanvändare med funktionshinder.

2. I detta direktiv fastställs slutanvändares rättigheter och motsvarande skyldigheter för företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationsnät

och kommunikationstjänster. När det gäller att säkerställa tillhandahållande av samhällsomfattande tjänster på öppna och konkurrensutsatta marknader definieras i detta direktiv ett minimiutbud av tjänster av väl definierad kvalitet som är tillgängliga för samtliga slutanvändare till ett överkomligt pris med hänsyn till de speciella nationella förhållandena och utan att konkurrensen snedvrids. I detta direktiv fastställs även skyldigheter avseende tillhandahållande av vissa obligatoriska tjänster.

3. I detta direktiv varken föreskrivs eller förbjuds villkor som införs av leverantörer av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster och som begränsar användarnas tillgång till och/eller användning av tillämpningar och tjänster, om dessa villkor är tillåtna enligt nationell lagstiftning och stämmer överens med gemenskapsrätten; däremot införs en skyldighet att lämna information om sådana villkor. Nationella bestämmelser om slutanvändares tillgång till eller användning av tjänster och tillämpningar över elektroniska kommunikationsnät ska vara förenliga med fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter, inklusive rätten till personlig integritet och rätten till ett korrekt rättsförfarande, så som dessa definieras i artikel 6 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

4. Bestämmelserna i detta direktiv med avseende på slutanvändarnas rättigheter ska tillämpas utan att det påverkar gemenskapens regler om konsumentskydd, särskilt direktiv 93/13/EEG och 97/7/EG, samt nationella regler i överensstämmelse med gemenskapsrätten.”

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Led b ska utgå.

b) Leden c och d ska ersättas med följande:

”c) *allmänt tillgänglig telefonitjänst*: en tjänst som är allmänt tillgänglig för uppringning och mottagning, direkt eller indirekt, av nationella eller internationella och internationella samtal via ett eller flera nummer inom en nationell eller internationell nummerplan,

d) *geografiskt nummer*: ett nummer i den nationella nummerplanen där en del av dess sifferstruktur har geografisk betydelse och används för dirigeringsav samtal till den fysiska nätanslutningspunkten.”

c) Led e ska utgå.

d) Led f ska ersättas med följande:

”f) *icke-geografiskt nummer*: ett nummer från en nationell nummerplan som inte är ett geografiskt nummer, omfattande bland annat mobiltelefonnummer, framtalsnummer och betalsamtalsnummer.”

(¹) EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

3. Artikel 4 ska ersättas med följande:

”Artikel 4

Tillhandahållande av tillträde i en fast anslutningspunkt och av telefonitjänster

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att samtliga rimliga krav på anslutning till det allmänna telefonnätet i en fast anslutningspunkt uppfylls av minst ett företag.

2. Den tillhandahållna anslutningen ska göra det möjligt att stödja röst-, telefax- och datakommunikation med en datahastighet som tillåter funktionellt tillträde till Internet, med beaktande av den aktuella teknik som används av majoriteten av abonnenterna samt den tekniska genomförbarheten.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att samtliga rimliga krav för tillhandahållande av en allmänt tillgänglig telefonitjänst via nätanslutningen som avses i punkt 1 som tillåter uppringning och mottagning av nationella och internationella samtal, uppfylls av minst ett företag.”

4. Artikel 5.2 ska ersättas med följande:

”2. Abonnentförteckningarna som avses i punkt 1 ska, med förbehåll för artikel 12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och kommunikation) (*), omfatta samtliga abonnenter av allmänt tillgängliga telefonitjänster.

(*) EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.”

5. I artikel 6 ska rubriken och artikel 6.1 ersättas med följande:

”Telefonautomater och andra ställen för allmän tillgång till taltelefoni

1. Medlemsstaterna ska se till att de nationella regleringsmyndigheterna får införa skyldigheter för företag i syfte att säkerställa att telefonautomater eller andra ställen för allmän tillgång till taltelefoni tillhandahålls i rimlig utsträckning och tillgodoser slutanvändarnas behov i fråga om geografisk spridning, antal telefoner eller andra ställen för tillgång till telefoni, tillträde för slutanvändare med funktionshinder och tjänsternas kvalitet.”

6. Artikel 7 ska ersättas med följande:

”Artikel 7

Åtgärder för slutanvändare med funktionshinder

1. Medlemsstaterna ska, såvida inte krav som uppnår motsvarande effekt har specificerats i kapitel IV, vidta särskilda åtgärder för att säkerställa att tillträdet till och priserna på de tjänster som fastställs i artikel 4.3 och artikel 5

för slutanvändare med funktionshinder är likvärdiga med den nivå som erbjuds andra slutanvändare. Medlemsstaterna får ålägga nationella regleringsmyndigheter att bedöma det allmänna behovet och de särskilda kraven, inbegripet omfattningen av och den konkreta formen för sådana särskilda åtgärder för slutanvändare med funktionshinder.

2. Medlemsstaterna får vidta särskilda åtgärder, mot bakgrund av nationella förhållanden, för att säkerställa att även slutanvändare med funktionshinder kan dra nytta av det utbud av företag och tjänsteleverantörer som är tillgängligt för flertalet slutanvändare.

3. När medlemsstaterna vidtar de åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 ovan ska de främja efterlevnaden av de relevanta normer eller specifikationer som offentliggjorts i enlighet med artiklarna 17 och 18 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).”

7. I artikel 8 ska följande punkt läggas till:

”3. När ett företag som utsetts i enlighet med punkt 1 har för avsikt att avyttra en betydande del av eller samtliga sina tillgångar i det lokala accessnätet till en separat juridisk enhet med ett annat ägarskap, ska det meddela den nationella regleringsmyndigheten i förväg och i god tid för att denna myndighet ska kunna bedöma effekten av den avsedda transaktionen för tillhandahållandet av tillträde i en fast anslutningspunkt och av telefonitjänster i enlighet med artikel 4. Den nationella regleringsmyndigheten får införa, ändra eller dra tillbaka särskilda skyldigheter i enlighet med artikel 6.2 i direktiv 2002/20/EG (auktorisationsdirektivet).”

8. Artikel 9.1 och 9.2 ska ersättas med följande:

”1. De nationella regleringsmyndigheterna ska övervaka utvecklingen av och nivån på taxorna för slutkunder när det gäller de tjänster som i artiklarna 4–7 anges vara omfattade av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster och som antingen tillhandahålls av utsedda företag eller är tillgängliga på marknaden, om inget företag utsetts i förhållande till dessa tjänster, särskilt i förhållande till nationella konsumentpriser och inkomster.

2. Medlemsstaterna får mot bakgrund av nationella förhållanden kräva att utsedda företag erbjuder konsumenterna olika taxalternativ eller taxepaket som skiljer sig från dem som erbjuds till vanliga kommersiella villkor, särskilt för att säkerställa att låginkomsttagare eller personer med särskilda sociala behov inte hindras från tillträde till det nät som avses i artikel 4.1, eller från att använda de tjänster för vilka det i artikel 4.3 och artiklarna 5, 6 och 7 anges att de ska omfattas av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster och tillhandahållas av utsedda företag.”

9. Artikel 11.4 ska ersättas med följande:

”4. De nationella regleringsmyndigheterna ska kunna fastställa prestandamål för företag med skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster. Härvid ska de nationella regleringsmyndigheterna beakta de berörda parternas synpunkter, särskilt på det sätt som avses i artikel 33.”

10. Rubriken på kapitel III ska ersättas med följande:

”REGLERING AV FÖRETAG MED BETYDANDE INFLYTANDE PÅ SÄRSKILDA SLUTKUNDSMARKNADER”.

11. Artikel 16 ska utgå.

12. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna inför lämpliga regleringsskyldigheter för företag som kan anses ha ett betydande inflytande på en viss slutkundsmarknad i enlighet med artikel 14 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) om

- a) en nationell regleringsmyndighet avgör till följd av en marknadsanalys som utförts i enlighet med artikel 16 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) att det inte råder någon effektiv konkurrens på en viss slutkundsmarknad, som fastställts i enlighet med artikel 15 i det direktivet, och
- b) den nationella regleringsmyndigheten fastslår att de skyldigheter som införs i enlighet med artiklarna 9–13 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet) inte skulle leda till att målen i artikel 8 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) uppfylls.”

b) Punkt 3 ska utgå.

13. Artiklarna 18 och 19 ska utgå.

14. Artiklarna 20–23 ska ersättas med följande:

”Artikel 20

Avtal

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att konsumenter, som abonnerar på tjänster som ger anslutning till ett allmänt kommunikationsnät och/eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster och andra slutanvändare som begär detta har rätt till ett avtal med ett eller flera företag som tillhandahåller sådan anslutning och/eller sådana tjänster. I avtalet ska åtminstone följande anges, i en tydlig, heltäckande och lättillgänglig form:

a) Företagets namn och adress.

b) Tillhandahållna tjänster, som särskilt ska omfatta

— upplysningar om huruvida tillgång till larmtjänster och uppgifter om varifrån samtalet kommer tillhandahålls och om eventuella begränsningar i tillhandahållandet av larmtjänster enligt artikel 26,

— information om eventuella övriga villkor som begränsar tillgången till och/eller användningen av tjänster och tillämpningar, om sådana villkor är tillåtna enligt nationell lagstiftning i enlighet med gemenskapsrätten,

— erbjuden minimitjänstekvalitet, inbegripet tidpunkten för den första anslutningen och, vid behov, andra parametrar för tjänstekvalitet som fastställs av de nationella regleringsmyndigheterna,

— information om eventuella förfaranden som företaget infört för att mäta och styra trafiken i syfte att undvika att en del av nätet fylls eller överbelastas samt information om hur dessa förfaranden kan inverka på tjänsternas kvalitet,

— de typer av underhållstjänster som erbjuds och de kundstödstjänster som tillhandahålls samt metoderna för kontakt med dessa tjänster,

— eventuella restriktioner som åläggs av leverantören när det gäller användningen av terminalutrustning.

c) När det föreligger en skyldighet enligt artikel 25, abonnentens valmöjligheter när det gäller att föra in sina personuppgifter i en abonnentförteckning samt de berörda uppgifterna.

d) Detaljerade uppgifter om priser och taxor, sätten för att erhålla aktuell information om gällande taxor och underhållsavgifter, de betalningsmetoder som erbjuds och eventuella kostnadsskillnader beroende på betalningsmetod.

e) Avtalstid samt villkor för förlängning och uppsägning av tjänster och avtal, inbegripet

— varje form av krav på minsta användning eller kortaste löptid som gäller för att man ska kunna utnyttja kampanjerbjudanden,

— eventuella avgifter relaterade till nummerportabilitet och portabilitet av andra identifierare,

— eventuella avgifter vid uppsägning av avtalet, inklusive eventuell kostnadstäckning med avseende på terminalutrustning.

f) De ersättnings- och återbetalningssystem som gäller om de avtalade tjänsternas kvalitetsnivåer inte uppfylls.

- g) Metoden för inledande av tvistlösningsförfarandet i enlighet med artikel 34.
- h) Vilken typ av åtgärder som företaget kan tänkas vidta i samband med säkerhets- eller integritetsincidenter eller hot och sårbarhet.

Medlemsstaterna får också kräva att avtalet ska innehålla sådan information som avses i artikel 21.4 och som är relevant för den tillhandahållna tjänsten, vilken tillhandahålls av de berörda offentliga myndigheterna för detta ändamål avseende användningen av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster för att bedriva olaglig verksamhet eller för att sprida skadligt innehåll samt om metoderna för att skydda sig mot risker för personlig säkerhet, integritet och personuppgifter.

2. Medlemsstaterna ska se till att abonnenter har rätt att utan påföljd häva sina avtal vid meddelande om ändringar i de avtalsvillkor som föreslås av de företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster. Abonnenter ska underrättas i god tid, minst en månad i förväg, före alla sådana ändringar och ska samtidigt informeras om sin rätt att utan påföljd häva sådana avtal om de inte godtar de nya villkoren. Medlemsstaterna ska se till att de nationella regleringsmyndigheterna kan specificera formatet för sådana underrättelser.

Artikel 21

Insyn och offentliggörande av information

1. Medlemsstaterna ska se till att nationella regleringsmyndigheter kan ålägga företag som tillhandahåller allmänna elektroniska kommunikationsnät och/eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster att offentliggöra tydlig, jämförbar, adekvat och aktuell information om gällande priser och taxor, eventuella avgifter som ska betalas vid uppsägning av ett avtal och information om standardvillkor för tillgång till och användning av deras tjänster som tillhandahålls slutanvändare och konsumenter i enlighet med bilaga II. Sådan information ska offentliggöras i en tydlig, heltäckande och lättillgänglig form. Nationella regleringsmyndigheter får ange tilläggskrav avseende i vilken form sådan information ska offentliggöras.

2. De nationella regleringsmyndigheterna ska uppmuntra tillhandahållandet av jämförbar information som gör det möjligt för slutanvändare och konsumenter att göra en oberoende uppskattning av kostnaderna för olika alternativa användningsmönster, till exempel med hjälp av interaktiva guider eller liknande tekniker. Om sådana tjänster inte finns tillgängliga på marknaden kostnadsfritt eller till rimligt pris ska medlemsstaterna se till att de nationella regleringsmyndigheterna på egen hand eller med hjälp av tredje part kan tillhandahålla sådana guider eller tekniker. Tredje part ska ha rätt att kostnadsfritt använda den information som offentliggjorts av företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster för att sälja eller tillhandahålla sådana interaktiva guider eller liknande tekniker.

3. Medlemsstaterna ska se till att de nationella regleringsmyndigheterna kan ålägga företag som tillhandahåller allmänna elektroniska kommunikationsnät och/eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster att bland annat

- a) tillhandahålla tillämplig taxeinformation till abonnenter avseende eventuella nummer eller tjänster som omfattas av särskild prissättning; när det gäller enskilda tjänstekategorier får de nationella regleringsmyndigheterna kräva att sådan information tillhandahålls omedelbart innan samtalet kopplas,
- b) informera abonnenterna om eventuella ändringar när det gäller tillgång till larmtjänster eller information om varifrån samtalet kommer i den tjänst som de har tecknat abonnemang för,
- c) informera abonnenterna om eventuella ändringar av villkor som begränsar tillgången till och/eller användningen av tjänster och tillämpningar, om sådana villkor är tillåtna enligt nationell lagstiftning i enlighet med gemenskapsrätten,
- d) tillhandahålla information om eventuella förfaranden som leverantören infört för att mäta och styra trafiken i syfte att undvika att en del av nätet fylls eller överbelastas samt om hur dessa förfaranden kan inverka på tjänsternas kvalitet,
- e) informera abonnenterna om deras rättighet att avgöra huruvida de ska föra in sina personuppgifter i en abonnentförteckning och om vilka typer av uppgifter som berörs, i enlighet med artikel 12 i direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation),
- f) regelbundet ge abonnenter med funktionshinder detaljerad information om produkter och tjänster som är riktade till dem.

Om det bedöms lämpligt får nationella regleringsmyndigheter främja själv- eller samregleringsåtgärder innan någon skyldighet åläggs.

4. Medlemsstaterna får kräva att de företag som avses i punkt 3 vid behov sprider kostnadsfri information av allmänintresse till befintliga och nya abonnenter, med hjälp av samma metoder som företagen normalt använder för att kommunicera med abonnenterna. I så fall ska informationen tillhandahållas av de berörda offentliga myndigheterna i ett standardiserat format och ska bland annat omfatta följande:

- a) De vanligaste användningssätten för elektroniska kommunikationstjänster för att bedriva olaglig verksamhet eller sprida skadligt innehåll, särskilt när det kan skada respekten för andras fri- och rättigheter, inklusive intrång i upphovsrätt och närstående rättigheter, och de rättsliga följderna av detta.

- b) Metoder för att skydda sig mot risker för personlig säkerhet, integritet och personuppgifter vid användning av elektroniska kommunikationstjänster.

Artikel 22

Tjänsternas kvalitet

1. Medlemsstaterna ska se till att de nationella regleringsmyndigheterna, sedan de beaktat de berörda parternas synpunkter, har möjlighet att kräva att de företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster offentliggör jämförbar, adekvat och aktuell information om tjänsternas kvalitet till slutanvändarna, och om åtgärder som vidtagits för att säkerställa likvärdigt tillträde för slutanvändare med funktionshinder. Informationen ska på begäran även lämnas till de nationella regleringsmyndigheterna innan den offentliggörs.

2. De nationella regleringsmyndigheterna får bland annat specificera parametrar för att mäta tjänsternas kvalitet samt innehållet i och formen och sättet för hur informationen ska offentliggöras, inbegripet eventuella mekanismer för kvalitetscertifiering, för att säkerställa att slutanvändare, däribland slutanvändare med funktionshinder, har tillträde till uttömmande, jämförbar, tillförlitlig och användarvänlig information. Vid behov kan parametrarna, definitionerna och mätmetoderna i bilaga III användas.

3. I syfte att förebygga försämring av tjänst och förhindrad eller långsam trafik i näten ska medlemsstaterna se till att nationella regleringsmyndigheter kan fastställa krav på lägsta tjänstekvalitet för företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät.

I god tid innan sådana eventuella krav fastställs ska de nationella regleringsmyndigheterna förse kommissionen med en sammanfattning av skälen för åtgärden, de planerade kraven och det föreslagna tillvägagångssättet. Dessa uppgifter ska även ställas till förfogande för organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec). Efter att kommissionen undersökt informationen får den lämna synpunkter eller utfärda rekommendationer i frågan, framför allt i syfte att säkerställa att de planerade kraven inte inverkar negativt på den inre marknadens funktion. De nationella regleringsmyndigheterna ska ta största möjliga hänsyn till kommissionens synpunkter eller rekommendationer när de fattar beslut om kraven.

Artikel 23

Tillgång till tjänster

Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa största möjliga tillgång till allmänt tillgängliga telefonitjänster som tillhandahålls i allmänna kommunikationsnät i händelse av nätsammanbrott av katastrofkaraktär eller i fall av force majeure. Medlemsstaterna ska se till att företag

som tillhandahåller allmänt tillgängliga telefonitjänster vidtar alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa en oavbruten tillgång till larmtjänster.”

15. Följande artikel ska läggas till:

”Artikel 23a

Säkerställande av likvärdigt tillträde och utbud för slutanvändare med funktionshinder

1. Medlemsstaterna ska göra det möjligt för de berörda nationella myndigheterna att vid behov specificera de krav som ska uppfyllas av företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster för att säkerställa att slutanvändare med funktionshinder

- a) får tillgång till elektroniska kommunikationstjänster i samma utsträckning som flertalet slutanvändare, och
- b) kan dra nytta av det utbud av företag och tjänster som flertalet slutanvändare har tillgång till.

2. För att det ska bli möjligt att anpassa och tillämpa särskilda arrangemang för slutanvändare med funktionshinder ska medlemsstaterna främja tillgången på terminalutrustning som erbjuder de nödvändiga tjänsterna och funktionerna.”

16. Artikel 25 ska ändras på följande sätt:

- a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Nummerupplysningstjänster”.

- b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska se till att abonnenter på allmänt tillgängliga telefonitjänster har rätt att upptas i den allmänt tillgängliga abonnentförteckning som avses i artikel 5.1 a och att informationen görs tillgänglig för tillhandahållare av nummerupplysningstjänster och/eller abonnentförteckningar i enlighet med punkt 2.”

- c) Punkterna 3, 4 och 5 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska se till att alla slutanvändare som är anslutna till en offentligt tillgänglig telefonitjänst har tillgång till nummerupplysningstjänster. De nationella regleringsmyndigheterna ska kunna införa skyldigheter och villkor för företag som kontrollerar slutanvändarnas tillgång till nummerupplysningstjänster i enlighet med bestämmelserna i artikel 5 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet). Sådana skyldigheter och villkor ska vara objektiva, rättvisa, icke diskriminerande samt klara och tydliga.

4. Medlemsstaterna får inte behålla någon inskränkande reglering som hindrar slutanvändare i en medlemsstat från att direkt få tillträde till nummerupplysningstjänsten i en annan medlemsstat genom taltelefoni eller sms, och ska vidta åtgärder för att säkerställa detta tillträde i enlighet med artikel 28.

5. Punkterna 1–4 ska gälla, om inte annat följer av gemenskapslagstiftningen om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet, särskilt artikel 12 i direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation).”

17. Artiklarna 26 och 27 ska ersättas med följande:

”Artikel 26

Larmtjänster och det gemensamma europeiska larmnumret

1. Medlemsstaterna ska se till att samtliga slutanvändare av de tjänster som avses i punkt 2, inbegripet användare av allmänna telefonautomater, kan ringa larmtjänster avgiftsfritt och utan att behöva använda sig av något betalningsmedel genom att använda det gemensamma europeiska larmnumret 112 och eventuella nationella larmnummer som specificerats av medlemsstaterna.

2. I samråd med nationella regleringsmyndigheter, larm- och räddningstjänster samt leverantörer ska medlemsstaterna se till att företag som tillhandahåller slutanvändare en elektronisk kommunikationstjänst för uppringning av nationella samtal till ett eller flera nummer inom en nationell nummerplan ger tillgång till larmtjänster.

3. Medlemsstaterna ska se till att samtal till det gemensamma europeiska larmnumret 112 besvaras korrekt och behandlas på det sätt som bäst passar den nationella organisationen av larmsystem. Dessa samtal ska besvaras och hanteras minst lika snabbt och effektivt som samtal till nationella larmnummer, där sådana fortfarande används.

4. Medlemsstaterna ska se till att tillträde för slutanvändare med funktionshinder till larmtjänster är likvärdigt med det tillträde som åtnjuts av andra slutanvändare. Åtgärder som vidtagits för att säkerställa att slutanvändare med funktionshinder har tillträde till larmtjänster under resa i andra medlemsstater i största möjliga utsträckning att bygga på europeiska standarder eller specifikationer som offentliggjorts i enlighet med bestämmelserna i artikel 17 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet), och de ska inte hindra medlemsstaterna från att anta tilläggskrav i syfte att nå de mål som fastställs i denna artikel.

5. Medlemsstaterna ska se till att berörda företag tillhandahåller information om varifrån samtalet kommer avgiftsfritt för den myndighet som handhar larmsamtal så snart som samtalet når den myndigheten. Detta gäller alla samtal

till det gemensamma europeiska larmnumret 112. Medlemsstaterna får utvidga denna skyldighet till att även omfatta samtal till nationella larmnummer. De behöriga regleringsmyndigheterna ska fastställa kriterier för korrekthet och tillförlitlighet när det gäller informationen om varifrån samtalet kommer.

6. Medlemsstaterna ska se till att medborgarna får tillräcklig information om att det gemensamma europeiska larmnumret 112 finns och hur det kan användas, särskilt genom initiativ speciellt riktade till personer som reser mellan olika medlemsstater.

7. För att säkerställa en effektiv tillgång till 112-tjänster i medlemsstaterna får kommissionen, efter samråd med Berec, anta tekniska genomförandeåtgärder. Dessa tekniska genomförandeåtgärder ska dock antas utan att det påverkar organisationen av larmtjänster, som fortsatt tillhör medlemsstaternas exklusiva behörighetsområde.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 37.2.

Artikel 27

Europeiska prefix

1. Medlemsstaterna ska se till att prefixet 00 är det standardiserade internationella prefixet. Särskilda system för samtal mellan närliggande orter belägna inom olika medlemsstater kan komma att införas eller förlängas. Slut användare på sådana platser ska ges fullständig information om sådana system.

2. En juridisk enhet som inrättats inom gemenskapen och utsetts av kommissionen ska ha ensamt ansvar för hanteringen, inklusive nummertilldelningen, och marknadsföringen av det europeiska nummerutrymmet (ETNS). Kommissionen ska anta de nödvändiga genomförandebestämmelserna.

3. Medlemsstaterna ska se till att alla företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga telefonitjänster som ger möjlighet till internationella samtal behandlar alla samtal till och från ETNS med taxor jämförbara med dem som tillämpas för samtal till och från andra medlemsstater.”

18. Följande artikel ska införas:

”Artikel 27a

Harmoniserade nummer för harmoniserade tjänster av samhällligt värde, inbegripet ett journummer för försvunna barn

1. Medlemsstaterna ska främja särskilda nummer i nummerserien som börjar med 116 enligt kommissionens beslut 2007/116/EG av den 15 februari 2007 om att reservera

den nationella nummerserien som börjar med 116 för harmoniserade nummer för harmoniserade tjänster av samhällsligt värde (*). De ska uppmuntra att tjänster för vilka sådana nummer är reserverade etableras på deras territorium.

2. Medlemsstaterna ska se till att slutanvändare med funktionshinder kan få tillträde till tjänster som tillhandahålls via nummerserien 116 i största möjliga utsträckning. Åtgärder för att underlätta för slutanvändare med funktionshinder att få tillträde till sådana tjänster när de reser i andra medlemsstater ska bygga på efterlevnad av relevanta standarder eller specifikationer som offentliggjorts i enlighet med artikel 17 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att medborgarna får tillräcklig information om att de tjänster som tillhandahålls via nummerserien 116 finns och om hur de ska användas, särskilt genom initiativ speciellt riktade till personer som reser mellan olika medlemsstater.

4. Medlemsstaterna ska, utöver de åtgärder avseende den allmänna tillämpligheten för alla nummer i nummerserien 116 som har vidtagits i enlighet med punkterna 1, 2 och 3, göra allt de kan för att se till att medborgarna får tillgång till en tjänst som tillhandahåller ett journummer där man kan rapportera försvunna barn. Numret till jourlinjen ska vara 116000.

5. Efter samråd med Berec får kommissionen anta tekniska genomförandeåtgärder för att säkerställa ett effektivt genomförande av nummerserien 116 i medlemsstaterna, särskilt när det gäller journumret 116000 för försvunna barn, inklusive tillgången för slutanvändare med funktionshinder när de reser till andra medlemsstater. Dessa tekniska genomförandeåtgärder ska dock antas utan att det påverkar organisationen av dessa tjänster, som fortsatt tillhör medlemsstaternas exklusiva behörighetsområde.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 37.2.

(* EUT L 49, 17.2.2007, s. 30.)

19. Artikel 28 ska ersättas med följande:

”Artikel 28

Tillträde till nummer och tjänster

1. Medlemsstaterna ska, om det är tekniskt och ekonomiskt genomförbart, utom där den uppringda abonnenten av kommersiella skäl har valt att begränsa tillträdet för uppringande från vissa geografiska områden, se till att berörda nationella myndigheter vidtar alla nödvändiga åtgärder för att se till att slutanvändare har

a) tillgång till och kan använda tjänster, via icke-geografiska nummer inom gemenskapen, och

b) tillgång till samtliga nummer som tillhandahålls inom gemenskapen, oavsett vilken teknik och utrustning operatören använder, inbegripet dem i medlemsstaternas nationella nummerplaner samt dem från ETNS och den allmänna internationella frisamtalstjänsten (UIFN).

2. Medlemsstaterna ska se till att de berörda myndigheterna kan kräva av företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät och/eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster att från fall till fall blockera tillträdet till nummer eller tjänster om detta är motiverat av skäl som rör bedrägeri eller missbruk, och i sådana fall kräva att leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster håller inne relevant samtrafik eller inkomster från andra tjänster.”

20. Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10.2 ska medlemsstaterna säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna har möjlighet att kräva att alla företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga telefonitjänster och/eller tillträde till allmänna kommunikationsnät erbjuder samtliga eller delar av de tilläggstjänster som förtecknas i bilaga I del B, om det är tekniskt och ekonomiskt genomförbart, liksom samtliga eller delar av de tilläggstjänster som förtecknas i bilaga I del A.”

b) Punkt 3 ska utgå.

21. Artikel 30 ska ersättas med följande:

”Artikel 30

Förenklat byte av leverantör

1. Medlemsstaterna ska se till att alla abonnenter med nummer från den nationella telefonnummerplanen som kräver detta kan behålla sina nummer oberoende av vilket företag som tillhandahåller tjänsten i enlighet med bestämmelserna i bilaga I del C.

2. De nationella regleringsmyndigheterna ska se till att kostnadsorienteringsprincipen följs vid prissättningen av nummerportabilitet mellan operatörer och/eller tjänstleverantörer och att eventuella direkta avgifter för abonnenter inte inverkar hämmande på abonnenter för byte av tjänstleverantör.

3. De nationella regleringsmyndigheterna får inte belägga nummerportabilitet med slutkundstaxor som snedvrider konkurrensen, till exempel genom att införa särskilda eller gemensamma slutkundstaxor.

4. Portering av nummer och dess efterföljande aktivering ska utföras snarast möjligt. En abonnent som ingått ett avtal om portering av ett nummer till ett nytt företag ska under alla omständigheter få numret aktiverat inom en arbetsdag.

Utan att det påverkar tillämpningen av det första stycket får de behöriga nationella myndigheterna föreskriva den övergripande processen för portering av nummer, med hänsyn till nationella bestämmelser om avtal, teknisk genomförbarhet och abonnentens behov en tjänst utan avbrott. Avbrott i tjänsten under porteringen får under inga omständigheter överstiga en arbetsdag. Vid behov ska de behöriga nationella myndigheterna också beakta åtgärder som säkerställer att abonnenterna skyddas under hela bytesprocessen och inte tvingas byta till en annan leverantör mot sin vilja.

Medlemsstaterna ska se till att lämpliga påföljder för företag införs, däribland en skyldighet att ersätta abonnenter vid förseningar i nummerporteringen eller missbruk av portering som de själva står för eller som sker på deras vägnar.

5. Medlemsstaterna ska se till att avtal som ingås mellan konsumenterna och de företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationstjänster inte föreskriver en inledande avtalsperiod som överstiger 24 månader. Medlemsstaterna ska också säkerställa att företagen gör det möjligt för användarna att ingå ett avtal med en maximal giltighetstid på 12 månader.

6. Medlemsstaterna ska se till, utan att det påverkar tillämpningen av den kortaste avtalsperiod som medges, att villkor och förfaranden vid uppsägning av avtalet inte hämmar byte av tjänsteleverantör."

22. Artikel 31.1 ska ersättas med följande:

"1. Företag som omfattas av medlemsstaternas jurisdiktion och som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät som används för distribution av radio- och tv-sändningar till allmänheten, där ett betydande antal slutanvändare av sådana nät använder dem som sitt huvudsakliga medel för att ta emot radio- och tv-sändningar, får av medlemsstaterna åläggas skälig sändningsplikt ('must carry') för överföring av vissa angivna radio- och tv-sändningar och tilläggstjänster, särskilt tjänster för att ge slutanvändare med funktionshinder lämpligt tillträde. Sådan sändningsplikt ska endast införas när det är nödvändigt för att uppfylla mål avseende allmänintresset som klart definierats av varje medlemsstat, och de ska vara proportionella och öppna för insyn.

Skyldigheterna som anges i det första stycket ska ses över av medlemsstaterna senast ett år efter den 25 maj 2011, utom när medlemsstaterna har genomfört en sådan översyn under de föregående två åren.

Medlemsstaterna ska regelbundet se över sändningsplikten."

23. Artikel 33 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska, i den mån det är lämpligt, se till att de nationella regleringsmyndigheterna tar hänsyn till synpunkter från slutanvändare och konsumenter (inbegripet särskilt konsumenter med funktionshinder), tillverkare och företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster i frågor som rör alla slutanvändar- och konsumenträttigheter avseende allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster, i synnerhet då dessa har en betydande inverkan på marknaden.

Medlemsstaterna ska särskilt se till att nationella regleringsmyndigheter inrättar ett samrådssystem som garanterar att vederbörlig hänsyn tas till konsumentintressen i elektroniska kommunikationer i deras beslut i frågor som gäller alla slutanvändares och konsumenters rättigheter avseende allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster."

b) Följande punkt ska läggas till:

"3. Utan att det påverkar nationella bestämmelser som är i överensstämmelse med gemenskapslagstiftning som främjar kultur- och mediepolitiska mål, såsom kulturell och språklig mångfald och mediernas mångfald, får nationella regleringsmyndigheter och andra berörda myndigheter främja samarbete mellan företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster och de sektorer som har intresse av att främja ett lagenligt innehåll i de elektroniska kommunikationsnäten och kommunikationstjänsterna. Detta samarbete kan även omfatta samordning av den information av allmänt intresse som ska göras tillgänglig i enlighet med artikel 21.4 och artikel 20.1 andra stycket."

24. Artikel 34.1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska se till att förfaranden som är insynsvänliga, icke-diskriminerande, enkla och förenade med låga kostnader kan tas i anspråk för reglering utanför domstol av olösta tvister mellan konsumenter och företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster, som detta direktiv ger upphov till, när det gäller avtalsvillkor och/eller fullgörande av avtal i fråga om leverans av sådana nät eller tjänster. Medlemsstaterna ska besluta om åtgärder för att säkerställa att sådana förfaranden möjliggör en rättvis och snabb tvistlösning och får, om så är nödvändigt, införa ett system för återbetalning och/eller ersättning. Förfarandena ska möjliggöra opartisk tvistlösning och får inte frånta konsumenten det rättsskydd som erbjuds i nationell lagstiftning. Medlemsstaterna får utöka dessa skyldigheter till att även gälla tvister som berör andra slutanvändare."

25. Artikel 35 ska ersättas med följande:

”Artikel 35

Anpassning av bilagorna

De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv och som är nödvändiga för att anpassa bilagorna I, II, III och VI till den tekniska utvecklingen eller till förändringar av efterfrågan på marknaden ska antas av kommissionen i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll som avses i artikel 37.2.”

26. Artikel 36.2 ska ersättas med följande:

”2. De nationella regleringsmyndigheterna ska till kommissionen anmäla de skyldigheter att tillhandahålla samhälls-omfattande tjänster som ålagts företag som utsetts att tillhandahålla samhälls-omfattande tjänster. Alla ändringar som påverkar de skyldigheter som åläggs företagen eller som rör de företag som omfattas av bestämmelserna i detta direktiv ska utan dröjsmål anmälas till kommissionen.”

27. Artikel 37 ska ersättas med följande:

”Artikel 37

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommunikationskommitté som inrättats enligt artikel 22 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.”

28. Bilagorna I, II och III ska ersättas med texten som framgår av bilaga I till det här direktivet, och bilaga VI ska ersättas med texten som framgår av bilaga II till det här direktivet.

29. Bilaga VII ska utgå.

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation)

Direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.1 ska ersättas med följande:

”1. Genom detta direktiv möjliggörs en harmonisering av nationella bestämmelser för att säkerställa ett likvärdigt skydd av de grundläggande fri- och rättigheterna, särskilt rätten till integritet och konfidentialitet, när det gäller behandling av personuppgifter inom sektorn för elektronisk kommunikation, samt för att säkerställa fri rörlighet för sådana uppgifter samt för utrustning och tjänster avseende elektronisk kommunikation inom gemenskapen.”

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Led c ska ersättas med följande:

”c) *lokaliseringssuppgifter*: alla uppgifter som behandlas i ett elektroniskt kommunikationsnät eller av en elektronisk kommunikationstjänst och som visar den geografiska positionen för terminalutrustningen för en användare av en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst.”

b) Led e ska utgå.

c) Följande led ska läggas till:

”h) *personuppgiftsbrott*: ett brott mot säkerhetsbestämmelserna som leder till oavsiktlig eller olaglig utplåning, förlust, ändring, otillåtet avslöjande eller åtkomst av personuppgifter som överförs, lagras eller på annat sätt behandlas i samband med tillhandahållandet av allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst inom gemenskapen.”

3. Artikel 3 ska ersättas med följande:

”Artikel 3

Berörda tjänster

Detta direktiv ska tillämpas på behandling av personuppgifter i samband med att allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster tillhandahålls i allmänna kommunikationsnät inom gemenskapen, inbegripet allmänna kommunikationsnät som stöder datainsamling och identifieringsutrustning.”

4. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”**Säkerhet i samband med behandlingen av uppgifter**”.

b) Följande punkt ska införas:

”1a. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 95/46/EG ska de åtgärder som avses i punkt 1 minst

— säkerställa att endast auktoriserad personal, och endast i lagligen tillåtna syften, får tillgång till personuppgifter,

— skydda personuppgifter som lagrats eller överförts mot oavsiktlig eller olaglig förstörelse, oavsiktlig förlust eller ändring samt mot icke auktoriserad eller olaglig lagring och behandling eller icke auktoriserat eller olagligt tillträde eller offentliggörande, och

- säkerställa införandet av en säkerhetsstrategi för behandling av personuppgifter.

De behöriga nationella myndigheterna ska kunna granska de åtgärder som vidtas av leverantörer av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster och utfärda rekommendationer om bästa praxis beträffande den säkerhetsnivå som bör uppnås med hjälp av dessa åtgärder.”

- c) Följande punkter ska läggas till:

”3. Vid ett personuppgiftsbrott ska leverantören av de allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänsterna utan onödigt dröjsmål anmäla personuppgiftsbrottet till den behöriga nationella myndigheten.

Om personuppgiftsbrottet kan antas inverka menligt på en abonnents eller en enskild persons personuppgifter eller integritet ska leverantören också underrätta abonnenten eller den enskilda personen om detta brott utan onödigt dröjsmål.

Det ska inte vara ett krav att underrätta den berörda abonnenten eller enskilda personen om personuppgiftsbrottet om leverantören tillfredsställande har visat för den behöriga myndigheten att den har genomfört lämpliga tekniska skyddsåtgärder och att dessa åtgärder tillämpats på de uppgifter som berördes av säkerhetsöverträdelsen. Sådana tekniska skyddsåtgärder ska göra uppgifterna oläsbara för alla personer som inte är behöriga att få tillgång till uppgifterna.

Utan att det påverkar leverantörens skyldighet att underrätta drabbade abonnenter och enskilda personer får den behöriga nationella myndigheten, efter att ha beaktat brottets sannolika negativa effekter, kräva att leverantören meddelar abonnenten eller den enskilda personen om personuppgiftsbrottet, om så inte redan har skett.

Anmälan till abonnenten eller den enskilda personen ska minst omfatta en beskrivning av arten av personuppgiftsbrottet och de kontaktpunkter där ytterligare information kan erhållas, och den ska innehålla rekommendationer till åtgärder som mildrar eventuella negativa följder av personuppgiftsbrottet. Anmälan till den behöriga nationella myndigheten ska dessutom beskriva konsekvenserna av personuppgiftsbrottet och de åtgärder som leverantören föreslagit eller vidtagit för att avhjälpa det.

4. Med förbehåll för eventuella tekniska genomförandeåtgärder enligt punkt 5 får de behöriga nationella myndigheterna anta riktlinjer och, vid behov, utfärda anvisningar avseende de omständigheter under vilka

leverantörer är skyldiga att anmäla personuppgiftsbrott, formatet för en sådan anmälan och det sätt på vilket anmälan ska göras. De ska även kunna granska huruvida leverantörerna har uppfyllt sina informationsskyldigheter i enlighet med denna punkt och ska införa lämpliga påföljder i fall av underlåtenhet.

Leverantörerna ska föra förteckningar över personuppgiftsbrott som omfattar faktauppgifterna kring brotten, deras följder och vilka motåtgärder som vidtagits; förteckningarna ska vara så utförliga att de ger de behöriga nationella myndigheterna möjlighet att kontrollera om bestämmelserna i punkt 3 efterlevts. Förteckningarna ska endast innehålla den information som behövs för detta syfte.

5. För att säkerställa ett konsekvent genomförande av de åtgärder som avses i punkterna 2, 3 och 4 får kommissionen, efter samråd med den europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet (Enisa), den arbetsgrupp för skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter som inrättats genom artikel 29 i direktiv 95/46/EG samt Europeiska datatillsynsmannen, anta tekniska genomförandeåtgärder avseende omständigheter, format och förfaranden som kan tillämpas för de informations- och anmälningskrav som avses i denna artikel. När den antar sådana åtgärder ska kommissionen engagera alla relevanta berörda parter, framför allt för att få information om bästa tillgängliga tekniska och ekonomiska medel för genomförandet av denna artikel.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 14a.2.”

5. Artikel 5.3 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska se till att lagring av information eller tillgång till information som redan är lagrad i en abonnents eller användares terminalutrustning endast är tillåten på villkor att abonnenten eller användaren i fråga har gett sitt samtycke efter att ha fått tillgång till tydlig och fullständig information, i enlighet med direktiv 95/46/EG, bland annat om ändamålen med behandlingen av uppgifterna. Detta får inte förhindra någon teknisk lagring eller åtkomst som endast sker för att utföra överföringen av en kommunikation via ett elektroniskt kommunikationsnät eller det som är absolut nödvändigt för att leverantören ska kunna tillhandahålla en av informationssamhällets tjänster som användaren eller abonnenten uttryckligen har begärt.”

6. Artikel 6.3 ska ersättas med följande:

”3. I syfte att saluföra elektroniska kommunikationstjänster eller i syfte att tillhandahålla mervärdestjänster får en leverantör av en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst behandla de uppgifter som avses i punkt 1 i den utsträckning och under den tidsperiod som är nödvändig för sådana tjänster ellersådan marknadsföring, om

den abonnent eller användare som uppgifterna gäller i förväg har samtyckt till detta. Användare eller abonnenter ska ha möjlighet att när som helst dra tillbaka sitt samtycke till behandling av trafikuppgifter.”

7. Artikel 13 ska ersättas med följande:

”Artikel 13

Icke begärd kommunikation

1. Användningen av automatiska uppringnings- och kommunikationssystem utan mänsklig medverkan (automatisk uppringningsutrustning), telefaxapparater (fax) eller elektronisk post för direkt marknadsföring får tillåtas endast i fråga om abonnenter eller användare som i förväg har gett sitt samtycke.

2. Utan hinder av punkt 1 får en fysisk eller juridisk person, som från sina kunder fått deras uppgifter om elektronisk adress för elektronisk post i samband med försäljning av en vara eller en tjänst, i enlighet med direktiv 95/46/EG, använda dessa uppgifter om elektronisk adress för direkt marknadsföring av sina egna, likartade varor eller tjänster, under förutsättning att kunderna klart och tydligt ges möjlighet att, kostnadsfritt och enkelt, motsätta sig sådan användning av elektroniska kontaktuppgifter när dessa samlas in och i samband med varje meddelande om kunden inte inledningsvis har motsatt sig sådan användning.

3. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att icke begärd kommunikation för direkt marknadsföring, som sker i andra fall än de som anges i punkterna 1 och 2, inte tillåts utan de berörda abonnenternas eller användarnas samtycke eller till abonnenter eller användare som inte önskar få sådan kommunikation; vilken av dessa möjligheter som väljs ska avgöras enligt nationell lagstiftning med beaktande av att båda alternativen ska vara kostnadsfria för abonnenten eller användaren.

4. Under alla omständigheter ska det vara förbjudet att skicka elektronisk post för direkt marknadsföring om identiteten på den avsändare för vars räkning meddelandet skickas döljs eller hemlighålls eller om det görs i strid med artikel 6 i direktiv 2000/31/EG eller om det inte finns en giltig adress till vilken mottagaren kan skicka en begäran om att sådana meddelanden upphör eller om mottagaren uppmanas att besöka webbplatser som strider mot den artikeln.

5. Punkterna 1 och 3 ska gälla för abonnenter som är fysiska personer. Medlemsstaterna ska också, inom ramen för gemenskapslagstiftningen och tillämplig nationell lagstiftning, säkerställa att berättigade intressen för abonnenter som inte är fysiska personer är tillräckligt skyddade när det gäller icke begärd kommunikation.

6. Medlemsstaterna ska utan att det påverkar tillämpningen av några administrativa åtgärder, bland annat enligt artikel 15a.2, se till att en fysisk eller juridisk person som har påverkats negativt av överträdelser av nationella bestämmelser, antagna i enlighet med denna artikel, och därför har ett legitimt intresse av att dessa överträdelser upphör eller förbjuds, inbegripet en leverantör av elektroniska kommunikationstjänster som skyddar sina legitima affärsintressen, får vidta rättsliga åtgärder och föra saken till domstol. Medlemsstaterna får också fastställa särskilda regler om påföljder för leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster som genom att inte vidta några åtgärder bidrar till överträdelser mot nationella bestämmelser som antagits enligt denna artikel.”

8. Följande artikel ska införas:

”Artikel 14a

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommunikationskommitté som inrättats enligt artikel 22 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1, 5a.2, 5a.4 och 5a.6 samt artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.”

9. I artikel 15 ska följande punkt införas:

”1b. Leverantörerna ska införa interna förfaranden för att besvara förfrågningar om tillgång till användarnas personuppgifter, på grundval av nationella bestämmelser som antagits i enlighet med punkt 1. De ska på begäran förse den behöriga nationella myndigheten med information om dessa förfaranden, antalet förfrågningar som mottagits, vilken juridisk motivering som framförts och vilket svar leverantören lämnat.”

10. Följande artikel ska införas:

”Artikel 15a

Genomförande och efterlevnad

1. Medlemsstaterna ska besluta om systemet för påföljder, inklusive eventuella straffrättsliga sanktioner, som ska gälla överträdelser av de nationella bestämmelserna vid tillämpningen av detta direktiv samt vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa genomförandet av dessa. Påföljderna som då fastställs bör vara effektiva, proportionerliga och avskräckande och kan tillämpas för att täcka den tid då lagöverträdelsern varar, även om dessa senare rättats till. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den 25 maj 2011 och ska utan dröjsmål till kommissionen anmäla alla senare ändringsförslag som påverkar dem.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av eventuella tillgängliga rättsåtgärder ska medlemsstaterna se till att den behöriga nationella myndigheten och, där det är relevant, andra nationella organ har befogenhet att besluta att överträdelserna i punkt 1 ska upphöra.

3. Medlemsstaterna ska se till att behöriga nationella myndigheter och, där det är relevant, andra nationella organ har de nödvändiga undersökande befogenheterna och resurserna, inbegripet tillgång till all information de kan behöva, för att kunna övervaka de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv och se till att de efterlevs.

4. De behöriga nationella regleringsmyndigheterna får anta åtgärder i syfte att säkerställa effektivt samarbete över gränserna för kontroll av efterlevnaden av de nationella lagar som antagits i enlighet med detta direktiv och för att skapa harmoniserade villkor för tillhandahållandet av tjänster som rör dataflöden över gränserna.

I god tid innan sådana eventuella åtgärder antas ska de nationella regleringsmyndigheterna förse kommissionen med en sammanfattning av skälen, de planerade åtgärderna och det föreslagna tillvägagångssättet. Efter att ha undersökt denna information och efter att ha hört Enisa och den arbetsgrupp för skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter som inrättats genom artikel 29 i direktiv 95/46/EG, får kommissionen lämna synpunkter eller utfärda rekommendationer i frågan, framför allt i syfte att säkerställa att åtgärderna inte inverkar negativt på den inre marknadens funktion. De nationella regleringsmyndigheterna ska ta största möjliga hänsyn till kommissionens synpunkter eller rekommendationer när de fattar beslut om åtgärderna.”

Artikel 3

Ändring av förordning (EG) nr 2006/2004

I bilagan till förordning (EG) nr 2006/2004 (förordningen om konsumentskyddssamarbete) ska följande punkt läggas till:

”17. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation

(direktivet om integritet och elektronisk kommunikation): artikel 13 (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).”

Artikel 4

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 25 maj 2011 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 5

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 6

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 25 november 2009.

På Europaparlamentets vägnar
J. BUZEK
Ordförande

På rådets vägnar
Å. TORSTENSSON
Ordförande

BILAGA I

"BILAGA I

BESKRIVNING AV DE FACILITETER OCH TJÄNSTER SOM AVSES I ARTIKEL 10 (KONTROLL AV UTGIFTER), ARTIKEL 29 (YTTERLIGARE FACILITETER) OCH ARTIKEL 30 (FÖRENKLAT BYTE AV LEVERANTÖR)**Del A: Faciliteter och tjänster som avses i artikel 10**a) *Specificerad teleräkning*

Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna, med förbehåll för kraven i tillämplig lagstiftning om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet, kan fastställa den grundläggande detaljeringsgraden för specificerade teleräkningar som ska tillhandahållas avgiftsfritt av företag till abonnenterna för att dessa ska kunna

- i) kontrollera sina avgifter för användningen av det allmänna kommunikationsnätet i en fast anslutningspunkt och/eller därtill hörande allmänt tillgängliga telefonitjänster, och
- ii) på lämpligt sätt övervaka sin användning och sina utgifter och därigenom ha rimlig kontroll över sina räkningar.

Vid behov kan en mer detaljerad specifikation erbjudas abonnenterna till ett överkomligt pris eller utan avgift.

Samtal som är avgiftsfria för den uppringande abonnenten, inbegripet samtal till hjälplinjer, får inte anges på den uppringande abonnentens specificerade teleräkning.

b) *Selektiva samtalsspärrar för utgående samtal eller sms med förhöjd taxa (Premium sms eller mms), eller där så är tekniskt möjligt andra typer av liknande tillämpningar, avgiftsfritt*

Detta betyder en tjänst med hjälp av vilken abonnenten, på begäran riktad till det utsedda företag som tillhandahåller telefonitjänster, avgiftsfritt kan spärra utgående samtal eller sms med förhöjd taxa (Premium sms eller mms) eller andra typer av liknande tillämpningar från eller till vissa typer av nummer.

c) *System för förhandsbetalning*

Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna får kräva att utsedda företag gör det möjligt för konsumenterna att förhandsbetala tillträde till det allmänna kommunikationsnätet och användning av allmänt tillgängliga telefonitjänster.

d) *Betalningar av anslutningsavgifter som är fördelade över tiden*

Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna får kräva att utsedda företag tillåter konsumenterna att betala för anslutning till det allmänna kommunikationsnätet genom betalningar som är fördelade över tiden.

e) *Utebliven betalning av räkningar*

Medlemsstaterna ska ge tillstånd till särskilda åtgärder, som ska vara proportionella, icke-diskriminerande och offentliggjorda, och som ska vidtas vid utebliven betalning av räkningar utfärdade av företag. Åtgärderna ska säkerställa att abonnenten vederbörligen varnas innan tjänsten avbryts eller stängs av. Med undantag för fall av bedrägeri, upprepad försenad betalning eller utebliven betalning ska dessa åtgärder säkerställa, så långt det är tekniskt möjligt, att alla avbrott endast påverkar den berörda tjänsten. Avstängning på grund av utebliven betalning av räkningar får endast ske efter det att abonnenten i vederbörlig ordning erhållit en varning. Medlemsstaterna får föreskriva att fullständig avstängning endast får göras efter en angiven tidsfrist, under vilken samtal som inte ger upphov till någon avgift för abonnenten (t.ex. samtal till 112) är tillåtna.

f) *Råd om taxor*

Detta betyder en tjänst med hjälp av vilken abonnenter kan begära att företaget upplyser om alternativa taxor till lägre kostnad, om sådana är tillgängliga.

g) *Kostnadskontroll*

Detta betyder en tjänst där företag, om nationella regleringsmyndigheter anser det vara lämpligt, erbjuder andra sätt att kontrollera kostnaderna för allmänt tillgängliga telefonitjänster, däribland kostnadsfria varningsmeddelanden till konsumenter om onormala konsumtionsmönster observerats.

Del B: Faciliteter som avses i artikel 29a) *Tonval eller DTMF (dual-tone multi-frequency operation)*

Detta innebär att det allmänna kommunikationsnätet och/eller allmänt tillgängliga telefonitjänster stöder användning av DTMF-toner som definierats i Etsi ETR 207 för genomgående signalering genom nätet både inom en medlemsstat och mellan medlemsstaterna.

b) *Nummerpresentation*

Detta innebär att den uppringande partens telefonnummer visas hos den som blir uppringd innan samtalet påbörjas.

Denna facilitet bör tillhandahållas i enlighet med tillämplig lagstiftning om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet, särskilt direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation).

Operatörerna bör i den mån det är tekniskt möjligt tillhandahålla uppgifter och signaler som gör det lättare att erbjuda nummerpresentation och tonvalstjänster mellan olika medlemsstater.

Del C: Genomförande av bestämmelserna om nummerportabilitet i artikel 30

Kravet att samtliga abonnenter med nummer från den nationella telefonnummerplanen som begär det får behålla sina nummer oberoende av vilket företag som tillhandahåller tjänsten ska tillämpas

- a) om det gäller ett geografiskt nummer, på en viss plats, och
- b) om det gäller icke-geografiska nummer, på vilken plats som helst.

Denna del gäller inte nummerportabilitet mellan nät som tillhandahåller tjänster i en fast anslutningspunkt och mobilnät.

BILAGA II**INFORMATION SOM SKA OFFENTLIGGÖRAS I ENLIGHET MED ARTIKEL 21****(INSYN OCH OFFENTLIGGÖRANDE AV INFORMATION)**

Den nationella regleringsmyndigheten måste se till att informationen i denna bilaga offentliggörs i enlighet med artikel 21. Det är den nationella regleringsmyndigheten som avgör vilken information som ska offentliggöras av de företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät och/eller allmänt tillgängliga telefonitjänster och vilken information som ska offentliggöras av den nationella regleringsmyndigheten för att därigenom säkerställa att konsumenterna kan göra välgrundade val.

1. Företagets/företagens namn och adress

Det vill säga namn och adress till huvudkontoret för sådana företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät och/eller allmänt tillgängliga telefonitjänster.

2. Beskrivning av tjänster som erbjuds

2.1 De erbjudna tjänsternas omfattning.

- 2.2 Standardtaxor med uppgift om de tjänster som tillhandahålls och om vad varje del av taxan innehåller (t.ex. tillträdesavgifter, alla typer av användaravgifter, underhållsavgifter) och detaljerade upplysningar om gällande rabatter och särskilda eller riktade taxor samt eventuella tillkommande avgifter och kostnader för terminalutrustning ska också anges.
- 2.3 Ersättnings-/återbetalningsregler innefattar upplysningar om eventuella ersättnings- eller återbetalningssystem.
- 2.4 Typ av underhåll som erbjuds.
- 2.5 Villkor för standardavtal, inklusive, om det är tillämpligt, den kortaste avtalsperiod som medges, uppsägning av avtalet, förfaranden och direkta avgifter i samband med nummerportabilitet samt andra identifieringsuppgifter.
3. Tvistlösningsförfaranden, inbegripet sådana som har utarbetats av företaget.
4. Information om rättigheter när det gäller samhällsomfattande tjänster, inklusive, om det är tillämpligt, de tjänster och faciliteter som nämns i bilaga I.

BILAGA III

PARAMETRAR FÖR TJÄNSTERNAS KVALITET

Parametrar för tjänsternas kvalitet, definitioner och mätmetoder som avses i artiklarna 11 och 22

För företag som tillhandahåller tillträde till ett allmänt kommunikationsnät

PARAMETER (Anmärkning 1)	DEFINITION	MÄTMETOD
Leveranstid för basanslutning till nätet	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Felfrekvens per anslutning	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Väntetid för reparation av fel	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

För företag som tillhandahåller en allmänt tillgänglig telefonitjänst

Väntetid för koppling av samtal (Anmärkning 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Svarstid för nummerupplysningstjänster	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Andel av allmänt tillgängliga telefonautomater för mynt och kort som är i funktion	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Klagomål rörande felaktiga teleräkningar	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Felfrekvens vid uppkoppling av samtal (Anmärkning 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

Versionsnumret för Etsi EG 202 057-1 är 1.3.1 (juli 2008)

Anmärkning 1

Parametrarna bör göra det möjligt att analysera hur tjänsten fungerar på regional nivå (dvs. lägst nivå 2 i nomenklaturen för statistiska territoriella enheter [Nuts] som upprättats av Eurostat).

Anmärkning 2

Medlemsstaterna får besluta att inte kräva att aktuella uppgifter för dessa två parametrar sparas om det finns belägg för att båda områdena fungerar tillfredsställande.”

BILAGA II

”BILAGA VI

**DRIFTSKOMPATIBILITET HOS DIGITAL TELEVISIONSUTRUSTNING FÖR KONSUMENTER SOM AVSES I
ARTIKEL 24**1. *Gemensam krypteringsalgoritm och mottagning av luftburen sändning*

Konsumentutrustning som är avsedd för mottagning av konventionella digitala televisionssignaler (dvs. sändning via marksändningar, kabel eller satellit, som främst är avsedd för fast mottagning, såsom DVB-T, DVB-C eller DVB-S), som säljs, hyrs ut eller på annat sätt görs tillgänglig inom gemenskapen, och som kan dekryptera digitala televisionssignaler ska möjliggöra följande:

- Dekryptering av sådana signaler i enlighet med en gemensam europeisk krypteringsalgoritm som administreras av en erkänd europeisk standardiseringsorganisation, för närvarande Etsi.
- Återgivning av signaler som har sänts okodat under förutsättning att tillämpligt hyresavtal följs om utrustningen är hyrd.

2. *Analoga och digitala televisionsapparaters driftskompatibilitet*

Alla analoga televisionsapparater med inbyggd skärm där diagonalen överväger 42 cm, och som saluförs eller hyrs ut inom gemenskapen, ska vara utrustade med minst ett öppet gränssnitt som har standardiserats av en erkänd europeisk standardiseringsorganisation, t.ex. enligt standarden Cenelec EN 50 049-1:1997, och som möjliggör enkel anslutning av kringutrustning, särskilt extra avkodare och digitala mottagare.

Alla digitala televisionsapparater med inbyggd skärm där diagonalen överstiger 30 cm, och som saluförs eller hyrs ut inom gemenskapen, ska vara utrustade med minst ett öppet gränssnitt (antingen standardiserat av, eller överensstämmande med en standard som antagits av, en erkänd europeisk standardiseringsorganisation eller i enlighet med en specifikation som antagits av hela branschen), t.ex. den gemensamma gränssnittskontakten för DVB, vilket möjliggör enkel anslutning av kringutrustning, och kan överföra samtliga delar av den digitala televisionssignalen inbegripet information om interaktiva tjänster och tjänster med villkorad tillgång.”

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2009/140/EG

av den 25 november 2009

om ändring av direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/19/EG om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter och direktiv 2002/20/EG om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIVmed beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande (1),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande (2),

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget (3), på grund-
val av det gemensamma utkast som förlikningskommittén god-
kände den 13 november 2009, och

av följande skäl:

(1) Kommissionen ser regelbundet över de fem direktiv som utgör det nuvarande EU-regelverket för elektroniska kommunikationsnät och tjänster (direktiv 2002/21/EG (4) (ramdirektivet), direktiv 2002/19/EG (5) (tillträdesdirektivet), direktiv 2002/20/EG (6) (auktorisationsdirektivet), Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (7) (direktivet om samhällsomfattande tjänster) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (8) (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) (gemensamt kallade ramdirektivet och särdirektiven)) i syfte att avgöra behovet av ändringar med hänsyn till den tekniska utvecklingen och utvecklingen på marknaden.

(1) EUT C 224, 30.8.2008, s. 50.

(2) EUT C 257, 9.10.2008, s. 51.

(3) Europaparlamentets yttrande av den 24 september 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 16 februari 2009 (EUT C 103 E, 5.5.2009, s. 1) och Europaparlamentets ståndpunkt av den 6 maj 2009, rådets beslut av den 20 november 2009 och Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 november 2009.

(4) EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.

(5) EGT L 108, 24.4.2002, s. 7.

(6) EGT L 108, 24.4.2002, s. 21.

(7) EGT L 108, 24.4.2002, s. 51.

(8) EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

(2) Kommissionen lade i det sammanhanget fram sina första resultat i sitt meddelande av den 29 juni 2006 om översynen av EU:s regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster. På grundval av dessa första resultat genomfördes ett offentligt samråd som identifierade den fortsatta bristen på en inre marknad för elektronisk kommunikation som den viktigaste frågan som behöver lösas. Den splittrade lagstiftningen och bristen på konsekvens mellan de olika nationella regleringsmyndigheternas verksamheter ansågs kunna äventyra inte bara sektorns konkurrenskraft utan även de betydande fördelarna för konsumenten vid gränsöverskridande konkurrens.

(3) EU:s regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster bör därför reformeras för att fullborda den inre marknaden för elektronisk kommunikation genom att stärka gemenskapsmekanismen för reglering av operatörer med betydande marknadsinflytande på de viktigaste marknaderna. Detta kompletteras genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1211/2009 av den 25 november 2009 om inrättande av organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) och byrån (9). I reformen ingår även utarbetandet av en effektiv och samordnad strategi för spektrumhantering för att uppnå ett gemensamt europeiskt område för information och förstärka bestämmelserna för användare med funktionshinder för att uppnå ett informationssamhälle för alla.

(4) Eftersom Internet har en stor betydelse inom utbildning och när det gäller att utöva rätten till yttrandefrihet och tillgång till information bör begränsningar av rätten att utöva dessa grundläggande rättigheter vara förenliga med Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Kommissionen bör inleda ett omfattande offentligt samråd om dessa frågor.

(5) Syftet är att successivt minska den sektorsspecifika förhandsregleringen i takt med att konkurrensen utvecklas på marknaderna och att elektronisk kommunikation på sikt enbart ska regleras genom konkurrenslagstiftningen. Med tanke på att marknaderna för elektronisk kommunikation har visat en stark konkurrensdynamik under de senaste åren är det av väsentlig betydelse att reglerade förhandsskyldigheter endast införs där konkurrensen inte är effektiv och hållbar.

(9) Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

- (6) I sin granskning av hur ramedirektivet och särdirektiven fungerar bör kommissionen göra en bedömning av hurvida det med tanke på marknadsutvecklingen samt konkurrensen och konsumentskyddet även i fortsättningen behövs bestämmelser om sektorspecifik förhandsreglering enligt artiklarna 8–13a i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet) och artikel 17 i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) eller om de bör ändras eller upphävas.
- (7) De nationella regleringsmyndigheterna bör kunna definiera marknader på subnationell basis och häva de rättsliga skyldigheterna på marknader och/eller inom geografiska områden där det finns en effektiv konkurrens inom infrastrukturen för att säkerställa att lagstiftningen är proportionell och passar olika konkurrensvillkor.
- (8) För att man ska kunna uppfylla målen i Lissabonagendan behövs lämpliga incitament till investeringar i nya hög hastighetsnät som stöder förnyelse i form av innehållsrika Internettjänster och stärker Europeiska unionens internationella konkurrenskraft. Sådana nät har enorma möjligheter att ge fördelar till Europeiska unionens konsumenter och företag. Det är därför nödvändigt att främja varaktiga investeringar i utvecklingen av dessa nät samtidigt som konkurrensen och konsumenternas valmöjligheter främjas genom förutsebarhet och konsekvens i lagstiftningen.
- (9) I sitt meddelande av den 20 mars 2006 "Att överbrygga bredbandsklyftan" medgav kommissionen att det finns en territoriell klyfta i Europeiska unionen när det gäller tillgång till snabba bredbandstjänster. Enklare tillträde till radiospektrum underlättar utvecklingen av bredbandstjänster med hög hastighet i de yttersta randområdena. Trots att det överlag blivit vanligare med bredbandsanslutningar är tillträdet till dem i vissa regioner begränsat, eftersom regionerna är glesbefolkade och avlägsna, med höga kostnader som följd. För att säkra investeringar i ny teknik i underutvecklade regioner bör reglerna för elektronisk kommunikation vara förenliga med andra politiska åtgärder, till exempel i fråga om statligt stöd, sammanhållningspolitik eller bredare industripolitiska mål.
- (10) Offentliga investeringar i nätverk bör göras i enlighet med principen om icke-diskriminering. Det offentliga stödet bör därför tilldelas genom öppna, insynsvänliga och konkurrensutsatta förfaranden.
- (11) För att de nationella regleringsmyndigheterna ska kunna uppfylla målen i ramedirektivet och särdirektiven, särskilt när det gäller samverkansförmåga mellan slutanvändare, bör ramedirektivets tillämpningsområde utvidgas till att omfatta vissa aspekter av radioutrustning och teleterminalutrustning, på det sätt som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse ⁽¹⁾ och konsumentutrustning som används för digital television för att underlätta tillträde för användare med funktionshinder.
- (12) Vissa definitioner bör förtydligas eller ändras för att beakta marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen samt för att undanröja konstaterade tvetydigheter när regelverket genomförs.
- (13) De nationella regleringsmyndigheternas oberoende bör stärkas för att säkerställa en effektivare tillämpning av regelverket samt öka deras befogenheter och förutsägbarheten i deras beslut. I den nationella lagstiftningen bör det därför införas uttryckliga regler som säkerställer att den nationella regleringsmyndighet som har ansvaret för förhandsreglering av marknaden, eller för lösning av tvister mellan företag, skyddas mot extern inblandning eller politiska påtryckningar som kan äventyra dess oberoende bedömning av frågor som förelagts den när den fullgör sina åligganden. På grund av sådan yttre påverkan är det olämpligt att ett nationellt lagstiftande organ agerar som regleringsmyndighet enligt regelverket. Därför bör bestämmelser om skälen för att avskeda chefen för den nationella regleringsmyndigheten fastställas i förväg för att på så sätt förhindra tvivel om myndighetens neutralitet eller dess oemottaglighet för externa faktorer. Det är viktigt att de nationella regleringsmyndigheter som har ansvaret för förhandsreglering av marknaden har en egen budget, eftersom den gör det möjligt för dem att anställa tillräckligt med kvalificerad personal. Budgeten bör offentliggöras årligen för att säkerställa god insyn.
- (14) För att säkerställa rättssäkerhet för marknadsaktörerna bör besvärinstanserna utföra sina uppgifter effektivt, och framför allt bör inte överklagandeförfaranden ta otillbörligt lång tid i anspråk. Interimistiska åtgärder bör beviljas endast om det finns ett brådskande behov av att skjuta upp effekten av beslut från de nationella regleringsmyndigheterna för att förhindra allvarlig och irreparabel skada för den aktör som tillämpar dessa åtgärder och om intressebalansen så kräver.

⁽¹⁾ EGT L 91, 7.4.1999, s. 10.

- (15) Det har varit stor skillnad mellan olika överklagandemyndigheters sätt att tillämpa interimistiska åtgärder för att skjuta upp beslut från de nationella regleringsmyndigheterna. Gemensamma normer som följer gemenskapens rättspraxis bör tillämpas för att skapa en mer enhetlig strategi. Besvärinstanser bör även ha rätt att begära in sådan tillgänglig information som offentliggjorts av Berec. Med tanke på hur viktiga överklaganden är för regelverkets allmänna funktion bör en mekanism inrättas för att samla in information om överklaganden och beslut om att upphäva beslut som fattats av de nationella regleringsmyndigheterna i samtliga medlemsstater och för att rapportera denna information till kommissionen.
- (16) För att säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna utför sina regleringsuppgifter effektivt bör de uppgifter som de samlar in omfatta redovisningsuppgifter om slutkundsmarknader som är förbundna med grossistmarknader, där en operatör har ett betydande inflytande på marknaden och därför regleras av den nationella regleringsmyndigheten. Uppgifterna bör även innehålla uppgifter som gör det möjligt för den nationella regleringsmyndigheten att bedöma den potentiella effekt som planerade uppgraderingar eller förändringar i datanätets topologi kan ha på konkurrensutvecklingen eller produkter utanför distributionsnäten som görs tillgängliga för andra aktörer.
- (17) Det nationella samrådet enligt artikel 6 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) bör hållas före det gemensamma samrådet enligt artiklarna 7 och 7a i det direktivet, för att åsikterna från berörda parter ska kunna återspeglas i det gemensamma samrådet. På så vis undviker man även behovet av ett andra gemensamt samråd om det skulle förekomma ändringar i en planerad åtgärd som resultat av det nationella samrådet.
- (18) De nationella regleringsmyndigheternas skönsmässiga befogenheter måste stämmas av med utvecklingen av en konsekvent regleringspraxis och en konsekvent tillämpning av regelverket för att effektivt kunna bidra till den inre marknads utveckling och fullbordan. De nationella regleringsmyndigheterna bör därför stödja kommissionens och Berecs aktiviteter på den inre marknaden.
- (19) Gemenskapsmekanismen, som ger kommissionen rätt att kräva av de nationella regleringsmyndigheterna att de upphäver planerade åtgärder som rör marknads utformning och fastställandet av vilka operatörer som har ett betydande inflytande på marknaden, har i hög grad bidragit till en konsekvent strategi för att ange under vilka omständigheter förhandsregleringen kan tillämpas och vilka operatörer som omfattas av detta regelverk. Kommissionens övervakning av marknaden, och framför allt erfarenheterna av förfarandet enligt artikel 7 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet), har visat att de nationella regleringsmyndigheternas inkonsekventa tillämpning av korrigeringsåtgärder, till och med under likartade marknadsvillkor, skulle kunna undergräva den inre marknaden för elektronisk kommunikation. Kommissionen kan därför medverka till att sörja för större enhetlighet vid tillämpningen av korrigeringsåtgärder genom att anta yttranden om de förslag till åtgärder som föreslås av de nationella regleringsmyndigheterna. I syfte att dra nytta av de nationella regleringsmyndigheternas sakkunskap i fråga om marknadsanalyser bör kommissionen rådgöra med Berec innan den antar sina beslut och/eller yttranden.
- (20) Det är viktigt att regelverket genomförs inom rimlig tid. När kommissionen har fattat ett beslut om att en nationell regleringsmyndighet ska ställa in sin planerade åtgärd bör den nationella regleringsmyndigheten lämna in ett reviderat förslag till åtgärd till kommissionen. För att marknadsaktörerna ska veta hur länge marknadsöversynen varar och för att öka rättssäkerheten bör en tidsfrist fastställas för att meddela det reviderade förslaget till åtgärd till kommissionen enligt artikel 7 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).
- (21) Med tanke på de korta tidsfristerna i den gemensamma samrådsmekanismen bör kommissionen ges befogenhet att anta rekommendationer och/eller riktlinjer för att förenkla förfarandena vid informationsutbyte mellan kommissionen och de nationella regleringsmyndigheterna, t.ex. i ärenden som rör stabila marknader eller som endast innebär smärre ändringar av tidigare anmälda åtgärder. Kommissionen bör även ges befogenhet att tillåta införandet av ett anmälningsundantag för att effektivisera förfarandena i vissa ärenden.
- (22) I enlighet med målen i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionshinder, bör i regelverket säkerställas att samtliga användare, inklusive slutanvändare med funktionshinder, äldre användare och användare med särskilda sociala behov, enkelt får tillträde till högkvalitativa och prismässigt överkomliga tjänster. I förklaring 22 som fogas till slutakten till Amsterdamfördraget anges att gemenskapens institutioner ska beakta behoven hos personer med funktionshinder när åtgärder utarbetas enligt artikel 95 i fördraget.
- (23) Med en konkurrensinriktad marknad får användarna tillgång till ett brett innehåll och ett stort urval av tillämpningar och tjänster. De nationella regleringsmyndigheterna bör främja användarnas förmåga att skaffa sig tillgång till och distribuera information, samt att använda tillämpningar och tjänster.
- (24) Radiofrekvenser bör ses som en begränsad allmän resurs med ett betydande värde för allmänheten och marknaden. Det ligger därför i det allmännas intresse att ett sådant radiospektrum hanteras så effektivt som möjligt ur ett ekonomiskt, socialt och miljömässigt perspektiv och med vederbörligt beaktande av radiospektrums viktiga roll för elektronisk kommunikation, av målen kulturell mångfald och mediemångfald samt av social och territoriell sammanhållning. Hinder för en effektiv användning bör därför gradvis avlägsnas.

- (25) Verksamhet som sammanhänger med radiospektrumpolitiken i gemenskapen bör inte påverka de åtgärder som i enlighet med gemenskapslagstiftningen vidtagits på gemenskapsnivå eller nationell nivå som ett led i arbetet med att nå mål av allmänt intresse, särskilt i fråga om innehållsreglering och strategier på områdena audiovisuell politik och mediepolitik och medlemsstaternas rätt att organisera och använda sitt radiospektrum för att upprätthålla allmän ordning, allmän säkerhet och försvaret.
- (26) Övergången från analog till digital marksänd television skulle med hänsyn till de olika förhållandena i medlemsstaterna och tack vare den digitala teknikens överlägsna effektivitet i överföringen kunna öka tillgången till ett värdefullt spektrum i gemenskapen (den så kallade digitala dividenden).
- (27) Innan man föreslår en särskild harmoniseringsåtgärd i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut nr 676/2002/EG av den 7 mars 2002 om ett regelverk för radiospektrumpolitiken i Europeiska gemenskapen (radiospektrumbeslutet) ⁽¹⁾ bör kommissionen utföra en konsekvensanalys och bedöma kostnaderna för och nyttan av de föreslagna åtgärderna, som förverkligandet av stordriftsfördelar och samverkansförmåga mellan tjänster till gagn för konsumenterna, inverkan på effektiviteten i spektrumanvändningen eller efterfrågan på harmoniserad användning inom de olika delarna av Europeiska unionen.
- (28) Även om spektrumhanteringen fortsätter att vara medlemsstaternas uppgift kan strategisk planering, samordning och, där det behövs, harmonisering på gemenskapsnivå bidra till att säkra att spektrumanvändare till fullo kan dra nytta av den inre marknaden och att EU:s intressen effektivt kan försvaras globalt. För dessa ändamål bör det, i tillämpliga fall, inrättas fleråriga program för radiospektrumpolitiken i vilka de politiska riktlinjerna och målen för den strategiska planeringen och harmoniseringen av radiospektrumanvändningen i gemenskapen fastställs. De politiska riktlinjerna och målen kan avse tillgänglighet och effektiv användning av radiospektrum som är nödvändiga för upprättandet av och funktionen hos den inre marknaden, och kan även, om tillämpligt, avse harmonisering av förfaranden för beviljande av allmän auktorisation eller individuella nyttjanderätter till radiofrekvenser om detta behövs för att undanröja hinder för den inre marknaden. Dessa politiska riktlinjer och mål bör överensstämma med detta direktiv och särdirektiven.
- (29) Kommissionen har tillkännagett sin avsikt att före ikraftträdandet av detta direktiv ändra kommissionens beslut 2002/622/EG av den 26 juli 2002 om upprättande av en grupp för radiospektrumpolitik ⁽²⁾ så att det innefattar en mekanism för Europaparlamentet och rådet att muntligen eller skriftligen begära yttranden eller rapporter från gruppen för radiospektrumpolitik (RSPG) om spektrumpolitiken avseende elektronisk kommunikation, och så att RSPG ger kommissionen råd om det föreslagna innehållet i radiospektrumpolitiken.
- (30) Bestämmelserna i detta direktiv om spektrumhantering bör ligga i linje med det arbete som utförs av internationella och regionala organisationer med ansvar för spektrumhantering som Internationella teleunionen (ITU) och Europeiska post- och telesammanslutningen (CEPT) för att säkerställa att hanteringen och harmoniseringen av spektrumanvändningen inom gemenskapen och mellan medlemsstaterna och andra medlemmar i ITU blir effektiv.
- (31) Radiofrekvenser bör förvaltas så att skadliga störningar undviks. Detta grundläggande koncept om skadlig störning bör därför definieras på ett korrekt sätt för att säkerställa att regleringsingripanden begränsas till den omfattning som är nödvändig för att förhindra sådan störning.
- (32) Nuvarande spektrumhantering och distributionssystem är i allmänhet baserade på administrativa beslut som inte är tillräckligt flexibla för att klara den tekniska och ekonomiska utvecklingen, i synnerhet inte när det gäller den snabba utvecklingen av trådlös teknik och den ökade efterfrågan på bandbredd. Den onödiga fragmenteringen av nationella lagar och förordningar resulterar i ökade kostnader och missade marknadsmöjligheter för spektrumanvändare och saktar ner innovationstakten vilket skadar såväl den inre marknaden och konsumenterna som hela ekonomin. Tillträdesvillkoren för och användningen av radiofrekvenser kan dessutom variera beroende på typen av operatör, medan de elektroniska tjänster som tillhandahålls av dessa operatörer alltmer överlappar, vilket skapar spänningar mellan innehavare av nyttjanderätter, olika kostnader för tillträde till spektrum och eventuella snedvridningar av den inre marknads funktion.
- (33) Nationella gränser blir alltmer ovidkommande när det gäller att avgöra den optimala användningen av radiospektrum. En splittrad hantering av tillgången på spektrumrätter begränsar investeringar och innovation och hindrar operatörer och utrustningstillverkare från att förverkliga stordriftsfördelar, vilket förhindrar utvecklingen av en inre marknad för elektroniska kommunikationsnät och tjänster som använder radiospektrum.

⁽¹⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 198, 27.7.2002, s. 49.

- (34) Flexibiliteten när det gäller spektrumhantering och tillträde till spektrum bör öka så att spektrumanvändare genom teknik- och tjänsteneutrala tillstånd kan välja de bästa teknikerna och tjänsterna för de frekvensband som förklarats tillgängliga för elektroniska kommunikationstjänster enligt de tillämpliga nationella planerna för frekvensallokering i enlighet med gemenskapslagstiftningen (principerna om teknik- och tjänsteneutralitet). Det administrativa fastställandet av tekniker och tjänster bör tillämpas när det gäller mål av allmänt intresse och bör tydligt motiveras och bli föremål för regelbundna granskningar.
- (35) Inskränkningar i principen om teknikneutralitet bör vara adekvata och motiveras av behovet av att undvika skadliga störningar, t.ex. genom att införa spektrummasker och effektnivåer för att skydda allmänheten genom att begränsa dess exponering för elektromagnetiska fält, säkerställa att tjänsterna fungerar väl, genom en adekvat nivå i fråga om tjänstens tekniska kvalitet, men inte nödvändigtvis utesluta möjligheten att använda mer än en tjänst i samma frekvensband, säkerställa en god fördelning av spektrum, särskilt där dess användning endast underkastas allmän auktorisation, skydda en effektiv spektrumanvändning, eller uppfylla ett mål av allmänt intresse i enlighet med gemenskapslagstiftningen.
- (36) Spektrumanvändare bör även fritt kunna välja vilka tjänster de vill erbjuda över spektrumet som är föremål för övergångsåtgärder för att hantera tidigare förvärvade rättigheter. Det bör å andra sidan vara tillåtet att vid behov och på ett proportionellt sätt medge åtgärder, som kräver tillhandahållandet av en särskild tjänst för att uppfylla tydligt definierade mål av allmänt intresse som t.ex. säkerhet för människors liv, främjandet av social, regional och geografisk sammanhållning eller för att undvika ett ineffektivt användande av spektrum. I dessa mål bör även ingå att främja kulturell och språklig mångfald och mediemångfald på det vis som detta definieras av medlemsstaterna i enlighet med gemenskapslagstiftningen. Undantagen bör inte resultera i en exklusiv användning för vissa tjänster, förutom där dessa är nödvändiga för att skydda människors liv eller, i undantagsfall, uppfylla andra mål av allmänt intresse som definierats av medlemsstaterna i enlighet med gemenskapslagstiftningen, utan snarare prioritera så att andra tjänster och tekniker kan existera samtidigt i samma band, i den utsträckning detta är möjligt.
- (37) Det är medlemsstaterna som är behöriga att fastställa omfattning och art för eventuella undantag för att främja kulturell och språklig mångfald och mediemångfald.
- (38) Eftersom fördelningen av spektrum till särskilda tekniker eller tjänster är ett undantag från principerna om teknik- och tjänsteneutralitet samt begränsar valfriheten i den tillhandahållna tjänsten eller den teknik som används, bör varje förslag till sådan fördelning präglas av god insyn och underkastas ett offentligt samråd.
- (39) För att tillfredsställa behovet av flexibilitet och effektivitet får de nationella regleringsmyndigheterna tillåta spektrumanvändare att fritt överlåta eller hyra ut sina nyttjanderätter till tredjepart. Detta skulle göra det möjligt för marknaden att värdera spektrumet. Med tanke på deras befogenheter att säkerställa en effektiv spektrumanvändning bör de nationella regleringsmyndigheterna vidta åtgärder för att säkerställa att handeln inte leder till en snedvridning av konkurrensen där spektrum riskerar att inte utnyttjas.
- (40) Införandet av teknik- och tjänsteneutralitet och handeln med existerande nyttjanderätter till spektrum kan kräva övergångsregler, inbegripet åtgärder för att säkerställa en sund konkurrens, eftersom det nya systemet kan göra det möjligt för vissa spektrumanvändare att börja konkurrera med spektrumanvändare som har förvärvat sina spektrumerätter under mindre gynnsamma villkor. När nyttjanderätter däremot har beviljats med avvikelse från de allmänna reglerna eller i enlighet med andra kriterier än de som är objektiva, öppna, proportionella och icke-diskriminerande i syfte att uppnå ett mål av allmänt intresse, bör situationen för nyttjanderätternas innehavare inte utan giltigt skäl vara till nackdel för deras nya konkurrenter utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål av allmänt intresse eller ett annat relevant mål av allmänt intresse.
- (41) För att främja den inre marknadens funktion och stödja utvecklingen av gränsöverskridande tjänster bör kommissionen få befogenhet att anta tekniska genomförandeåtgärder inom nummerområdet.
- (42) Tillstånd som utfärdats för företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och som ger dem tillträde till offentlig och privat egendom är grundläggande faktorer för etablerande av elektroniska kommunikationsnät eller nya nätdelar. Onödigt krångel och förseningar i förfarandet för att tilldela ledningsrätter kan därför utgöra ett betydande hinder för konkurrensutvecklingen. Följaktligen bör förvärvet av ledningsrätter förenklas för auktoriserade företag. De nationella regleringsmyndigheterna bör kunna samordna förvärvet av ledningsrätter genom att lägga ut relevant information på sina webbplatser.

- (43) Det är nödvändigt att stärka medlemsstaternas befogenheter gentemot innehavare av ledningsrätter för att säkerställa tillträde eller idrifttagande av nya nätinfrastukturer på ett rättvist, effektivt och miljöansvarigt sätt, oberoende av eventuella skyldigheter för en operatör med betydande inflytande på marknaden att bevilja tillträde till sitt elektroniska kommunikationsnät. Ett förbättrat gemensamt utnyttjande av faciliteter kan förbättra konkurrensen markant och sänka företagens allmänna ekonomiska och miljömässiga kostnader för att bygga ut infrastrukturen för elektronisk kommunikation, framför allt för nya accessnät. De nationella regleringsmyndigheterna bör få befogenhet att kräva att innehavarna av rättigheterna att installera faciliteter på, över eller under offentlig eller privat egendom gemensamt utnyttjar sådana faciliteter eller sådan egendom (inbegripet fysisk samlokalisering) så att såväl effektiva investeringar i infrastruktur som innovation främjas, efter en skälig tid av offentligt samråd under vilket alla berörda parter bör ges tillfälle att yttra sig. Sådana föreskrifter om gemensamt utnyttjande eller samordning får innehålla regler för fördelning av kostnaderna för det gemensamma utnyttjandet av faciliteterna eller egendomen och bör säkerställa att det sker en skälig anpassning till de berörda företagets risktagande. De nationella regleringsmyndigheterna bör särskilt kunna ålägga gemensamt utnyttjande av nätdelar och tillhörande faciliteter som ledningar, rör, master, inspektionsbrunnar, kopplingskåp, antenner, torn och andra stödkonstruktioner, byggnader eller tillträden till byggnader, och en bättre samordning av anläggningsarbeten. De behöriga myndigheterna, särskilt de lokala myndigheterna, bör också inrätta lämpliga samordningsförfaranden i samarbete med de nationella regleringsmyndigheterna för offentliga arbeten och för andra lämpliga offentliga faciliteter och annan lämplig offentlig egendom, vilka får omfatta förfaranden som säkerställer att alla berörda parter får information om lämpliga offentliga faciliteter och lämplig offentlig egendom samt pågående och planerade offentliga arbeten, att de meddelas i god tid om sådana arbeten och att gemensamt utnyttjande främjas i möjligaste mån.
- (44) Ett tillförlitligt och säkert utbyte av information över elektroniska kommunikationsnät blir alltmer centralt för hela ekonomin och samhället i allmänhet. Systemets komplexitet, tekniska fel eller mänskliga misstag, olyckor eller attacker kan få konsekvenser för funktion och tillgänglighet för den fysiska infrastruktur som levererar viktiga tjänster till EU:s medborgare, som t.ex. e-förvaltningstjänster. De nationella regleringsmyndigheterna bör därför säkerställa att integritet och säkerhet bevaras i de offentliga kommunikationsnäten. Europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet (Enisa) ⁽¹⁾ bör bidra till en högre säkerhetsnivå för elektronisk kommunikation genom att bland annat tillhandahålla expertis och rådgivning och främja utbytet av bästa praxis. Både Enisa och de nationella regleringsmyndigheterna bör ha de nödvändiga resurserna för att kunna utföra sina uppgifter, inklusive befogenheter att inhämta tillräcklig information för att bedöma säkerhetsnivån för nät eller tjänster, liksom omfattande och pålitliga uppgifter om faktiska säkerhetsincidenter som betydligt påverkat funktionen för nät eller tjänster. Man bör beakta att en framgångsrik tillämpning av adekvata säkerhetsåtgärder inte är en engångsåtgärd utan en kontinuerlig process av tillämpning, granskning och uppdatering. Leverantörer av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster bör vidta åtgärder för att skydda sin integritet och säkerhet i enlighet med de uppskattade riskerna med hänsyn till den aktuella kunskapsnivån för sådana åtgärder.
- (45) Innan särskilda åtgärder antas bör medlemsstaterna anslå rimlig tid för offentligt samråd, i syfte att säkerställa att företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster vidtar de tekniska och organisatoriska åtgärder som behövs för en lämplig hantering av riskerna för nätens och tjänsternas säkerhet eller för att säkerställa integriteten för sina nät.
- (46) När det finns ett behov av att enas om en gemensam uppsättning säkerhetskrav bör kommissionen få befogenhet att anta tekniska genomförandeåtgärder för att uppnå en lämplig säkerhetsnivå för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster på den inre marknaden. Enisa bör bidra till harmoniseringen av lämpliga tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder genom att ge expertråd. De nationella regleringsmyndigheterna bör ha befogenheter att utfärda bindande instruktioner om tekniska genomförandeåtgärder som antagits i enlighet med direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet). För att kunna utföra sina uppgifter bör de få befogenheter att undersöka överträdelser och införa sanktioner.
- (47) För att undvika snedvridning eller begränsning av konkurrensen på marknaderna för elektronisk kommunikation bör nationella regleringsmyndigheter kunna införa korrigeringsåtgärder som syftar till att förhindra att betydande marknadsinflytande på en marknad kan överföras till en annan, närliggande marknad. Det bör förtydligas att ett företag som har ett betydande marknadsinflytande på den ena marknaden endast kan anses ha ett betydande marknadsinflytande på den andra marknaden om sambanden mellan de båda marknaderna är sådana att marknadsinflytandet på den ena marknaden kan överföras till den andra och om den andra marknaden kan komma i fråga för förhandsreglering i enlighet med kriterierna som definierats i rekommendationen om relevanta produkt- och tjänstemarknader ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 460/2004 (EUT L 77, 13.3.2004, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens rekommendation av den 11 februari 2003 om relevanta produkt- och tjänstemarknader inom området elektronisk kommunikation vilka kan komma i fråga för förhandsreglering enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät (EUT L 114, 8.5.2003, s. 45).

- (48) För att ge marknadsaktörerna förutsägbara regleringsvillkor är det nödvändigt med en tidsfrist för marknadsgranskningar. Det är viktigt att marknadsanalyser utförs regelbundet och inom en rimlig och lämplig tidsram. Tidsramen bör beakta om den aktuella marknaden tidigare varit föremål för en marknadsanalys som vederbörligen anmälts. Om en nationell regleringsmyndighet underlåter att analysera en marknad inom tidsramen kan detta skada den inre marknaden, och normala överträdelseförfaranden kan med tiden komma att förlora sin önskade effekt. Alternativt bör den berörda nationella regleringsmyndigheten kunna begära bistånd från Berec för att avsluta marknadsanalysen. Detta bistånd kan ges genom en särskild arbetsgrupp bestående av företrädare för andra nationella regleringsmyndigheter.
- (49) På grund av den höga tekniska innovationsnivån och de synnerligen dynamiska marknaderna inom sektorn för elektronisk kommunikation finns det ett behov av att på ett snabbt, samordnat och harmoniserat sätt kunna anta regler på gemenskapsnivå, eftersom erfarenheten har visat att skillnader bland de nationella regleringsmyndigheterna när det gäller att genomföra EU:s regelverk kan skapa ett hinder för den inre marknadens utveckling.
- (50) En viktig uppgift för Berec är att vid behov anta yttranden när det gäller gränsöverskridande tvister. De nationella regleringsmyndigheterna bör i dessa fall beakta varje yttrande från Berec.
- (51) Erfarenheter från genomförandet av EU:s regelverk har visat att existerande bestämmelser som ger de nationella regleringsmyndigheterna rätt att införa böter inte har utgjort ett lämpligt incitament att uppfylla de rättsliga kraven. Lämpliga verkställighetsbefogenheter kan bidra till att EU:s regelverk genomförs i tid och därmed främja förutsägbara bestämmelser, vilket är en viktig pådrivande faktor för investeringar. Bristen på faktiska befogenheter när kraven inte efterlevs gäller hela regelverket. Införandet av en ny bestämmelse i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) för att hantera överträdelse av skyldigheterna enligt ramdirektivet och sänddirektiven bör därför säkerställa tillämpningen av konsekventa och enhetliga principer för verkställighet och påföljder för hela EU:s regelverk.
- (52) I EU:s nuvarande regelverk ingår vissa bestämmelser som ska förenkla övergången från det tidigare regelverket från 1998 till det nya regelverket från 2002. Denna övergång har genomförts i samtliga medlemsstater; då åtgärderna nu är överflödiga bör de upphävas.
- (53) Både effektiva investeringar och konkurrens bör uppmuntras parallellt, i syfte att öka den ekonomiska tillväxten, innovationer och konsumenternas valfrihet.
- (54) Konkurrens främjas bäst genom ekonomiskt effektiva investeringar i ny och befintlig infrastruktur, kompletterade med lagstiftning när detta är nödvändigt för att få till stånd en effektiv konkurrens inom området för slutkundstjänster. En effektiv nivå av infrastrukturbaserad konkurrens är den omfattning av infrastrukturduplikation som skäligen kan förväntas ge investerare en rättvis avkastning enligt rimliga förväntningar på utvecklingen för marknadsandelar.
- (55) När de nationella regleringsmyndigheterna inför skyldigheter för tillträdet till nya och förbättrade infrastrukturer bör de se till att tillträdesvillkoren avspeglar de omständigheter som ligger bakom investeringsbeslutet, med hänsyn till bland annat kostnaderna för idrifttagande, den förväntade utnyttjandeandelen för de nya produkterna och tjänsterna samt de förväntade prisnivåerna för slutkunderna. För att erbjuda säkerhet i planeringen för investerare bör de nationella regleringsmyndigheterna dessutom, i tillämpliga fall, kunna fastställa tillträdesvillkor som tillämpas konsekvent under lämpliga granskningsperioder. Sådana villkor får omfatta prissättningsarrangemang som utgår från volymer eller avtalslängder, under förutsättning att dessa arrangemang följer gemenskapsrätten och under förutsättning att de inte har någon diskriminerande effekt. De eventuella tillträdesvillkor som införs bör respektera behovet av att upprätthålla en effektiv konkurrens inom området för konsument- och företagstjänster.
- (56) Vid bedömningen av om de skyldigheter och villkor som är avsedda att införas är proportionella bör de nationella regleringsmyndigheterna beakta att konkurrensförhållandena kan skilja sig åt i olika områden i respektive medlemsstat.
- (57) När de nationella regleringsmyndigheterna inför korrigeringsåtgärder för att styra priserna bör de sträva efter att möjliggöra en rättvis avkastning för investeraren i ett visst nytt investeringsprojekt. Det kan i synnerhet finnas vissa risker i samband med investeringsprojekt som är förknippade med nya accessnät för vilka efterfrågan är osäker vid investeringstillfället.
- (58) Beslut som kommissionen fattar enligt artikel 19.1 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) bör endast avse regleringsprinciper, -strategier och -metoder. För att undvika missförstånd bör kommissionens beslut inte innehålla detaljerade bestämmelser, vilka vanligtvis finns till för att avspegla nationella förhållanden, och de bör inte förbjuda alternativa strategier som rimligtvis kan förväntas ha motsvarande verkan. Sådana beslut bör vara proportionella och bör inte påverka de nationella regleringsmyndigheters beslut som inte skapar hinder för den inre marknaden.

- (59) I bilaga I till direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) fastställs den lista över marknader som ska ingå i rekommendationen om relevanta produkt- och tjänstemarknader som kan komma i fråga för förhandsreglering. Denna bilaga bör upphöra att gälla eftersom dess syfte att tjäna som grund för den första versionen av rekommendationen om relevanta produkt- och tjänstemarknader har uppfyllts.
- (60) Det är kanske inte ekonomiskt lönsamt för nya aktörer att inom rimlig tid delvis eller helt dubblera den etablerade operatörens lokala accessnät. I detta sammanhang kan tillstånd till separat tillträde till accessnätet eller delaccessnätet hos operatörer med betydande marknadsinflytande underlätta inträdet på marknaden och öka konkurrensen på marknaderna för bredbandsaccess i slutkundsledet. Under förhållanden där separat tillträde till accessnätet eller delaccessnätet inte är tekniskt eller ekonomiskt genomförbart kan relevanta skyldigheter att tillhandahålla icke-fysisk eller virtuell nätaccess som erbjuder motsvarande funktionalitet gälla.
- (61) Syftet med funktionell separation, som innebär att den vertikalt integrerade operatören ska upprätta operativt separata affärsenheter, är att säkerställa tillhandahållandet av fullt likvärdiga tillträdesprodukter för samtliga operatörer i senare led, inbegripet operatörens egna vertikalt integrerade avdelningar i senare led. Genom funktionell separation kan konkurrensen på flera relevanta marknader förbättras genom att incitamenten till diskriminering minskas väsentligt och det blir enklare att kontrollera och genomdriva fullgörandet av skyldigheterna avseende icke-diskriminering. I undantagsfall kan funktionell separation vara berättigad som en korrigeringsåtgärd, om det under längre tid inte har gått att uppnå effektiv icke-diskriminering på flera av de berörda marknaderna och det finns små eller inga utsikter till framtida infrastrukturbaserad konkurrens inom rimlig tid, efter det att en eller flera korrigeringsåtgärder vilka tidigare ansetts lämpliga vidtagits. Det är dock mycket viktigt att säkerställa att detta åläggande bevarar incitamenten för det berörda företaget att investera i sitt nät och att det inte medför några potentiella negativa effekter för konsumenterna. Innan funktionell separation läggs, krävs det en samordnad analys av de olika relevanta marknader som är knutna till accessnätet, i enlighet med förfarandet för analys av marknaden i artikel 16 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet). När de nationella regleringsmyndigheterna utför sin marknadsanalys och utformar detaljerna för denna korrigeringsåtgärd, bör de ta särskild hänsyn till de produkter som ska hanteras av de separata affärsenheterna, med beaktande av nätutvecklingen och de tekniska framsteg som gjorts, vilket kan påverka utbytbarheten mellan fasta och trådlösa tjänster. För att undvika snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden bör kommissionen i förväg godkänna förslag till funktionell separation.
- (62) Genomförandet av funktionell separation bör inte förhindra lämpliga samordningsmekanismer mellan de olika separata affärsenheterna för att säkerställa att moderbolagets ekonomiska och förvaltningsmässiga kontrollrättigheter skyddas.
- (63) Fortsatt integration av den inre marknaden för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster kräver bättre samordning när det gäller tillämpningen av den förhandsreglering som föreskrivs i EU:s regelverk för elektronisk kommunikation.
- (64) När ett vertikalt integrerat företag väljer att dela upp sin verksamhet genom att överföra en betydande del av eller hela sitt lokala accessnät till en separat juridisk person med annat ägande eller genom att inrätta en separat affärsenhet för hantering av tillträdesprodukter, bör den nationella regleringsmyndigheten bedöma effekten av den avsedda transaktionen för samtliga befintliga regleringsskyldigheter som införts för den vertikalt integrerade operatören för att säkerställa att den nya organisationen är förenlig med direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet) och direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster). Den berörda nationella regleringsmyndigheten bör utföra en ny analys av de marknader där den avskilda enheten är verksam och införa, bibehålla, ändra eller återkalla skyldigheter i enlighet därmed. Den nationella regleringsmyndigheten bör i detta syfte kunna begära information från företaget.
- (65) Även om det under vissa omständigheter är lämpligt för en nationell regleringsmyndighet att införa skyldigheter för operatörer som inte har något betydande inflytande på marknaden i syfte att uppnå mål, t.ex. att slutanvändarna kan nå varandra eller samverkansförmåga mellan tjänster, är det trots detta nödvändigt att säkerställa att sådana skyldigheter införs i enlighet med EU:s regelverk och särskilt med dess anmälningsförfaranden.
- (66) Kommissionen bör ges befogenhet att anta genomförandeåtgärder i syfte att anpassa de villkor för tillgång till digitala televisions- och radiotjänster som anges i bilaga I till marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen. Detta gäller även för minimiförteckningen i bilaga II över punkter som måste offentliggöras för att kravet på god insyn ska uppfyllas.
- (67) Att underlätta marknadsaktörernas tillträde till radiofrekvensresurser kommer att bidra till att avlägsna hindren för inträde till marknaden. Dessutom minskar de tekniska framstegen risken för skadliga störningar i vissa frekvensband och därmed även behovet av individuella nyttjanderätter. Villkoren för spektrumanvändning för att tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster bör därför normalt sett fastställas i allmänna auktorisationer, såvida inte individuella rättigheter är nödvändiga med beaktande av spektrumanvändningen för att skydda mot skadlig störning, för att garantera tjänsternas tekniska kvalitet, en effektiv spektrumanvändning eller för att uppfylla ett särskilt mål av allmänt intresse. Beslut om behovet av individuella nyttjanderätter bör fattas på ett proportionellt sätt och med god insyn.

- (68) Införandet av kraven på tjänste- och teknikneutralitet vid beviljandet av nyttjanderätter, tillsammans med de ökade möjligheterna att överföra rättigheter mellan företag, bör öka friheten och möjligheterna att leverera elektroniska kommunikationstjänster till allmänheten och därmed även göra det enklare att nå mål av allmänt intresse. Vissa skyldigheter av allmänt intresse som införts för sändningsföretag vid distribution av audiovisuella medietjänster kan dock kräva att särskilda kriterier används för beviljande av nyttjanderätter, om det förefaller väsentligt för att uppfylla ett särskilt mål av allmänt intresse som fastställts av medlemsstaterna i enlighet med gemenskapslagstiftningen. Förfaranden i samband med fullföljandet av mål av allmänt intresse bör under alla omständigheter medge insyn och vara objektiva, proportionella och icke-diskriminerande.
- (69) Giltigheten för individuella nyttjanderätter som inte är omsättningsbara bör tidsbegränsas, med tanke på dess begränsande inverkan på det fria tillträdet till radiofrekvenser. När nyttjanderätter innehåller bestämmelser om förlängning av giltigheten bör behöriga nationella myndigheter först utföra en granskning, inbegripet ett offentligt samråd, där marknad, omfattning och teknisk utveckling beaktas. Med tanke på bristen på spektrum bör individuella nyttjanderätter som beviljats företag granskas regelbundet. Behöriga nationella myndigheter bör när de utför denna granskning väga rättsinnehavarnas intressen mot behovet av att främja införande av spektrumhandel samt en flexibla användning av spektrum genom allmänna auktorisationer där så är möjligt.
- (70) Med mindre ändringar av rättigheter och skyldigheter avses de ändringar som i huvudsak är administrativa och som inte ändrar väsentliga delar av de allmänna auktorisationerna och de individuella nyttjanderätterna och som således inte kan medföra några komparativa fördelar för de andra företagen.
- (71) De behöriga nationella myndigheterna bör ha befogenhet att säkerställa en effektiv användning av spektrum och, när spektrumresurser inte används, vidta åtgärder för att förhindra konkurrensskadlig hamstring, som kan hindra nya aktörer från att komma in på marknaden.
- (72) De nationella regleringsmyndigheterna bör kunna vidta effektiva åtgärder för att övervaka och säkerställa uppfyllandet av villkoren för allmän auktorisation eller nyttjanderätter och bör bl.a. ha befogenhet att införa effektiva ekonomiska eller administrativa sanktioner vid överträdelser av dessa villkor.
- (73) De villkor som kan fastställas för auktorisationerna bör inbegripa särskilda villkor som styr tillgången för användare med funktionshinder och offentliga myndigheter och larmtjänsters behov av att kommunicera sinsemellan och med allmänheten före, under och efter stora katastrofer.
- Med hänsyn till vikten av teknisk innovation bör medlemsstaterna dessutom kunna utfärda auktorisationer för experimentell användning av spektrum, med förbehåll för särskilda restriktioner och villkor till följd av dessa rättigheters experimentella karaktär.
- (74) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2887/2000 av den 18 december 2000 om tillträde till accessnät⁽¹⁾ har visat sig vara effektiv i den inledande fasen av öppnandet av marknaden. I direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) uppmanas kommissionen att övervaka övergången från regelverket från 1998 till regelverket från 2002 och, vid ett lämpligt tillfälle, lägga fram förslag om upphävande av den förordningen. Enligt regelverket från 2002 har de nationella regleringsmyndigheterna i uppgift att analysera marknaden för tillträde på grossistnivå till metallbaserade accessnät och delaccessnät i syfte att tillhandahålla bredbands- och taltjänster som de definieras i rekommendationen om relevanta produkt- och tjänstemarknader. Eftersom samtliga medlemsstater har analyserat denna marknad åtminstone en gång och de lämpliga skyldigheterna enligt regelverket från 2002 redan finns, har förordning (EG) nr 2887/2000 blivit onödig och bör därför upphöra att gälla.
- (75) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet), direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet) och direktiv 2002/20/EG (auktorisationsdirektivet) bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾.
- (76) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anta rekommendationer och/eller genomförandeåtgärder i samband med anmälningar enligt artikel 7 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet), genomföra en harmonisering inom spektrum- och nummerområdet liksom när det gäller frågor som rör säkerheten för nät och tjänster, identifiera relevanta produkt- och tjänstemarknader, identifiera transnationella marknader samt genomföra standarder och harmoniserat tillämpa bestämmelserna i regelverket. Kommissionen bör även ges befogenhet att anta genomförandeåtgärder för att uppdatera bilagorna I och II till tillträdesdirektivet på grund av marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar i dessa direktiv, bland annat genom att komplettera dem med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

(1) EGT L 336, 30.12.2000, s. 4.

(2) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)

Direktiv 2002/21/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) Artikel 1.1 ska ersättas med följande:

”1. Genom detta direktiv inrättas ett harmoniserat ramverk för elektroniska kommunikationstjänster, elektroniska kommunikationsnät, tillhörande faciliteter, tillhörande tjänster och vissa aspekter av terminalutrustning för att underlätta tillträde för användare med funktionshinder. I detta direktiv fastställs uppgifter för nationella regleringsmyndigheter och inrättas en rad förfaranden för att säkerställa en harmoniserad tillämpning av regelverket inom hela gemenskapen.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”3a. Åtgärder som vidtas av medlemsstaterna angående slutanvändarnas tillträde till eller användning av tjänster och applikationer genom elektroniska kommunikationsnät ska respektera fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter som garanteras genom den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och de allmänna principerna i gemenskapsrätten.

Alla dessa åtgärder angående slutanvändares tillgång till eller användning av tjänster och tillämpningar genom elektroniska kommunikationsnät som kan medföra en inskränkning av dessa grundläggande fri- och rättigheter får därför införas endast om de är lämpliga, proportionella och nödvändiga i ett demokratiskt samhälle, och genomförandet av dem ska vara föremål för tillräckliga rättssäkerhetsgarantier i enlighet med den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och med de allmänna principerna i gemenskapsrätten, inbegripet verksamt rättsligt skydd och korrekt rättsförfarande. Följaktligen får dessa åtgärder vidtas endast med vederbörlig respekt för principen om presumtion för oskuld och rätten till integritet. Ett föregående, rättvist och opartiskt förfarande ska garanteras, inbegripet den eller de berörda personernas rätt att höras, med förbehåll för behovet av lämpliga förutsättningar och processuella arrangemang i vederbörligen underbyggda brådskande fall i enlighet med den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Rätten till effektiv och snabb domstolsprövning ska garanteras.”

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

”a) *elektroniskt kommunikationsnät*: system för överföring och i tillämpliga fall utrustning för koppling eller dirigering samt andra resurser, inbegripet nätkomponenter som inte är aktiva, som medger överföring av signaler via tråd, via radio, på optisk väg eller via andra elektromagnetiska överföringsmedier, däribland satellitnät, fasta nät (kretskopplade och paketkopplade, inbegripet Internet) och markbundna mobilnät, elnätssystem i den utsträckning dessa används för signalöverföring, rundradionät samt kabel-tv-nät, oberoende av vilken typ av information som överförs.”

b) Led b ska ersättas med följande:

”b) *gränsöverskridande marknader*: de marknader som fastställs i enlighet med artikel 15.4 och som omfattar gemenskapen eller en betydande del därav och är belägna i mer än en medlemsstat.”

c) Led d ska ersättas med följande:

”d) *allmänt kommunikationsnät*: elektroniskt kommunikationsnät som helt eller huvudsakligen används för att tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster som är tillgängliga för allmänheten och som stöder informationsöverföring mellan nätanslutningspunkter.”

d) Följande led ska läggas till:

”da) *nätanslutningspunkt*: den fysiska punkt vid vilken en abonnent ansluts till ett allmänt kommunikationsnät; för nät där man använder sig av koppling och dirigering betecknas nätanslutningspunkten med hjälp av en särskild nätadress, som kan vara knuten till ett abonnentnummer eller abonnentnamn.”

e) Led e ska ersättas med följande:

”e) *tillhörande faciliteter*: tillhörande tjänster, fysisk infrastruktur och andra faciliteter eller komponenter i samband med ett elektroniskt kommunikationsnät och/eller en elektronisk kommunikationstjänst som möjliggör och/eller stöder tillhandahållande av tjänster via det nätet och/eller den tjänsten eller kan göra detta, och omfattar bland annat byggnader eller tillträde till byggnader, kablar, antenner, torn och andra stödkonstruktioner, ledningar, rör, master, inspektionsbrunnar och kopplingskåp.”

f) Följande led ska läggas till:

”ea) *tillhörande tjänster*: de tjänster som hör till ett elektroniskt kommunikationsnät och/eller en elektronisk kommunikationstjänst som möjliggör och/eller stöder tillhandahållande av tjänster via det nätet och/eller den tjänsten eller har möjlighet att göra det och bland annat inbegriper nummeromvandling och system med motsvarande funktion, system för villkorad tillgång och elektroniska programguider, samt andra tjänster, såsom identitet, lokalisering och närvarotjänster.”

g) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. *särdiriktiv*: direktiv 2002/20/EG (auktorisationsdirektivet), direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet), direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) (*).

(*) EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.”

h) Följande led ska läggas till:

”q) *spektrumallokering*: fastställande av ett visst frekvensband för användning av en eller flera typer av radiokommunikationstjänster, där det är lämpligt, på bestämda villkor.

r) *skadlig störning*: en störning som äventyrar en radionavigeringstjänst eller annan säkerhetstjänst eller som i övrigt allvarligt försämrar, hindrar eller upprepad gång stör en radiokommunikationstjänst som tillhandahålls i enlighet med tillämplig gemenskaps- eller nationell lagstiftning.

s) *samtal*: en förbindelse som upprättas genom en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst som möjliggör tvåvägs röstkommunikation.”

3. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna utövar sina befogenheter på ett sätt som är opartiskt, öppet redovisat och punktligt. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna har tillräckliga finansiella och personella resurser för att kunna utföra de uppgifter de tilldelats.”

b) Följande punkter ska införas:

”3a. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkterna 4 och 5 ska de nationella regleringsmyndigheter som har ansvaret för förhandsreglering av marknaden eller för lösning av tvister mellan företag i enlighet med artiklarna 20 eller 21 i detta direktiv agera oberoende och inte begära eller ta emot instruktioner från något annat organ i samband med utövandet av dessa uppgifter som tilldelats dem enligt den nationella lagstiftning som genomför gemenskapslagstiftningen. Detta ska inte förhindra översyn i enlighet med nationell konstitutionell rätt. Endast överklagandeinstanser som inrättats i enlighet med artikel 4 ska ha befogenheter att upphäva eller undanröja de nationella regleringsmyndigheternas beslut. Medlemsstaterna ska säkerställa att chefen för den nationella regleringsmyndigheten, eller i förekommande fall medlemmar i det kollegiala organ som fyller denna funktion inom den nationella regleringsmyndigheten enligt första stycket eller dennes ersättare ska kunna avsättas enbart om denne inte längre uppfyller villkoren för att utföra sina uppgifter vilka har fastställts i förväg i nationell lagstiftning. Beslutet att avsätta den berörda nationella regleringsmyndighetens chef, eller i förekommande fall medlemmar i det kollegiala organ som fyller denna funktion inom regleringsmyndigheten, ska offentliggöras vid tidpunkten för uppsägningen. Den avsatta chefen för den nationella regleringsmyndigheten, eller i förekommande fall de avsatta medlemmarna i det kollegiala organ som fyller denna funktion inom den nationella regleringsmyndigheten, ska erhålla en motivering och ha rätt att begära att denna offentliggörs om så inte annars skulle ske, i vilket fall den ska offentliggöras.

Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna enligt första stycket har separata årliga budgetar. Budgetarna ska offentliggöras. Medlemsstaterna ska även se till att de nationella regleringsmyndigheterna har tillräckliga ekonomiska resurser och tillräcklig personal för att aktivt kunna delta i och stödja organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) (*).

3b. Medlemsstaterna ska säkerställa att de mål som uppställts för Berec om att främja större samordning och enhetlighet i lagstiftningen aktivt stöds av respektive nationell regleringsmyndighet.

3c. När medlemsstaterna fattar sina egna beslut om sina nationella marknader ska de säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna i största möjliga utsträckning beaktar yttranden och gemensamma ståndpunkter som Berec antar.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1211/2009 av den 25 november 2009 om inrättande av organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) och byrån.”

4. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det på nationell nivå finns fungerande system enligt vilka varje användare eller företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster, som berörs av ett beslut av en nationell regleringsmyndighet, har rätt att överklaga beslutet till en besvärinstans som är oberoende av de inblandade parterna. Denna instans, som kan vara en domstol, ska ha den kompetens som är nödvändig för att den effektivt ska kunna utföra sina uppgifter. Medlemsstaterna ska säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till ärendet i sak och att det finns ett effektivt förfarande för överklagande.

I väntan på utgången av överklagandet ska den nationella regleringsmyndighetens beslut fortsätta att gälla, såvida inte interimistiska åtgärder beviljas i enlighet med nationell lagstiftning."

b) Följande punkt ska läggas till:

"3. Medlemsstaterna ska samla information om det allmänna innehållet i överklaganden, antalet ansökningar om överklagande, överklagandeförfarandenas längd och antalet beslut om att bevilja interimistiska åtgärder. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen och Berc denna information på motiverad begäran från någon av dem."

5. Artikel 5.1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster tillhandahåller all den information, även ekonomisk information, som är nödvändig för att de nationella regleringsmyndigheterna ska kunna säkerställa att bestämmelserna i eller de beslut som fattas i enlighet med detta direktiv och särdirektiven följs. De nationella regleringsmyndigheterna ska särskilt ha befogenheter att kräva att företagen lämnar in information om framtida utvecklingar i nät och tjänster som kan påverka de grossisttjänster som de tillhandahåller konkurrenter. Företag med betydande marknadsinflytande på grossistmarknader kan också anmodas att lämna in redovisningsuppgifter om de slutkundsmarknader som är förbundna med de aktuella grossistmarknaderna.

Företagen ska på begäran tillhandahålla sådan information snabbt och enligt den tidsram och med den detaljeringsgrad som den nationella regleringsmyndigheten kräver. Den information som den nationella regleringsmyndigheten begär ska stå i proportion till genomförandet av uppgiften. Den nationella regleringsmyndigheten ska motivera sin begäran om information och ska behandla informationen i enlighet med punkt 3."

6. Artiklarna 6 och 7 ska ersättas med följande:

*"Artikel 6***Mekanism för samråd och insyn**

När de nationella regleringsmyndigheterna avser att vidta åtgärder i enlighet med detta direktiv eller särdirektiven eller om de avser att införa restriktioner i enlighet med artiklarna 9.3 och 9.4, som har betydande inverkan på den relevanta marknaden ska medlemsstaterna, förutom i de fall som omfattas av artikel 7.9, 20 eller 21, se till att de nationella regleringsmyndigheterna ger de berörda parterna möjlighet att yttra sig om det förslaget till åtgärd med en skäligen tidsfrist.

De nationella regleringsmyndigheterna ska offentliggöra sina nationella samrådsförfaranden.

Medlemsstaterna ska säkerställa att det inrättas ett gemensamt informationsställe där det kan erhållas information om alla pågående samrådsförfaranden.

De nationella regleringsmyndigheterna ska göra resultatet av samrådsförfarandena allmänt tillgängliga, utom när det rör sig om sekretessbelagd information enligt bestämmelser om affärshemligheter i gemenskapsrätten och nationell rätt.

*Artikel 7***Stärkande av den inre marknaden för elektroniska kommunikationer**

1. De nationella regleringsmyndigheterna ska när de utför sina uppgifter enligt detta direktiv och särdirektiven ta så stor hänsyn som möjligt till de mål som fastställs i artikel 8, inbegripet i den mån de berör hur den inre marknaden fungerar.

2. De nationella regleringsmyndigheterna ska bidra till utvecklandet av den inre marknaden genom att samarbeta med varandra och med kommissionen och Berc på ett helt öppet sätt i syfte att säkerställa konsekvent tillämpning i alla medlemsstaterna av bestämmelserna i detta direktiv och i särdirektiven. I detta syfte ska de särskilt samarbeta med kommissionen och Berc för att fastställa vilka typer av instrument och korrigeringsåtgärder som är bäst lämpade för att åtgärda särskilda situationer på marknaden.

3. Såvida inget annat anges i rekommendationer eller riktlinjer som antagits i enlighet med artikel 7b ska en nationell regleringsmyndighet efter det att det samrådsförfarande som avses i artikel 6 har avslutats, då den avser att vidta en åtgärd som

a) omfattas av artiklarna 15 eller 16 i detta direktiv eller artiklarna 5 eller 8 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet), och

b) skulle påverka handeln mellan medlemsstaterna,

göra förslaget till åtgärd tillgängligt för kommissionen, Berec och de nationella regleringsmyndigheterna i andra medlemsstater vid samma tidpunkt, med den motivering som åtgärden grundar sig på, i enlighet med artikel 5.3, och informera kommissionen, Berec och andra nationella regleringsmyndigheter om detta. De nationella regleringsmyndigheterna, Berec och kommissionen får yttra sig till den berörda nationella regleringsmyndigheten inom högst en månad. En månadsperioden kan inte förlängas.

4. När en planerad åtgärd som avses i punkt 3 syftar till

- a) att definiera en berörd marknad som skiljer sig från den som definierats i rekommendationen i enlighet med artikel 15.1, eller
- b) att avgöra huruvida ett företag, enskilt eller tillsammans med andra, ska anses ha ett betydande marknadsinflytande, i enlighet med artikel 16.3, 16.4 eller 16.5,

och skulle påverka handeln mellan medlemsstater och kommissionen har meddelat den nationella regleringsmyndigheten att den anser att den föreslagna åtgärden skulle utgöra ett hinder för den inre marknaden eller hyser allvarliga tvivel om att den är förenlig med gemenskapslagstiftningen, särskilt med de mål som avses i artikel 8, ska den föreslagna åtgärden inte antas förrän efter ytterligare två månader. Denna period kan inte förlängas. Kommissionen ska i sådana fall meddela sina förbehåll till övriga nationella regleringsmyndigheter.

5. Under den tvåmånadersperiod som avses i punkt 4 får kommissionen

- a) fatta beslut om att den berörda nationella regleringsmyndigheten ska dra tillbaka förslaget, och/eller
- b) fatta beslut om att återkalla sina förbehåll avseende ett förslag till åtgärd som avses i punkt 4.

Kommissionen ska i största möjliga utsträckning beakta Berecs yttrande innan den fattar ett beslut eller utfärdar ett yttrande. Beslutet ska åtföljas av en detaljerad och objektiv analys av varför kommissionen inte anser att den föreslagna åtgärden bör antas tillsammans med specifika förslag till ändringar av den.

6. När kommissionen har antagit ett beslut i enlighet med punkt 5 vilket kräver att den nationella regleringsmyndigheten ska återkalla ett förslag till åtgärd ska den nationella regleringsmyndigheten ändra eller återkalla förslaget till åtgärd inom sex månader från datumet för kommissionens beslut. Om förslaget till åtgärd ändras ska den nationella regleringsmyndigheten genomföra ett offentligt samråd i enlighet med de förfaranden som avses i artikel 6 och på nytt anmäla det ändrade förslaget till åtgärd till kommissionen i enlighet med bestämmelserna i punkt 3.

7. Den berörda nationella regleringsmyndigheten ska i största möjliga utsträckning beakta yttrandena från övriga nationella regleringsmyndigheter, Berec och kommissionen och får, utom i de fall som omfattas av punkterna 4 och 5 a, anta det förslag till åtgärd som följer av detta och ska, om den gör detta, meddela det till kommissionen.

8. Den nationella regleringsmyndigheten ska meddela kommissionen och Berec alla antagna slutliga åtgärder som omfattas av artikel 7.3 a och b.

9. Under exceptionella omständigheter, när en nationell regleringsmyndighet anser att den måste handla skyndsamt för att säkerställa konkurrensen och skydda användarnas intressen, får den omedelbart vidta proportionella och tillfälliga åtgärder såsom ett undantag från förfarandet i punkterna 3 och 4. Regleringsmyndigheten ska utan dröjsmål, med en fullständig motivering, underrätta kommissionen, övriga nationella regleringsmyndigheter och Berec om dessa åtgärder. Om den nationella regleringsmyndigheten beslutar att göra sådana åtgärder permanenta eller att förlänga deras tillämpningsperiod ska detta beslut omfattas av bestämmelserna i punkterna 3 och 4.”

7. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 7a

Förfarande för konsekvent tillämpning av korrigeringsåtgärder

1. Om en planerad åtgärd som omfattas av artikel 7.3 syftar till att införa, ändra eller återkalla en operatörs skyldighet i enlighet med artikel 16 och i förening med artiklarna 5 och 9–13 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet) och artikel 17 i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) får kommissionen, inom den tidsfrist på en månad som fastställs i artikel 7.3 i det här direktivet, meddela den berörda nationella regleringsmyndigheten och Berec varför den anser att den föreslagna åtgärden skulle utgöra ett hinder för den inre marknaden eller varför den hyser allvarliga tvivel om att den föreslagna åtgärden är förenlig med gemenskapslagstiftningen. I sådana fall ska antagandet av den föreslagna åtgärden senareläggas med ytterligare tre månader från och med kommissionens meddelande.

Om kommissionen inte utfärdar något meddelande kan den berörda nationella regleringsmyndigheten, med största möjliga beaktande av kommissionens, Berecs eller andra nationella regleringsmyndigheters kommentarer, anta förslaget till åtgärd.

2. Under den tidsfrist på tre månader som avses i punkt 1 ska kommissionen, Berec och den berörda nationella regleringsmyndigheten ha ett nära samarbete för att identifiera den effektivaste och lämpligaste åtgärden mot bakgrund av de mål som fastställs i artikel 8 med beaktande av marknadsaktörernas yttranden och behovet av att säkerställa spridningen av en enhetlig regleringspraxis.

3. Inom sex veckor från början av den tidsfrist på tre månader som avses i punkt 1 ska Berec med en majoritet av samtliga medlemmar avge ett yttrande om det meddelande från kommissionen som avses i punkt 1 för att ange om den anser att den föreslagna åtgärden bör ändras eller dras tillbaka och, i lämpliga fall, lägga fram specifika förslag om detta. Detta yttrande ska motiveras och offentliggöras.

4. Om Berec i sitt yttrande delar kommissionens allvariga tvivel ska Berec och den berörda nationella regleringsmyndigheten ha ett nära samarbete för att identifiera den effektivaste och lämpligaste åtgärden. Före utgången av den tidsfrist på tre månader som avses i punkt 1 får den nationella regleringsmyndigheten

a) ändra eller dra tillbaka förslaget till åtgärd, med största möjliga beaktande av det meddelande från kommissionen som avses i punkt 1 och Berecs yttrande och råd, eller

b) behålla den föreslagna åtgärden.

5. Om Berec inte delar kommissionens allvariga tvivel eller inte avger ett yttrande, eller om den berörda nationella regleringsmyndigheten ändrar eller bibehåller den föreslagna åtgärden i enlighet med punkt 4, får kommissionen inom en månad efter utgången av den tidsfrist på tre månader som avses i punkt 1 och med största möjliga beaktande av Berecs eventuella yttrande

a) utfärda en rekommendation om att den nationella regleringsmyndigheten ska ändra eller dra tillbaka den föreslagna åtgärden, samt lägga fram särskilda förslag i detta syfte och ange vilka skäl som ligger till grund för denna rekommendation, särskilt i de fall då Berec inte delar kommissionens allvariga tvivel, eller

b) fatta beslut om att återkalla sina förbehåll, i enlighet med punkt 1.

6. Inom en månad efter det att kommissionen avgett sitt yttrande i enlighet med punkt 5 a eller återkallat sina förbehåll i enlighet med punkt 5 b ska den berörda nationella regleringsmyndigheten meddela kommissionen och Berec om den antagna slutliga åtgärden.

Denna tidsfrist får förlängas så att den nationella regleringsmyndigheten kan företa ett offentligt samråd i enlighet med artikel 6.

7. Den nationella regleringsmyndigheten ska, om den beslutar att inte ändra eller dra tillbaka den föreslagna åtgärden på grundval av den rekommendation som utfärdats enligt punkt 5 a, ge en motiverad förklaring.

8. Den nationella regleringsmyndigheten får när som helst under förfarandets gång dra tillbaka den föreslagna åtgärden.

Artikel 7b

Genomförandebestämmelser

1. Efter ett offentligt samråd och samråd med de nationella regleringsmyndigheterna får kommissionen med största möjliga beaktande av yttrandet från Berec anta rekommendationer och/eller riktlinjer i anslutning till artikel 7 i vilka man fastställer form, innehåll och detaljnivå för de anmälningar som krävs i enlighet med artikel 7.3, under vilka omständigheter anmälan inte behöver göras samt beräkning av tidsfrister.

2. Åtgärderna i punkt 1 ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som anges i artikel 22.2.”

8. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska, om inget annat anges i artikel 9 om radiofrekvenser, i största möjliga utsträckning beakta det önskvärda i att regleringen görs teknikneutral och säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna även gör detta när de fullgör de regleringsuppgifter som anges i detta direktiv och i särdirektiven, i synnerhet de uppgifter som syftar till att säkerställa en effektiv konkurrens.”

b) I punkt 2 ska leden a och b ersättas med följande:

”a) säkerställa att användarna, inbegripet användare med funktionshinder, äldre användare och användare med särskilda sociala behov, får maximalt utbyte när det gäller urval, pris och kvalitet,

b) säkerställa att det inte uppstår någon snedvridning eller begränsning av konkurrensen inom sektorn för elektronisk kommunikation, bland annat i samband med överföring av innehåll.”

c) I punkt 2 ska led c utgå.

d) I punkt 3 ska led c utgå.

e) Punkt 3 d ska ersättas med följande:

”d) samarbeta med varandra, med kommissionen och med Berec för att säkerställa att en enhetlig regleringspraxis utarbetas och att detta direktiv och särdirektiven tillämpas på ett konsekvent sätt.”

f) I punkt 4 ska led e ersättas med följande:

”e) tillgodose behoven hos särskilda samhällsgrupper, i synnerhet hos användare med funktionshinder, äldre användare och användare med särskilda sociala behov.”

g) I punkt 4 ska följande led läggas till:

”g) främja slutanvändares förmåga att skaffa sig tillgång till och distribuera information eller använda tillämpningar och tjänster efter eget val.”

h) Följande punkt ska läggas till:

”5. De nationella regleringsmyndigheterna ska för att nå de politiska mål som avses i punkterna 2, 3 och 4 tillämpa objektiva, öppna, icke-diskriminerande och proportionella regleringsprinciper bland annat genom att

a) främja förutsägbarhet i lagstiftningen genom att säkerställa en konsekvent regleringsstrategi under anpassade granskningsperioder,

b) säkerställa att företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster inte behandlas olika under lika omständigheter,

c) skydda konkurrensen till förmån för konsumenterna och när så är möjligt främja infrastrukturberad konkurrens,

d) främja effektiva investeringar och innovation som avser ny och förbättrad infrastruktur men även se till att varje tillträdesskyldighet på lämpligt sätt beaktar den risk som investeringsföretagen ådrar sig, samt tillåta olika samarbetsarrangemang mellan investerare och parter som söker tillträde i syfte att diversifiera investeringsrisken, samtidigt som det ska säkerställas att konkurrensen på marknaden och principen om icke-diskriminering bevaras,

e) ta vederbörlig hänsyn till de varierande konkurrensvillkor och konsumentförhållanden som råder i olika geografiska områden inom en medlemsstat,

f) införa skyldigheter beträffande förhandsreglering endast då det inte finns någon effektiv och hållbar konkurrens och lindra eller häva dessa så snart det villkoret har uppfyllts.”

9. Följande artikel ska läggas till:

”Artikel 8a

Strategisk planering och samordning av radiospektrumpolitiken

1. Medlemsstaterna ska samarbeta med varandra och kommissionen när det gäller strategisk planering, samordning och harmonisering av användningen av radiofrekvenser i Europeiska gemenskapen. Medlemsstaterna ska därför bland annat beakta faktorer i EU:s strategier som ekonomi,

säkerhet, hälsa, allmänintresset, yttrandefrihet, kultur, vetenskap och sociala och tekniska aspekter samt radiospektrum-användares olika intressen i syfte att optimera användningen av radiospektrum och för att undvika skadliga störningar.

2. Genom att samarbeta med varandra och med kommissionen, ska medlemsstaterna verka för en samordning av strategierna för radiospektrumpolitiken i Europeiska gemenskapen och, vid behov, harmoniserade villkor för tillgänglighet och effektiv användning av radiospektrum som är nödvändiga för upprättandet av och funktionen hos den inre marknaden för elektronisk kommunikation.

3. Kommissionen, som i största möjliga utsträckning ska beakta yttrandet från gruppen för radiospektrumpolitik (RSPG) som inrättades genom kommissionens beslut 2002/622/EG av den 26 juli 2002 om upprättande av en grupp för radiospektrumpolitik (*), får för Europaparlamentet och rådet lägga fram lagförslag om inrättande av fleråriga program för radiospektrumpolitiken. I dessa program ska de politiska riktlinjerna och målen för den strategiska planeringen och harmoniseringen av radiospektrumanvändningen fastställas i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv och i särdirektiven.

4. Kommissionen ska, när så är nödvändigt för att säkerställa en effektiv samordning av Europeiska gemenskapens intressen inom internationella organisationer med ansvar för radiospektrumfrågor, i största möjliga utsträckning beakta yttrandet från RSPG och får föreslå Europaparlamentet och rådet gemensamma allmänna politiska mål.

(*) EGT L 198, 27.7.2002, s. 49.”

10. Artikel 9 ska ersättas med följande:

”Artikel 9

Förvaltning av radiofrekvenserna för elektroniska kommunikationstjänster

1. Med hänsyn till att radiofrekvenser är en kollektiv nytthet av stort socialt, kulturellt och ekonomiskt värde ska medlemsstaterna säkerställa en effektiv förvaltning av radiofrekvenserna för elektroniska kommunikationstjänster inom sitt territorium i enlighet med artiklarna 8 och 8a. De ska säkerställa att spektrumallokering för elektroniska kommunikationstjänster och utfärdande av allmän auktorisation eller individuella nyttjanderätter till sådana radiofrekvenser som utförs av behöriga nationella myndigheter grundas på objektiva, öppet redovisade, icke-diskriminerande och proportionella kriterier.

Vid tillämpningen av denna artikel ska medlemsstaterna respektera relevanta internationella avtal, inbegripet Internationella telekommunikationsunionens (ITU) radioreglemente, och får ta hänsyn till allmänintresset.

2. Medlemsstaterna ska verka för en harmonisering av användningen av radiofrekvenser inom gemenskapen, i linje med behovet av en ändamålsenlig och effektiv användning och för att uppnå konsumentfördelar som stordriftsfördelar och samverkansförmåga mellan tjänster. Medlemsstaterna ska i detta sammanhang agera i enlighet med artikel 8a i detta direktiv och beslut nr 676/2002/EG (radiospektrumbeslutet).

3. Om inte annat föreskrivs i andra stycket ska medlemsstaterna säkerställa att alla former av teknik som används för elektroniska kommunikationstjänster kan användas i de radiofrekvensband som förklarats tillgängliga för elektroniska kommunikationstjänster i sin nationella plan för frekvensallokering i enlighet med gemenskapslagstiftningen.

Medlemsstaterna får dock fastställa proportionella och icke-diskriminerande begränsningar för de former av teknik för radionät eller trådlös tillgång som används för elektroniska kommunikationstjänster när det är nödvändigt för att

- a) undvika skadliga störningar,
- b) skydda folkhälsan mot elektromagnetiska fält,
- c) säkerställa tjänsternas tekniska kvalitet,
- d) säkerställa ett maximalt gemensamt utnyttjande av radiofrekvenser,
- e) garantera en effektiv spektrumanvändning, eller
- f) säkerställa ett mål av allmänt intresse i enlighet med punkt 4.

4. Om inte annat föreskrivs i andra stycket ska medlemsstaterna säkerställa att alla typer av elektroniska kommunikationstjänster kan tillhandahållas i de radiofrekvensband som förklarats tillgängliga för elektroniska kommunikationstjänster i deras nationella plan för frekvensallokering i enlighet med gemenskapslagstiftningen. Medlemsstater kan dock fastställa proportionella och icke diskriminerande begränsningar för de typer av elektroniska kommunikationstjänster som ska tillhandahållas, inbegripet, när det är nödvändigt, för att uppfylla en bestämmelse enligt ITU:s radioreglemente.

De åtgärder som kräver att en elektronisk kommunikationstjänst ska tillhandahållas inom ett specifikt band som är tillgängligt för elektroniska kommunikationstjänster ska vara motiverade för att säkerställa att ett mål av allmänt intresse, vilket definierats av medlemsstaterna, uppfylls i enlighet med gemenskapslagstiftningen, som bl.a.

- a) säkerhet för människors liv,
- b) främjande av social, regional eller geografisk sammanhållning,

- c) undvikande av ineffektivt utnyttjande av radiofrekvenser, eller
- d) främjande av kulturell och språklig mångfald och mediemångfald, exempelvis genom tillhandahållande av radio- och televisionstjänster.

En åtgärd som förbjuder att någon annan elektronisk kommunikationstjänst tillhandahålls inom ett specifikt band får endast införas där detta är motiverat för att säkerställa tjänster för säkerhet för människors liv. Medlemsstaterna får i undantagsfall också utvidga en sådan åtgärd i syfte att uppfylla andra mål av allmänt intresse som definierats av medlemsstaterna i enlighet med gemenskapslagstiftningen.

5. Medlemsstaterna ska regelbundet se över behovet av de begränsningar som anges i punkterna 3 och 4 och ska offentliggöra dessa resultat.

6. Punkterna 3 och 4 ska gälla för spektrumallokering för elektroniska kommunikationstjänster, utfärdande av allmän auktorisation och beviljande av individuella nyttjanderätter till radiofrekvenser efter den 25 maj 2011.

Spektrumallokeringar, allmän auktorisation och individuella nyttjanderätter som gällde den 25 maj 2011 ska omfattas av artikel 9a.

7. Utan att det påverkar bestämmelserna i särdirektiven får medlemsstaterna med beaktande av relevanta nationella förhållanden fastställa bestämmelser i syfte att hindra hamstring av spektrum, särskilt genom att ange strikta tidsfrister för rättighetshavarens faktiska utnyttjande av nyttjanderätterna och genom att tillämpa sanktioner, inbegripet böter eller återkallande av nyttjanderätterna i händelse av att tidsfristerna inte respekteras. Dessa bestämmelser ska fastställas och tillämpas på ett proportionellt och icke-diskriminerande sätt, vilket är öppet för insyn."

11. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 9a

Översyn av begränsningar av befintliga rättigheter

1. Medlemsstaterna får, under en femårsperiod med början den 25 maj 2011, tillåta innehavare av nyttjanderätter till radiofrekvenser som beviljades före det datumet och som gäller under minst en femårsperiod räknat från det datumet att lämna in en ansökan till den behöriga nationella myndigheten om förnyad bedömning av begränsningarna i deras nyttjanderätter i enlighet med artiklarna 9.3 och 9.4.

Innan den behöriga nationella regleringsmyndigheten fattar sitt beslut ska den meddela innehavaren av rättigheten om den förnyade bedömningen av begränsningarna, som visar den nya omfattningen av nyttjanderätten efter den förnyade bedömningen och ge denne rimligt med tid för att kunna återkalla sin ansökan.

Om rättighetsinnehavaren återkallar sin ansökan ska nyttjanderätten kvarstå oförändrad till dess den förfaller eller fram till slutet av femårsperioden, beroende på vilket datum som inträffar först.

2. Efter den femårsperiod som anges i punkt 1 ska medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att artiklarna 9.3 och 9.4 tillämpas på alla kvarstående allmänna auktorisationer/individuella nyttjanderätter och spektrumallokeringar för elektroniska kommunikationstjänster som gällde den 25 maj 2011.

3. När medlemsstaterna tillämpar denna artikel ska de vidta lämpliga åtgärder för att främja sund konkurrens.

4. Åtgärder som antas för tillämpningen av denna artikel utgör inte beviljande av nya nyttjanderätter och omfattas därför inte av de relevanta bestämmelserna i artikel 5.2 i direktiv 2002/20/EG (auktorisationsdirektivet).

Artikel 9b

Överlåtelse eller hyra av individuella nyttjanderätter till radiofrekvenser

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag får överlåta eller hyra ut individuella nyttjanderätter till radiofrekvenser inom de band där denna möjlighet erbjuds i genomförandeåtgärderna som antagits i enlighet med punkt 3 till andra företaget, i enlighet med de villkor som är knutna till nyttjanderätter till radiofrekvenser och i enlighet med nationella förfaranden.

Inom övriga band får medlemsstaterna även tillåta företag att överlåta eller hyra ut individuella nyttjanderätter till radiofrekvenser till andra företag i enlighet med nationella förfaranden.

De villkor som är knutna till individuella nyttjanderätter till radiofrekvenser ska fortsätta att tillämpas efter överföringen eller uthyrningen såvida inte den behöriga nationella myndigheten har angivit något annat.

Medlemsstaterna får också besluta att bestämmelserna i denna punkt inte ska tillämpas om företagets individuella nyttjanderätt till radiofrekvenser ursprungligen erhöles gratis.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett företags avsikt att överlåta nyttjanderätter till radiofrekvenser och den faktiska överföringen av dessa anmäls i enlighet med nationella förfaranden till den behöriga nationella myndighet som har ansvaret för tilldelningen av individuella nyttjanderätter och att de offentliggörs. I de fall användningen av radiofrekvenser har harmoniserats genom tillämpning av beslut nr 676/2002/EG (radiospektrumbeslutet) eller andra gemenskapsåtgärder ska all sådan överföring ske enligt sådan harmoniserad användning.

3. Kommissionen får anta lämpliga genomförandeåtgärder för att identifiera de band för vilka nyttjanderätter till radiofrekvenser kan överföras eller hyras ut mellan företag. Dessa åtgärder ska inte täcka frekvenser som används för utsändningar.

Dessa tekniska genomförandeåtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 22.3.”

12. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna kontrollerar tilldelningen av nyttjanderätter till alla nationella nummerresurser samt förvaltningen av de nationella nummerplanerna. Medlemsstaterna ska säkerställa att erforderliga nummer och nummerserier tillhandahålls för alla allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster. De nationella regleringsmyndigheterna ska fastställa objektiva, öppna redovisade och icke-diskriminerande förfaranden för tilldelning av nyttjanderätter till de nationella nummerresurserna.

2. De nationella regleringsmyndigheterna ska säkerställa att de nationella nummerplanerna och därmed förknippade förfaranden tillämpas så att alla leverantörer av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster behandlas lika. Medlemsstaterna ska särskilt säkerställa att ett företag som har tilldelats nyttjanderätt till en nummerserie inte diskriminerar andra leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster i fråga om de nummersekvenser som ger tillträde till deras tjänster.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Medlemsstaterna ska stödja harmonisering av specifika nummer eller nummerserier inom gemenskapen när det främjar både den inre marknadens funktion och utvecklingen av alleuropeiska tjänster. Kommissionen får vidta lämpliga tekniska genomförandeåtgärder på området.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 22.3.”

13. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 andra stycket ska den första strecksatsen ersättas med följande:

”— fatta beslut på grundval av enkla, ändamålsenliga, öppna redovisade och allmänt tillgängliga förfaranden som tillämpas utan diskriminering och utan dröjsmål, och i alla händelser fatta sitt beslut inom sex månader efter ansökan, utom vid expropriation, och”.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. I de fall där offentliga eller lokala myndigheter har äganderätt till eller kontroll över företag som driver allmänna elektroniska kommunikationsnät och/eller tillhandahåller allmänt tillgängliga kommunikationstjänster ska medlemsstaterna säkerställa att det råder en ändamålsenlig organisatorisk åtskillnad mellan den verksamhet som har ansvar för beviljande av de rättigheter som avses i punkt 1 och de verksamheter som har samband med ägande eller kontroll.”

14. Artikel 12 ska ersättas med följande:

”Artikel 12

Samlokalisering och gemensamt utnyttjande av nätdelar och tillhörande faciliteter för leverantörer av elektroniska kommunikationsnät

1. Om ett företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät enligt nationell lagstiftning har rätt att installera faciliteter på, över eller under offentlig eller privat egendom, eller om det får utnyttja ett förfarande för att exproprieras eller använda egendom, ska de nationella regleringsmyndigheterna, samtidigt som man fullt ut beaktar proportionalitetsprincipen, kunna ålägga ett gemensamt utnyttjande av sådana faciliteter eller sådan egendom däribland byggnader eller tillträde till byggnader, kablar, master, antenner, torn och andra stödkonstruktioner, ledningar, rör, inspektionsbrunnar och kopplingskåp.

2. Medlemsstaterna får kräva att innehavarna av sådana rättigheter som avses i punkt 1 gemensamt utnyttjar faciliteter eller egendom (inbegripet fysisk samlokalisering) eller vidtar åtgärder för att underlätta samordningen av offentliga arbeten för att skydda miljö, folkhälsa eller allmän säkerhet eller för att uppnå mål för fysisk planering endast efter skälig tid av offentligt samråd under vilket alla berörda parter ska ges tillfälle att yttra sig. Sådana föreskrifter om gemensamt utnyttjande eller samordning får innehålla regler för fördelning av kostnaderna för det gemensamma utnyttjandet av faciliteterna eller egendomen.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella myndigheterna, efter en skälig tid av offentligt samråd under vilket samtliga berörda parter ges tillfälle att yttra sig, också har befogenhet att införa skyldigheter angående gemensamt utnyttjande av kablar inuti byggnader, eller fram till det första utlopps- eller förgreningsstället om detta är beläget utanför byggnaden, för innehavarna av de nyttjanderätter som avses i punkt 1 och/eller för ägaren till kablarna, om detta är motiverat på grund av att duplicering av sådan infrastruktur skulle bli olönsamt eller fysiskt ogenomförbart. Sådana föreskrifter om gemensamt utnyttjande eller samordning får innehålla regler för kostnadsdelning för det gemensamma utnyttjandet av faciliteterna eller egendomen och i lämpliga fall anpassas till risken.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga nationella myndigheterna kan kräva att företag tillhandahåller nödvändig information, om de behöriga myndigheterna begär detta, för att dessa myndigheter tillsammans med de nationella regleringsmyndigheterna ska kunna utarbeta en detaljerad förteckning över typ, tillgänglighet och geografisk belägenhet vad avser de faciliteter som avses i punkt 1 och göra denna förteckning tillgänglig för berörda parter.

5. De åtgärder som vidtas av en nationell regleringsmyndighet i enlighet med denna artikel ska vara objektiva, öppet redovisade, icke-diskriminerande och proportionella. I tillämpliga fall ska åtgärderna genomföras i samarbete med lokala myndigheter.”

15. Följande kapitel ska införas:

”KAPITEL IIIa

SÄKERHET OCH INTEGRITET FÖR NÄT OCH TJÄNSTER

Artikel 13a

Säkerhet och integritet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster vidtar lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att på ett tillfredsställande sätt skydda säkerheten för sina nät eller tjänster. Dessa åtgärder ska utnyttja den senaste tekniken och säkerställa en lämplig säkerhetsnivå för den beräknade risken. I synnerhet ska åtgärder vidtas för att förhindra eller minimera säkerhetsincidenters påverkan på användare och sammanlänkade nät.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät vidtar lämpliga åtgärder för att säkerställa integriteten för sina nät för att kunna säkerställa kontinuerlig leverans av tillhandahållna tjänster över de aktuella näten.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster meddelar den behöriga nationella regleringsmyndigheten om överträdelser av säkerheten eller integriteten som i betydande omfattning påverkade driften av nät och tjänster.

Den berörda nationella regleringsmyndigheten ska vid behov informera de nationella regleringsmyndigheterna i övriga medlemsstater och Europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet (Enisa). Den berörda nationella regleringsmyndigheten kan informera allmänheten eller kräva att företagen gör det, om den slår fast att ett avslöjande av överträdelser ligger i allmänhetens intresse.

En gång om året ska den berörda nationella regleringsmyndigheten lämna in en sammanfattande rapport till kommissionen och Enisa om de anmälningar som kommit in och de åtgärder som vidtagits i enlighet med denna punkt.

4. Kommissionen får vidta lämpliga tekniska genomförandeåtgärder för att harmonisera åtgärderna som avses i punkterna 1, 2 och 3, inklusive åtgärder som definierar omständigheter, format och förfaranden i samband med anmälningskrav, och ska därvid i största möjliga utsträckning beakta yttrandet från Enisa. Dessa tekniska genomförandeåtgärder ska grunda sig på europeiska och internationella standarder i så stor utsträckning som möjligt och ska inte hindra medlemsstaterna från att anta ytterligare krav i syfte att nå de mål som anges i punkterna 1 och 2.

Dessa genomförandeåtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 22.3.

Artikel 13b

Tillämpning och genomförande

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga nationella regleringsmyndigheterna har befogenheter att utfärda bindande instruktioner, däribland sådana som rör tidsfrister för genomförande, till företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster för att genomföra artikel 13a.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga nationella regleringsmyndigheterna har befogenheter att kräva av företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster att de

- a) tillhandahåller den information som behövs för att kunna bedöma säkerheten och/eller integriteten i deras tjänster och nät, inbegripet dokumenterade säkerhetsprinciper, och
- b) underkastar sig en säkerhetsgranskning som utförs av ett kvalificerat oberoende organ eller en behörig nationell myndighet och göra resultatet av granskningen tillgängligt för den nationella regleringsmyndigheten. Kostnaderna för säkerhetsgranskningen ska bestridas av företaget.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna har alla nödvändiga befogenheter för att undersöka fall av bristande efterlevnad och hur detta påverkar nätens säkerhet och integritet.

4. Dessa bestämmelser ska inte påverka tillämpningen av artikel 3 i detta direktiv.”

16. I artikel 14 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Om ett företag har ett betydande marknadsinflytande på en viss marknad (den första marknaden) kan det också anses ha ett betydande marknadsinflytande på en närliggande marknad (den andra marknaden) när sambanden mellan de två marknaderna är sådana att marknadsinflytandet på den första marknaden kan överföras till den andra marknaden, varigenom företagets marknadsinflytande stärks. Följaktligen får korrigeringsåtgärder som syftar till att förhindra ett sådan överförande vidtas på den andra marknaden i enlighet med artiklarna 9, 10, 11 och 13 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet), och om dessa visar sig otillräckliga får korrigeringsåtgärder enligt artikel 17 i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) vidtas.”

17. Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

- a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Förfarande för angivande och definition av marknader”.

- b) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. Efter offentligt samråd, inbegripet med de nationella regleringsmyndigheterna, och med största möjliga beaktande av Berecs yttrande ska kommissionen i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 22.2 anta en rekommendation om relevanta produkt- och tjänstemarknader (rekommendationen). I rekommendationen ska det anges vilka produkt- och tjänstemarknader inom sektorn för elektronisk kommunikation som har sådana särdrag att det kan vara motiverat att införa regleringsskyldigheter enligt särviddelagen, utan att det påverkar marknader som i vissa fall kan komma att avgränsas med stöd av konkurrenslagstiftningen. Kommissionen ska avgränsa marknaderna i enlighet med konkurrenslagstiftningens principer.”

- c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. De nationella regleringsmyndigheterna ska i största möjliga utsträckning beakta rekommendationen och riktlinjerna vid definitionen av de med hänsyn till nationella förhållanden relevanta marknaderna, särskilt geografiska marknader inom sitt territorium, i överensstämmelse med konkurrenslagstiftningens principer. De nationella regleringsmyndigheterna ska följa förfarandena i artiklarna 6 och 7 innan de definierar marknader som skiljer sig från dem som fastställs i rekommendationen.”

- d) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Efter samråd, inbegripet med de nationella regleringsmyndigheterna, och med största möjliga beaktande av Berecs yttrande får kommissionen i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 22.3 anta ett beslut i vilket gränsoverskridande marknader anges.”

18. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

"1. De nationella regleringsmyndigheterna ska med beaktande av de marknader som anges i rekommendationen analysera de relevanta marknaderna och därvid i största möjliga utsträckning beakta riktlinjerna. Medlemsstaterna ska säkerställa att denna analys, när så är lämpligt, genomförs i samarbete med de nationella konkurrensmyndigheterna.

2. I de fall då det enligt punkterna 3 och 4 i denna artikel, artikel 17 i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) eller artikel 8 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet) krävs att den nationella regleringsmyndigheten ska avgöra huruvida skyldigheter för företag ska införas, bibehållas, ändras eller upphävas, ska den nationella regleringsmyndigheten på grundval av sin marknadsanalys enligt punkt 1 i den här artikeln avgöra huruvida det råder effektiv konkurrens på en relevant marknad."

b) Punkterna 4, 5 och 6 ska ersättas med följande:

"4. Om en nationell regleringsmyndighet fastslår att det inte råder effektiv konkurrens på en relevant marknad, ska den identifiera företaget som enskilt eller tillsammans med andra har ett betydande marknadsinflytande på den marknaden i enlighet med artikel 14 och den nationella regleringsmyndigheten ska ålägga dessa företag de lämpliga specifika regleringsskyldigheter som avses i punkt 2 i den här artikeln eller bibehålla eller ändra sådana skyldigheter om de redan existerar.

5. För de gränsöverskridande marknader som ska fastställas i det beslut som avses i artikel 15.4 ska de berörda nationella regleringsmyndigheterna gemensamt genomföra marknadsanalysen med största möjliga beaktande av riktlinjerna samt gemensamt besluta om huruvida de regleringsskyldigheter som anges i punkt 2 i den här artikeln ska införas, behållas, ändras eller upphävas.

6. Åtgärder som vidtas i enlighet med punkterna 3 och 4 ska omfattas av förfarandena i artiklarna 6 och 7. De nationella regleringsmyndigheterna ska göra en analys av de relevanta marknaderna och anmäla motsvarande förslag till åtgärd i enlighet med artikel 7

a) inom tre år från antagandet av en tidigare åtgärd som avser den marknaden; undantagsvis kan emellertid denna tidsperiod förlängas med upp till ytterligare tre år om den nationella regleringsmyndigheten har delgett kommissionen ett motiverat förslag till förlängning och kommissionen inte har gjort några invändningar senast en månad före förlängningens början,

b) inom två år från antagandet av en reviderad rekommendation om relevanta marknader, för marknader som inte tidigare anmälts till kommissionen, eller

c) inom två år efter anslutningen, för medlemsstater som nyligen anslutit sig till Europeiska unionen."

c) Följande punkt ska läggas till:

"7. Om en nationell regleringsmyndighet inom den tidsfrist som fastställs i punkt 6 inte har slutfört den analys av en relevant marknad som anges i rekommendationen ska Berc på begäran bistå den berörda nationella regleringsmyndigheten med att slutföra analysen av den specifika marknaden och de särskilda skyldigheter som ska införas. Med detta bistånd ska den berörda nationella regleringsmyndigheten inom sex månader underrätta kommissionen om förslaget till åtgärd i enlighet med artikel 7."

19. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 första meningen ska ordet "standarder" ersättas med "icke obligatoriska standarder".

b) Tredje stycket i punkt 1 ska ersättas med följande:

"Om sådana standarder och/eller specifikationer saknas ska medlemsstaterna främja tillämpningen av internationella standarder eller rekommendationer som har antagits av Internationella teleunionen (ITU), Europeiska post- och telesammanslutningen (CEPT), Internationella standardiseringsorganisationen (ISO) och Internationella elektrotekniska kommissionen (IEC)."

c) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

"4. Om kommissionen avser att göra tillämpningen av vissa standarder och/eller specifikationer obligatorisk, ska den offentliggöra ett meddelande i *Europeiska unionens officiella tidning* och begära in yttranden från alla berörda parter. Kommissionen ska vidta lämpliga genomförandeåtgärder och göra tillämpningen av de standarder som är av betydelse i sammanhanget obligatorisk genom att ange dem som obligatoriska standarder i den förteckning över standarder och/eller specifikationer som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. Om kommissionen anser att de standarder och/eller specifikationer som avses i punkt 1 inte längre bidrar till tillhandahållandet av harmoniserade elektroniska kommunikationstjänster, att de inte längre tillgodoser konsumenternas behov eller att de hindrar den tekniska utvecklingen, ska kommissionen, i enlighet med det rådgivande förfarandet i artikel 22.2, stryka dem från den förteckning över standarder och/eller specifikationer som anges i punkt 1."

d) I punkt 6 ska orden "i enlighet med förfarandet i artikel 22.3 stryka dem från den förteckning över standarder och/eller specifikationer som anges i punkt 1" ersättas med "vidta lämpliga genomförandeåtgärder och stryka dessa standarder och/eller specifikationer från den förteckning över standarder och/eller specifikationer som anges i punkt 1."

e) Följande punkt ska införas:

”6a. De genomförandeåtgärder som avses i punkterna 4 och 6 och som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 22.3.”

20. Artikel 18 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande led c läggas till:

”c) leverantörer av digitala televisionstjänster och utrustning att samarbeta i tillhandahållandet av interaktiva televisionstjänster för slutanvändare med funktionshinder.”

b) Punkt 3 ska utgå.

21. Artikel 19 ska ersättas med följande:

”Artikel 19

Harmoniseringsförfaranden

1. När kommissionen konstaterar att skillnader i de nationella regleringsmyndigheternas genomförande av de regleringsuppgifter som anges i detta direktiv och i särdirektiven kan skapa hinder för den inre marknaden får kommissionen, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 9 i detta direktiv och artiklarna 6 och 8 i direktiv 2002/20/EG (auktorisationsdirektivet), utfärda en rekommendation eller ett beslut om harmoniserad tillämpning av bestämmelserna i det här direktivet och särdirektiven för att de mål som anges i artikel 8 ska uppnås; när detta görs ska kommissionen i största möjliga utsträckning beakta yttrandet från Berec.

2. När kommissionen utfärdar en rekommendation i enlighet med punkt 1 ska detta göras i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 22.2.

Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna tar största möjliga hänsyn till dessa rekommendationer när de utför sina uppgifter. Om en nationell regleringsmyndighet väljer att inte följa en rekommendation ska den meddela kommissionen detta och motivera sin ståndpunkt.

3. Besluten som antas i enlighet med punkt 1 får omfatta bara en harmoniserad eller samordnad strategi för att hantera följande frågor:

a) Fall där nationella regleringsmyndigheter på ett inkonsekvent sätt genomfört allmänna regleringsstrategier vid reglering av marknader för elektronisk kommunikation som skett med tillämpning av artiklarna 15 och 16, om detta skapar hinder för den inre marknaden. Sådana beslut får inte avse särskilda anmälningar som ingetts av de nationella regleringsmyndigheterna i enlighet med artikel 7a.

I sådana fall ska kommissionen utarbeta ett förslag till beslut

— tidigast minst två år efter att kommissionen antagit en rekommendation där samma ärende behandlas, och

— med största möjliga beaktande av ett yttrande från Berec i frågan om huruvida ett sådant beslut ska antas, ett yttrande som Berec ska lämna in senast tre månader efter kommissionens begäran.

b) Frågor om nummer, inklusive nummerserier, möjlighet att flytta nummer och referenser, översättningssystem för nummer och adresser samt tillträde till 112-larmtjänster.

4. Det beslut som avses i punkt 1, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 22.3.

5. Berec får på eget initiativ bistå kommissionen med råd om huruvida en åtgärd bör antas enligt punkt 1.”

22. Artikel 20.1 ska ersättas med följande:

”1. Om en tvist uppstår i samband med nuvarande skyldigheter som införts enligt detta direktiv eller särdirektiven, mellan företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster i en medlemsstat, eller mellan sådana företag och andra företag i den medlemsstat som drar nytta av skyldigheter i fråga om tillträde och/eller samtrafik enligt detta direktiv eller särdirektiven, ska den berörda nationella regleringsmyndigheten på begäran av någon av parterna, och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkt 2, så snart som möjligt, dock senast inom fyra månader, utom i undantagsfall, fatta ett bindande beslut för att lösa tvisten. Medlemsstaten i fråga ska kräva att alla parter samarbetar fullt ut med den nationella regleringsmyndigheten.”

23. Artikel 21 ska ersättas med följande:

”Artikel 21

Lösning av gränsöverskridande tvister

1. Bestämmelserna i punkterna 2, 3 och 4 ska tillämpas när en gränsöverskridande tvist inom det område som omfattas av detta direktiv eller särdirektiven uppkommer mellan parter i olika medlemsstater och om tvisten faller inom de nationella regleringsmyndigheternas behörighet i minst två medlemsstater.

2. Varje part får hänskjuta tvisten till de berörda nationella regleringsmyndigheterna. De behöriga nationella regleringsmyndigheterna ska samordna sina insatser och ha rätt att samråda med Berec för att lösa tvisten på ett konsekvent sätt, i enlighet med de mål som anges i artikel 8.

Alla eventuella skyldigheter som de nationella regleringsmyndigheterna ålägger ett företag vid tvistlösning ska vara förenliga med detta direktiv och särdirektiven.

Varje nationell regleringsmyndighet som är behörig i en sådan tvist kan begära att Berec antar ett yttrande om vilken åtgärd som i enlighet med bestämmelserna i ramdirektivet och/eller särdirektiven ska vidtas för att lösa tvisten.

När en sådan begäran har lämnats in till Berec ska varje nationell regleringsmyndighet som har behörighet i någon del av tvisten invänta Berecs yttrande innan den vidtar åtgärder för att lösa tvisten, utan att detta påverkar de nationella regleringsmyndigheternas möjlighet att vid behov vidta brådskande åtgärder.

Alla eventuella skyldigheter som den nationella regleringsmyndigheten ålägger ett företag när den löser en tvist ska stämma överens med bestämmelserna i detta direktiv eller särdirektiven och i största möjliga utsträckning beakta det yttrande som Berec antagit.

3. Medlemsstaterna får ge de behöriga nationella regleringsmyndigheterna rätt att gemensamt välja att inte lösa en tvist när andra mekanismer, t.ex. medling, finns att tillgå och är bättre ägnade att leda till att tvisten löses inom rimlig tid i enlighet med bestämmelserna i artikel 8.

De ska utan dröjsmål underrätta parterna om detta. Om tvisten inte har lösts inom fyra månader och talan inte har väckts inför domstol av den part som begär prövning, ska de nationella regleringsmyndigheterna på begäran av någon av parterna samordna sina insatser för att lösa tvisten i enlighet med bestämmelserna i artikel 8 och därvid i största möjliga utsträckning beakta varje yttrande som Berec antagit.

4. Det förfarande som anges i punkt 2 ska inte hindra någon av parterna från att väcka talan vid en domstol."

24. Följande artikel ska införas:

"Artikel 21a

Påföljder

Medlemsstaterna ska bestämma vilka påföljder som är tillämpliga för överträdelse av de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv och särdirektiven och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Påföljderna ska vara lämpliga, effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om dessa bestämmelser senast den 25 maj 2011 och utan dröjsmål underrätta den om alla senare ändringar som påverkar dem."

25. Artikel 22 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet."

b) Punkt 4 ska utgå.

26. Artikel 27 ska utgå.

27. Bilaga I ska utgå.

28. Bilaga II ska ersättas med följande:

"BILAGA II

Kriterier som ska användas av de nationella regleringsmyndigheterna vid bedömning av om gemensam dominerande ställning föreligger enligt artikel 14.2 andra stycket.

Två eller flera företag kan tillsammans anses ha en dominerande ställning i den mening som avses i artikel 14, även om inga strukturella eller andra kopplingar finns mellan dem, om de är verksamma på en marknad som kännetecknas av bristande konkurrens och där inget enskilt företag har betydande marknadsinflytande. I enlighet med tillämplig gemenskapsrätt och EG-domstolens rättspraxis om gemensam dominerande ställning är detta sannolikt fallet när marknaden är koncentrerad och uppvisar ett flertal tillämpliga särdrag, varav de följande kan vara mest relevanta i samband med elektronisk kommunikation:

- Låg efterfrågeelasticitet.
- Likartade marknadsandelar.
- Stora rättsliga eller ekonomiska hinder för inträde.
- Vertikal integration med kollektiv väggran att leverera.
- Brist på motverkande köparstyrka.
- Brist på potentiell konkurrens.

Ovanstående vägledande förteckning är inte uttömmande och kriterierna är inte kumulativa. Förteckningen ska endast ses som en illustration av sådana faktorer som kan användas för att stödja antaganden om att det föreligger gemensam dominans på marknaden."

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet)

Direktiv 2002/19/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

"a) tillträde: när faciliteter och/eller tjänster görs tillgängliga för ett annat företag på fastställda villkor, med eller utan ensamrätt, i syfte att tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster, bland annat när de används för att leverera informationsomhållens tjänster eller sändningsinnehåll. Bland annat omfattas följande: tillträde till nätelement samt tillhörande faciliteter, vilket kan innebära fast eller icke-fast anslutning av utrustning (detta inbegriper i synnerhet tillträde till accessnätet och till faciliteter och tjänster som är nödvändiga för att tillhandahålla tjänster över accessnätet), tillträde till fysisk infrastruktur, inbegripet byggnader, ledningar och master, tillträde till relevanta programvarusystem, inbegripet driftstödssystem, tillgång till informationssystem eller databaser för förbeställning, anskaffning, beställning, framställningar om underhåll och reparation samt fakturering; tillträde till nummeromvandling eller system som erbjuder likvärdiga funktioner; tillträde till fasta nät och mobilnät, i synnerhet för roaming; tillträde till system med villkorad tillgång för digitala televisionstjänster och tillträde till virtuella nättjänster."

b) Led e ska ersättas med följande:

"e) accessnät: den fysiska förbindelse som förbinder nätanslutningspunkten med en korskoppling eller likvärdig facilitet i det fasta allmänna elektroniska kommunikationsnätet."

2. Artikel 4.1 ska ersättas med följande:

"1. Operatörer av allmänna kommunikationsnät ska ha rätt och, när så begärs av andra auktoriserade företag i enlighet med artikel 4 i direktiv 2002/20/EG (auktorisationsdirektivet), skyldighet att förhandla med varandra om samtrafik i syfte att tillhandahålla allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster, så att tillhandahållandet av och samverkansförmåga mellan tjänster kan säkerställas inom hela gemenskapen. Operatörerna ska erbjuda andra företag tillträde och samtrafik på villkor som överensstämmer med de skyldigheter som den nationella regleringsmyndigheten inför i enlighet med artiklarna 5–8."

3. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras enligt följande:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

"1. Nationella regleringsmyndigheter ska i enlighet med de mål som anges i artikel 8 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) främja och i förekommande fall säkerställa tillfredsställande tillträde och samtrafik samt samverkansförmåga mellan tjänster, i enlighet med bestämmelserna i det här direktivet, och därvid utöva sina skyldigheter på ett sätt som främjar effektivitet, hållbar konkurrens, effektiva investeringar samt innovation och största möjliga nytta för slutanvändarna."

ii) Följande led ska införas:

"ab) De nationella regleringsmyndigheterna ska, när det är motiverat och i den utsträckning som är nödvändig, kunna införa skyldigheter för företag som kontrollerar tillträde till slutanvändarna i syfte att göra deras tjänster interoperabla."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Skyldigheter och villkor som införs i enlighet med punkt 1 ska vara objektiva, öppet redovisade, proportionella och icke-diskriminerande samt tillämpas i enlighet med förfarandena i artiklarna 6, 7 och 7a i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)."

c) Punkt 3 ska utgå.

d) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"3. När det gäller tillträde och samtrafik som avses i punkt 1, ska medlemsstaterna säkerställa att den nationella regleringsmyndigheten har befogenhet att ingripa på eget initiativ, när detta är motiverat för att säkerställa de politiska mål som anges i artikel 8 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet), i enlighet med bestämmelserna i det här direktivet och förfarandena i artiklarna 6, 7, 20 och 21 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)."

4. Artikel 6.2 ska ersättas med följande:

"2. Mot bakgrund av marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen får kommissionen anta genomförandeåtgärder för att ändra bilaga I. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 14.3."

5. Artikel 7 ska utgå.

6. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska orden "artiklarna 9 till 13" ersättas med "artiklarna 9–13a".

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ändras på följande sätt:

— I första strecksatsen ska orden "artiklarna 5.1 och 5.2 samt artikel 6" ersättas med "artiklarna 5.1 och 6".

- I andra strecksatsen ska orden "Europaparlamentets och rådets direktiv 97/66/EG av den 15 december 1997 om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom telekommunikationsområdet (*)" ersättas med: "Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation (**))."

(*) EGT L 24, 30.1.1998, s. 1.

(**) EGT L 201, 31.7.2002, s. 37."

- ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

"Under exceptionella omständigheter ska en nationell regleringsmyndighet, när den avser att för operatörer med ett betydande marknadsinflytande införa andra skyldigheter avseende tillträde eller samtrafik än vad som anges i artiklarna 9-13 i detta direktiv, lägga fram en begäran om detta till kommissionen. Kommissionen ska i största möjliga utsträckning beakta yttrandet från organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) (*). Kommissionen ska i överensstämmelse med artikel 14.2 fatta ett beslut som tillåter eller förhindrar den nationella regleringsmyndigheten att vidta sådana åtgärder.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1211/2009 av den 25 november 2009 om inrättande av ett organ för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) och byrån."

7. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Nationella regleringsmyndigheter får i enlighet med artikel 8 införa skyldigheter avseende insyn när det gäller samtrafik och/eller tillträde, vilket innebär att operatörer måste offentliggöra specificerade uppgifter, t.ex. uppgifter om redovisning, tekniska specifikationer, nättegenskaper, villkor för tillhandahållande och användning, inklusive villkor som begränsar tillträde till och/eller användning av tjänster och applikationer om sådana villkor tillåts av medlemsstaterna i enlighet med gemenskapslagstiftningen, samt prissättning."

- b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Utan hinder av vad som sägs i punkt 3 ska de nationella regleringsmyndigheterna säkerställa att ett referenserbjudande som åtminstone innehåller de delar som anges i bilaga II offentliggörs när en operatör har skyldigheter enligt artikel 12 avseende tillträde till nätinfrastruktur utanför distributionsnäten."

- c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Kommissionen kan anta nödvändiga ändringar av bilaga II för att anpassa den till den tekniska utvecklingen och marknadsutvecklingen. Åtgärderna, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 14.3. När kommissionen genomför bestämmelserna i denna punkt kan den biträdas av Berec."

8. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1a ska ersättas med följande:

"a) att ge tredje part tillträde till specificerade nätdelar och/eller nätfaciliteter, inklusive tillträde till nätdelar som inte är aktiva och/eller separat tillträde till accessnätet, bland annat för att möjliggöra val och/eller förval av nätoperatörer och/eller erbjudanden om återförsäljning av abonnemang."

- b) Punkt 1f ska ersättas med följande:

"f) att erbjuda samlokalisering eller andra möjligheter till gemensamt utnyttjande av tillhörande faciliteter."

- c) I punkt 1 ska följande led läggas till:

"j) att erbjuda tillträde till tillhörande tjänster, såsom identitets-, lokaliserings- och närvarotjänster."

- d) I punkt 2 ska inledningen och led a ersättas med följande:

"2. När de nationella regleringsmyndigheterna överväger de skyldigheter som avses i punkt 1 och i synnerhet när de bedömer hur sådana skyldigheter kan införas i proportion till de mål som anges i artikel 8 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) ska de särskilt beakta följande faktorer:

a) Den tekniska och ekonomiska bärkraften för användning och installation av konkurrerande faciliteter i ljuset av marknadsutvecklingen, med beaktande av arten och typen av samtrafik och/eller tillträde, bland annat bärkraften för andra tillträdesalternativ i tidigare led, såsom tillträde till ledningar."

- e) I punkt 2 ska leden c och d ersättas med följande:

"c) Nyinvesteringen för ägaren till faciliteten, med beaktande av varje offentlig investering och de risker som investeringen medför.

- d) Behovet av att värna om konkurrensen på lång sikt, med särskild uppmärksamhet på ekonomiskt effektiv infrastrukturbaserad konkurrens.”

- f) Följande punkt 3 ska läggas till:

”3. När det införs skyldigheter för en operatör att tillhandahålla tillträde i enlighet med bestämmelserna i denna artikel, får de nationella regleringsmyndigheterna vid behov införa tekniska eller operativa villkor för dem som tillhandahåller och/eller utnyttjar föreskrivet tillträde för att säkerställa normal nät drift. Skyldigheter att följa särskilda tekniska standarder eller specifikationer ska följa de standarder och specifikationer som fastställts i enlighet med artikel 17 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).”

9. Artikel 13.1 ska ersättas med följande:

”1. En nationell regleringsmyndighet får i enlighet med artikel 8 införa skyldigheter som rör kostnadstäckning och priskontroller, inbegripet skyldighet att tillämpa kostnadsorienterad prissättning och kostnadsredovisningssystem, för vissa specifika typer av samtrafik och/eller tillträde, om en marknadsanalys visar att en brist på effektiv konkurrens innebär att den berörda operatören kan ta ut överpriser eller använda prispress på ett sätt som missgynnar slutanvändarna. För att uppmuntra operatörerna till investeringar, bland annat i nästa generations nät, ska de nationella regleringsmyndigheterna ta hänsyn till den investering som gjorts av operatören och medge denne en rimlig avkastning av den adekvata kapitalinvesteringen, med beaktande av eventuella risker som är specifika för ett visst nytt nät investeringsprojekt.”

10. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 13a

Funktionell separation

1. Om den nationella regleringsmyndigheten konstaterar att effektiv konkurrens inte har kunnat uppnås genom de tillämpliga skyldigheter som åläggs enligt artiklarna 9–13 och att betydande och kvarstående konkurrensproblem och/eller marknadsmisslyckanden har fastställts avseende grossistleveranser av vissa tillträdesproduktmarknader får den som en undantagsåtgärd, i enlighet med bestämmelserna i artikel 8.3 andra stycket, ålägga vertikalt integrerade företag en skyldighet att placera verksamhet som har anknytning till grossistleveranser av relevanta tillträdesprodukter i en oberoende operativ affärsenhet.

Denna affärsenhet ska leverera tillträdesprodukter och tillträdestjänster till alla företag, inklusive andra affärsenheter inom moderbolaget, enligt samma tidsfrister och på samma villkor, bland annat när det gäller pris- och servicenivåer, samt med hjälp av likadana system och förfaranden.

2. När en nationell regleringsmyndighet har för avsikt att införa en skyldighet till funktionell separation ska den lämna ett förslag till kommissionen, vilket omfattar

- bevis som motiverar den nationella regleringsmyndighetens konstaterande enligt punkt 1,
- en motiverad bedömning av att det saknas eller finns små utsikter till effektiv och hållbar infrastrukturbaserad konkurrens inom rimlig tid,

- en analys av den förväntade verkan på den nationella regleringsmyndigheten, på företaget, särskilt på personalen i det separerade företaget och på sektorn för elektronisk kommunikation som helhet, på incitamenten att investera i sektorn som helhet, särskilt med beaktande av behovet att säkerställa social och territoriell sammanhållning, samt på andra intressenter, i synnerhet den förväntade effekten på konkurrensen och alla potentiella effekter för konsumenterna,

- en analys av de skäl som motiverar att denna skyldighet skulle vara det effektivaste sättet att verkställa lösningar i syfte att ta itu med de konkurrensproblem/marknadsmisslyckanden som kunnat fastställas.

3. Förslaget till åtgärd ska omfatta

- en exakt beskrivning av separeringens art och nivå, särskilt en specifikation av den separata affärsenhetens rättsliga status,

- identifiering av den separata affärsenhetens tillgångar och de produkter eller tjänster som ska levereras av denna enhet,

- ledningsarrangemang för att säkerställa personalens oberoende i den separata affärsenheten och motsvarande incitamentsstruktur,

- regler för att säkerställa att skyldigheterna fullgörs,

- regler för att säkerställa öppna operativa förfaranden, i synnerhet gentemot andra intressenter,

- ett övervakningsprogram för att säkerställa efterlevnad, inklusive en årlig rapport.

4. Enligt kommissionens beslut om förslaget till åtgärd i enlighet med artikel 8.3 ska den nationella regleringsmyndigheten utföra en samordnad analys av de olika marknaderna med anknytning till accessnätet i enlighet med förfarandet i artikel 16 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet). Utifrån sin bedömning ska den nationella regleringsmyndigheten införa, bibehålla, ändra eller återkalla skyldigheter i enlighet med artiklarna 6 och 7 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

5. Ett företag som ålagts funktionell separation kan omfattas av någon av de skyldigheter som fastställs i artiklarna 9–13 på en specifik marknad, där det anses ha ett betydande marknadsinflytande i enlighet med artikel 16 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet), eller andra skyldigheter som godkänts av kommissionen i enlighet med artikel 8.3.

Artikel 13b

Frivillig separering av ett vertikalt integrerat företag

1. Företag som ansetts ha ett betydande marknadsinflytande på en eller flera relevanta marknader i enlighet med artikel 16 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) ska meddela den nationella regleringsmyndigheten i förväg och i god tid för att göra det möjligt för den nationella regleringsmyndigheten att bedöma konsekvenserna av den avsedda transaktionen, när de tänker överföra en betydande del av eller samtliga tillgångar i det lokala accessnätet till en separat juridisk person under ett annat ägarskap eller inrätta en separat affärsenhet för att erbjuda samtliga tjänsteleverantörer, inklusive sina egna, fullt likvärdiga tillträdesprodukter.

Företagen ska också underrätta den nationella regleringsmyndigheten om eventuella ändringar av denna avsikt samt om slutresultatet av separeringsprocessen.

2. Den nationella regleringsmyndigheten ska bedöma effekten av den avsedda transaktionen på befintliga regleringsskyldigheter enligt direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

För detta ändamål ska den nationella regleringsmyndigheten genomföra en samordnad analys av accessnätets olika marknader i enlighet med förfarandet i artikel 16 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

Utifrån sin bedömning ska den nationella regleringsmyndigheten införa, bibehålla, ändra eller återkalla skyldigheter i enlighet med artiklarna 6 och 7 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

3. Den juridiskt och/eller operativt separata affärsenheten kan åläggas någon av de skyldigheter som anges i artiklarna 9–13 på någon av de specifika marknader där den har ansetts ha ett betydande marknadsinflytande i enlighet med artikel 16 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) eller övriga skyldigheter godkända av kommissionen i enlighet med artikel 8.3.”

11. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.”

b) Punkt 4 ska utgå.

12. Bilaga II ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”MINIMIFÖRTECKNING ÖVER PUNKTER SOM SKA TAS MED I ETT REFERENSERBJUDANDE FÖR TILLTRÄDE TILL NÄTINFRASTRUKTUR UTANFÖR DISTRIBUTIONSNÄTEN, INKLUSIVE DELAT ELLER FULLT SEPARAT TILLTRÄDE VIA EN FAST ANSLUTNINGSPUNKT, VILKEN SKA OFFENTLIGGÖRAS AV OPERATÖRER MED BETYDANDE MARKNADSFLYTANDE (SMP)”.

b) Beteckning a ska ersättas med följande:

”a) delaccessnät: en del av ett accessnät som förbinder nätanslutningspunkten med en koncentrationspunkt eller en specificerad mellanliggande anslutningspunkt i det fasta allmänna elektroniska kommunikationsnätet.”

c) Beteckning c ska ersättas med följande:

”c) fullt tillträde till accessnätet: den berättigades tillträde till SMP-operatörens accessnät eller delaccessnät som tillåter att nätinfrastrukturens hela kapacitet används.”

d) Beteckning d ska ersättas med följande:

”d) delat tillträde till accessnätet: den berättigades tillträde till SMP-operatörens accessnät eller delaccessnät som tillåter att en viss del av nätinfrastrukturens kapacitet, såsom en del av frekvensen eller motsvarande, används.”

e) I del A ska punkterna 1, 2 och 3 ersättas med följande:

”1. Delar av nät till vilka tillträde erbjuds omfattar i synnerhet följande delar och lämpliga tillhörande faciliteter:

a) Fullt tillträde till accessnät (fullständigt och delat).

- b) Fullt tillträde till delaccessnät (fullständig och delat), inbegripet, i förekommande fall, tillträde till nätkomponenter som inte är aktiva för idrifttagande av stamnät.
- c) I tillämpliga fall, tillträde till ledningar som möjliggör idrifttagandet av accessnät.
2. Information om de fysiska platserna för tillträde, inbegripet kopplingskåp och korskoppling, tillgängliga accessnät, delaccessnät och stamnät i bestämda delar av nätet och, i förekommande fall, information om var ledningar är lokaliserade och om tillgängligheten inuti ledningar.
3. Tekniska villkor i samband med tillträde till och användning av accessnät och delaccessnät, inklusive de tekniska egenskaperna hos den tvinnade parkabeln och/eller nätet med optisk fiber och/eller motsvarande, kabeldistributörerna och de tillhörande faciliteterna samt, i förekommande fall, tekniska villkor beträffande tillträde till ledningar.”

f) I del B ska punkt 1 ersättas med följande:

- ”1. Information om SMP-operatörens relevanta befintliga anläggningar eller utrustningsplatser och planerad uppdatering av dessa (*).

(*) Tillgången till denna information kan begränsas till att endast omfatta berörda parter, med hänsyn till farhågor beträffande den allmänna säkerheten.”

Artikel 3

Ändringar av direktiv 2002/20/EG (auktorisationsdirektivet)

Direktiv 2002/20/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.2 ska ersättas med följande:

”2. Följande definition ska även gälla:

allmän auktorisation: en rättslig ram som upprättats av en medlemsstat för att säkerställa rättigheter för tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster och genom vilken det fastställs sektorsspecifika skyldigheter som kan gälla för alla eller vissa typer av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster i enlighet med det här direktivet.”

2. I artikel 3.2 ska följande stycke läggas till:

”Företag som tillhandahåller gränsöverskridande elektroniska kommunikationstjänster till företag som är belägna i flera medlemsstater ska inte vara skyldiga att lämna in mer än en anmälan per berörd medlemsstat.”

3. Artikel 5 ska ersättas med följande:

”Artikel 5

Nyttjanderätter till radiofrekvenser och nummer

1. Medlemsstaterna ska underlätta nyttjandet av radiofrekvenser som faller under allmän auktorisation. Vid behov får medlemsstaterna bevilja individuella nyttjanderätter i syfte att

- undvika skadlig störning,
- säkerställa tjänsternas tekniska kvalitet,
- garantera en effektiv spektrumanvändning, eller
- uppfylla andra mål av allmänt intresse som medlemsstaterna fastställt i enlighet med gemenskapslagstiftningen.

2. Om individuella rättigheter måste beviljas för nyttjandet av radiofrekvenser och nummer ska medlemsstaterna på begäran bevilja företag sådana rättigheter för tillhandahållandet av nät eller tjänster enligt den allmänna auktorisation som avses i artikel 3, om detta inte strider mot bestämmelserna i artikel 6, artikel 7 och artikel 11.1 c i det här direktivet eller andra bestämmelser som ska säkerställa att dessa resurser används på ett effektivt sätt i enlighet med direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

Utan att det påverkar de särskilda kriterier och förfaranden som medlemsstaterna antagit för att bevilja nyttjanderätter till radiofrekvenser för leverantörer av innehåll i radio- och tv-sändningar för att verka för de mål som avser allmänintressena i enlighet med gemenskapslagstiftningen, ska nyttjanderätterna till radiofrekvenser och nummer beviljas genom öppna, objektiva, icke-diskriminerande och proportionella förfaranden med god insyn och, i fråga om radiofrekvenser, i enlighet med bestämmelserna i artikel 9 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet). Ett undantag från kravet på öppna förfaranden kan tillämpas om det krävs att man beviljar leverantörerna av innehållstjänster för radio- eller tv-sändning individuella nyttjanderätter till radiofrekvenser för att uppnå ett mål av allmänt intresse som medlemsstaterna fastställt i enlighet med gemenskapslagstiftningen.

Medlemsstaterna ska vid beviljandet av nyttjanderätten ange om denna kan överlätas av rättsinnehavaren och på vilka villkor detta kan ske. I fråga om radiofrekvenser ska sådana bestämmelser vara förenliga med artiklarna 9 och 9b i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

Om en medlemsstat beviljar nyttjanderätter för en viss tid ska giltighetstiden vara skäligen för den ifrågavarande tjänsten med tanke på det eftersträfvade målet, och behovet av en tillräckligt lång avskrivningsperiod för investeringarna ska i detta sammanhang beaktas.

När individuella nyttjanderätter till radiofrekvenser beviljas för tio år eller längre och sådana rättigheter inte får överlåtas eller hyras ut mellan företagen enligt artikel 9b i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) ska den behöriga nationella myndigheten se till att kriterierna för att bevilja individuella nyttjanderätter fortsätter att gälla och respekteras under den tid tillståndet gäller, särskilt vid motiverad begäran från rättsinnehavaren. Om dessa kriterier inte längre är tillämpliga ska den individuella nyttjanderätten ändras till en allmän auktorisation för användningen av radiofrekvenser, förutsatt att detta meddelats i förväg och efter en rimlig tidsfrist, eller kunna överföras eller hyras ut mellan företag i enlighet med artikel 9b i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

3. Beslut om beviljande av nyttjanderätt ska fattas, meddelas och offentliggöras så snart som möjligt, för nummer som har tilldelats för särskilda ändamål i den nationella nummerplanen inom tre veckor och för radiofrekvenser som har tilldelats för att användas av elektroniska kommunikationstjänster i den nationella frekvensplanen inom sex veckor, efter det att fullständig ansökan mottagits av den nationella regleringsmyndigheten. Denna senare tidsgräns får inte hindra tillämpningen av internationella avtal om användning av radiofrekvenser eller positioner i omloppsbanor.

4. När beslut har fattats, efter samråd med berörda parter i enlighet med artikel 6 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet), om att nyttjanderätter till nummer av exceptionellt ekonomiskt värde ska beviljas genom konkurrensförfaranden eller jämförande urvalsförfaranden får medlemsstaterna förlänga maximiperioden tre veckor med högst ytterligare tre veckor.

När det gäller konkurrensförfaranden eller jämförande urvalsförfaranden för radiofrekvenser ska artikel 7 tillämpas.

5. Medlemsstaterna får inte begränsa antalet nyttjanderätter som ska beviljas annat än när detta är nödvändigt för att garantera en effektiv användning av radiofrekvenser i enlighet med artikel 7.

6. De behöriga nationella myndigheterna ska säkerställa att radiofrekvenserna används effektivt i enlighet med artiklarna 8.2 och 9.2 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet). De ska säkerställa att konkurrensen inte snedvrids av någon överlåtelse eller ackumulering av nyttjanderätter till radiofrekvenser. För detta ändamål får medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder, som t.ex. att minska, återkalla eller tvinga fram en försäljning av en nyttjanderätt för radiofrekvenser."

4. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Den allmänna auktorisationen för tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster samt nyttjanderätter till radiofrekvenser

och nummer får endast omfattas av de villkor som är upptagna i bilagan. Sådana villkor ska vara icke-diskriminerande, proportionella och öppet redovisade och ska i fråga om nyttjanderätter till radiofrekvenser vara förenliga med artikel 9 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)."

b) I punkt 2 ska orden "artiklarna 16, 17, 18 och 19 i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster)" ersättas med "artikel 17 i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster)".

5. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

"1. Om en medlemsstat överväger huruvida den ska begränsa det antal nyttjanderätter som ska beviljas till radiofrekvenser eller huruvida den ska förlänga befintliga rättigheters giltighet på annat sätt än i enlighet med de villkor som anges i dessa rättigheter, ska den bland annat".

ii) Led c ska ersättas med följande:

"c) offentliggöra alla beslut om att begränsa beviljandet av nyttjanderätter eller om att förlänga nyttjanderätter och ange skälen för detta,".

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Om beviljandet av nyttjanderätter till radiofrekvenser måste begränsas ska medlemsstaterna bevilja sådana rättigheter på grundval av objektiva, öppet redovisade, icke-diskriminerande och proportionella urvalskriterier. För urvalskriterierna ska vederbörlig vikt fästas vid huruvida målen i artikel 8 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) och kraven i artikel 9 i samma direktiv har uppnåtts."

c) I punkt 5 ska "artikel 9" ersättas med "artikel 9b".

6. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

"1. De nationella regleringsmyndigheterna ska i enlighet med artikel 11 övervaka och kontrollera att företagen uppfyller de villkor som gäller för den allmänna auktorisationen eller nyttjanderätterna och de särskilda skyldigheter som anges i artikel 6.2.

De nationella regleringsmyndigheterna ska ha befogenhet att kräva att de företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster som omfattas av den allmänna auktorisationen eller som har nyttjanderätter till radiofrekvenser eller nummer, tillhandahåller alla de uppgifter som anges i artikel 11 och som krävs för att kontrollera att företaget uppfyller de villkor som gäller för den allmänna auktorisationen eller nyttjanderätterna eller de särskilda skyldigheter som avses i artikel 6.2.

2. Om en nationell regleringsmyndighet finner att ett företag inte uppfyller ett eller flera av villkoren för den allmänna auktorisationen eller nyttjanderätterna eller de särskilda skyldigheter som avses i artikel 6.2, ska den underrätta företaget om detta och ge företaget möjlighet att inom en rimlig tidsperiod inkomma med synpunkter.

3. Den berörda myndigheten ska ha befogenhet att kräva att den överträdelse som avses i punkt 2 upphör, antingen omedelbart eller inom en rimlig tidsperiod, och ska vidta lämpliga och proportionella åtgärder för att säkerställa att villkoren uppfylls.

Medlemsstaterna ska i detta syfte ge de berörda myndigheterna befogenheter att

- a) vid behov införa avskräckande ekonomiska sanktioner, som får inbegripa återkommande retroaktiva sanktioner, och
- b) föreskriva att tillhandahållandet av en tjänst eller en uppsättning tjänster som skulle medföra en avsevärd snedvridning av konkurrensen ska upphöra eller senareläggas tills de tillträdeskyldigheter fullgörs som införts efter en marknadsanalys i enlighet med artikel 16 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

Företaget ska genast informeras om åtgärderna och motiven för dessa, och det ska fastställas en rimlig tidsfrist för företaget för att efterleva åtgärden.”

- b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 2 och 3 ska medlemsstaterna ge den berörda myndigheten befogenheter att vid behov införa ekonomiska sanktioner mot företag om de underlåter att lämna information i enlighet med de skyldigheter som införts enligt artikel 11.1 a eller b i detta direktiv och artikel 9 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet) inom en rimlig tidsfrist som ska fastställas av den nationella regleringsmyndigheten.”

- c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Om villkoren för den allmänna auktorisationen, nyttjanderätterna eller de särskilda skyldigheter som avses i artikel 6.2 allvarligt eller upprepat åsidosätts, och om åtgärder enligt punkt 3 i den här artikeln i syfte att säkerställa efterlevnad inte gett resultat, får den nationella regleringsmyndigheten hindra ett företag från att fortsätta att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster eller tillfälligt upphäva eller återkalla nyttjanderätterna. Sanktioner och påföljder som är effektiva, proportionella och avskräckande får tillämpas för en period som motsvarar överträdelsens varaktighet, även om överträdelsen i efterhand har korrigerats.”

- d) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Om den berörda myndigheten har bevis för att uppfyllandet av villkoren för den allmänna auktorisationen, nyttjanderätterna eller de särskilda skyldigheter som avses i artikel 6.2 brister och det utgör ett direkt och allvarligt hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsa, eller kommer att orsaka allvarliga ekonomiska eller operativa problem för andra leverantörer eller användare av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster eller andra användare av radiospektrumet, får den trots bestämmelserna i punkterna 2, 3 och 5 i den här artikeln vidta brådskande provisoriska åtgärder för att åtgärda problemet innan den fattar ett slutligt beslut. Det berörda företaget ska därefter ges en rimlig möjlighet att lämna synpunkter och föreslå åtgärder. I förekommande fall får den berörda myndigheten bekräfta de provisoriska åtgärderna, vilka ska vara giltiga under högst tre månader men under omständigheter då efterlevnadsåtgärderna ännu inte har avslutats får utsträckas till att gälla under ytterligare en period om högst tre månader.”

7. Artikel 11.1 ska ändras på följande sätt:

- a) Led a ska ersättas med följande:

”a) systematisk kontroll eller kontroll i enskilda fall, av att villkoren 1 och 2 i del A, villkoren 2 och 6 i del B samt villkoren 2 och 7 i del C i bilagan, samt de skyldigheter som avses i artikel 6.2, är uppfyllda.”

- b) Följande led ska läggas till:

”g) skyddande av en effektiv användning och säkerställande av en ändamålsenlig förvaltning av radiofrekvenser,

h) utvärdering av sådan framtida utveckling av nät och tjänster som kan påverka de grossisttjänster som gjorts tillgängliga för konkurrenter.”

c) Andra stycket ska ersättas med följande:

”De uppgifter som avses i leden a, b, e, f, g och h i det första stycket får inte begäras in före ett marknadsstillträde eller som villkor för detta.”

8. Artikel 14 ska ersättas med följande:

”Artikel 14

Ändring av rättigheter och skyldigheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att rättigheter, villkor och förfaranden avseende allmänna auktorisationer och nyttjanderätter eller rättigheter att installera faciliteter endast ändras i sakligt motiverade fall och på ett proportionellt sätt, i tillämpliga fall med beaktande av de särskilda villkor som är tillämpliga på överföring av rättigheter att utnyttja radiofrekvenser. Utom i de fall då ändringarna är obetydliga och har överenskommit med innehavaren av rättigheterna eller den allmänna auktorisationen, ska anmälan om avsikten att företa sådana ändringar göras på lämpligt sätt och berörda parter, inbegripet användare och konsumenter, ska få en tillräcklig tidsfrist om minst fyra veckor, utom i undantagsfall, för att kunna lämna sina synpunkter på de föreslagna ändringarna.

2. Medlemsstaterna ska inte begränsa eller återkalla rättigheter att installera faciliteter eller rättigheter att utnyttja radiofrekvenser före utgången av den tidsperiod för vilken de tilldelats utom när detta är berättigat och sker i enlighet med bilagan och relevanta nationella bestämmelser om kompenstation för återkallande av rättigheter.”

9. Artikel 15.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att all relevant information om rättigheter, villkor, förfaranden, administrativa avgifter, avgifter och beslut som rör allmänna auktorisationer, nyttjanderätter och rättighet att installera faciliteter offentliggörs och hålls aktuell på ett lämpligt sätt så att alla berörda parter lätt kan få tillgång till informationen.”

10. I artikel 17 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

”1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9a i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) ska medlemsstaterna anpassa de allmänna auktorisationer och enskilda nyttjanderätter som gäller den 31 december 2009, till artiklarna 5, 6 och 7 och bilagan i detta direktiv senast den 19 december 2011.

2. Om tillämpningen av punkt 1 innebär en inskränkning av de rättigheter eller en utvidgning av de skyldigheter som gäller enligt redan befintliga allmänna auktorisationer och enskilda nyttjanderätter, får medlemsstaterna förlänga giltighetstiden för dessa auktorisationer och rättigheter till senast

den 30 september 2012, under förutsättning att andra företags rättigheter enligt gemenskapslagstiftningen inte påverkas av detta. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sådana förlängningar och motivera dem.”

11. Bilagan ska ändras i enlighet med bilagan till detta direktiv.

Artikel 4

Upphävande

Förordning (EG) nr 2887/2000 ska upphöra att gälla.

Artikel 5

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 25 maj 2011 anta och offentliggöra de lagar, förordningar och administrativa bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 26 maj 2011.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 6

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 7

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 25 november 2009.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

På rådets vägnar

Å. TORSTENSSON

Ordförande

BILAGA

Bilagan till direktiv 2002/20/EG (auktorisationsdirektivet) ska ändras på följande sätt:

1. Punkt 1 ska ersättas med följande rubrik:

"Villkoren i denna bilaga utgör en uttömmande förteckning över villkor som får knytas till allmänna auktorisationer (del A), nyttjanderätter till radiofrekvenser (del B) och nyttjanderätter till nummer (del C) enligt artiklarna 6.1 och 11.1 a, inom de begränsningar som anges i artiklarna 5, 6, 7, 8 och 9 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)."

2. Del A ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Slutanvändares tillträde till nummer i den nationella nummerplanen, nummer från det europeiska nummerplanen och den allmänna internationella frisantaltstjänsten samt, när detta är tekniskt och ekonomiskt genomförbart, från andra medlemsstaters nummerplaner, och villkor i enlighet med direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster)."

b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. Skydd av personuppgifter och privatliv som är specifikt för sektorn för elektronisk kommunikation i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG (direktivet om privatliv och elektronisk kommunikation) (*).

(*) EGT L 201, 31.7.2002, s. 37."

c) Punkt 8 ska ersättas med följande:

"8. Konsumentskyddsbestämmelser som är specifika för sektorn för elektronisk kommunikation, inbegripet villkor enligt direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) och villkor om tillgång för användare med funktionshinder enligt artikel 7 i det direktivet."

d) I punkt 11 ska orden "direktiv 97/66/EG" ersättas med "direktiv 2002/58/EG".

e) Följande punkt ska läggas till:

"11a. Villkor för användning för meddelanden från offentliga myndigheter till allmänheten för att varna för överhängande hot och lindra konsekvenserna av stora katastrofer."

f) Punkt 12 ska ersättas med följande:

"12. Villkor för användning vid stora katastrofer eller nationella nödsituationer för att trygga kommunikationen mellan larmtjänster och myndigheter."

g) Punkt 16 ska ersättas med följande:

"16. Säkerhet för allmänna nät mot ootillåtet tillträde i enlighet med direktiv 2002/58/EG (direktivet om privatliv och elektronisk kommunikation)."

h) Följande punkt ska läggas till:

"19. Insynsskyldigheter för leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster som tillhandahålls via offentliga kommunikationsnät och som är tillgängliga för allmänheten, vars syfte är att säkerställa uppkoppling mellan användare, i enlighet med de mål och principer som fastställs i artikel 8 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet), offentliggörande av alla villkor som begränsar tillträde till och/eller användning av tjänster och tillämpningar om sådana villkor tillåts av medlemsstaterna i enlighet med gemenskapslagstiftningen samt, om det är nödvändigt och proportionerligt, tillgång för de nationella regleringsmyndigheterna till sådana uppgifter som de behöver för att kunna kontrollera att offentliggörandet är korrekt."

3. Del B ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Skyldighet att tillhandahålla en tjänst eller använda en typ av teknik för vilken nyttjanderätt till frekvensen har beviljats, i förekommande fall inbegripet krav på täckning och kvalitet.”
 - b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Faktiskt och effektivt utnyttjande av frekvenserna i enlighet med direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).”
 - c) Följande punkt ska läggas till:

”9. Skyldigheter som särskilt avser utnyttjande av radiofrekvenser i experimentsyfte.”
4. I del C ska punkt 1 ersättas med följande:
- ”1. Angivande av den tjänst som numret ska användas för, inbegripet varje krav som ställs för tillhandahållandet av tjänsten och, för att undvika oklarheter, taxepprinciper och maximipriser vilka kan gälla särskilda nummerserier i syfte att säkra skyddet av konsumenterna i enlighet med artikel 8.4b i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).”
-

UTTALANDE FRÅN KOMMISSIONEN OM NÄTNEUTRALITET

Kommissionen är mycket mån om att Internet ska förbli öppet och neutralt, och beaktar medlagstiftarnas önskan att nu ta upp nätneutralitet som ett strategiskt mål och en regleringsprincip som ska främjas av de nationella regleringsmyndigheterna ⁽¹⁾, parallellt med en skärpning av de tillhörande kraven på öppenhet och insyn ⁽²⁾ och införandet av skyddsbefogenheter för nationella regleringsmyndigheter i syfte att förebygga försämringar av servicen och hinder eller fördröjningar av trafiken på de offentliga näten ⁽³⁾. Kommissionen kommer noga att övervaka genomförandet av dessa bestämmelser i medlemsstaterna, och i sin årliga lägesrapport till Europaparlamentet och rådet särskilt inrikta sig på hur den europeiska allmänhetens "nätfriheter" skyddas. Samtidigt kommer kommissionen att övervaka effekterna av marknads och teknikens utveckling på "nätfriheterna" och före 2010 års utgång till Europaparlamentet och rådet rapportera om huruvida det behövs ytterligare vägledning. Kommissionen kommer också att utnyttja sina befintliga konkurrensrättsliga befogenheter för att reagera på eventuella konkurrensfientliga praktiker som kan uppstå.

⁽¹⁾ Artikel 8.4 g i ramdirektivet.

⁽²⁾ Artiklarna 20.1 b och 21.3 c och 21.3 d i direktivet om samhällsomfattande tjänster.

⁽³⁾ Artikel 22.3 i direktivet om samhällsomfattande tjänster.

PRENUMERATIONSPRISER 2009 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

Europeiska unionens officiella tidning, L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 000 euro per år (*)
Europeiska unionens officiella tidning, L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	100 euro per månad (*)
Europeiska unionens officiella tidning, L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
Europeiska unionens officiella tidning, L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	700 euro per år
Europeiska unionens officiella tidning, L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	70 euro per månad
Europeiska unionens officiella tidning, C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Europeiska unionens officiella tidning, C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	40 euro per månad
Europeiska unionens officiella tidning, L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	500 euro per år
Tillägg till Europeiska unionens officiella tidning (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	360 euro per år (= 30 euro per månad)
Europeiska unionens officiella tidning, C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

(*) Lösnummerpris: 1-32 sidor: 6 euro
33-64 sidor: 12 euro
Mer än 64 sidor: Priset varierar

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i Europeiska unionens officiella tidning.

Försäljning och prenumeration

Publikationsbyrån ger ut publikationer för försäljning som kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i Europeiska unionens officiella tidning samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV